

ZASAVC

številka 6, letnik 1
31.10.1991 cena 40 SLT

Grenak ali ne- to
jubilej je zdaj
Janeza vprašanje
Kneza.

Svinjak pod Lipo!

d.o.o. podjetje za storitve in trgovino

in·tact

telefon: 0601/61-220
cesta 20. julija 2c

fax: 0601/61-220
61410 Zagorje ob Savi

**Delamo tisto,
kar delajo naši tekmeči,
a to delamo bolje!**

KAZALO

UVODNIK

Pol leta je od takrat, ko smo krstili Zasavca. Nekateri so nam prerokovali krajše življenje. Trmasti kot smo, se ne damo. Takrat smo dejali- korajža velja. Zaenkrat vse tako kaže, da smo imeli prav.

Čeprav smo pri nastajanju Zasavcev imeli precej težav, smo jih z dobro voljo, prizadevnimi sodelavci uredništva in predvsem s pomočjo in zanimanjem vas, dragi bralci, prebrodili. Vemo, da časopis ni takšen, kot bi moral biti. Vendar se trudimo, da bi postal še boljši. Predvsem pa, da bi postal pogostejši.

Upamo, da bomo lahko čez pol leta zapisali, da praznujemo prvo leto obstoja. To bo obletnica.

Pa še to- naše uredništvo sedaj dela v drugih prostorih. Najdete nas na Cesti zmage 33 v Zagorju. Tudi po telefonu 61-013 se vam bomo oglasili. Kar korajžno. Zanesljivo drži - korajža velja.

Marko Planinc

Matjaž Švagan

Funšterc: *Novembersko cvetje, Republikanske pohvale, Bomo premo, kupovali na nakaznice?, Koledar dogajanj, SDP za pozabljeno Zasavje, Sramočni steber, HE Vrhovo, Tisje, Da za Podobnika, Radeški praznik, Zagorski plinovod, Vesti, Restev igre Čigave so noge, Jetrnice*

4-11

12

Vaš zelnik: *Apel poslancem, Pisma bralcev*

14-15

Tema: *Svinjak pod Lipo*

16-17

Pogovor: *Grenak jubilej Janeza Kneza*

18-19

Kšajt glavce: *Milanova kost, Stanetov šrbuncelj, Zadovoljni učitelj- dobra sola, Preluknjana zapuščina*

20

Anketa: *Premisli, preden zboliš*

22-30

Reportaža: *Zagorski pleharji v Calelli, Koncert za četvorke, Tolar, Dolga sezona v Dalmaciji, Begunci v Zasavju, Prijazen nasmeš, Kaj jedo naši otroci*

24

Križ kraž: *Nagradna krizanka, nagrajenci*

25

Miš maš: *Poziv mladim novinarjem, Otroci in njihov teden*

31-34

Kšefti: *Malgaj od Porsheja do Trbovelj, Siane Goste- manager leta, Obveznice občine Laško, Potražniško ogledalo, Davčne utaje, Trbovlje, vas gospodarski partner, Mali oglasi*

36-37

Žuriramo: *Angel varuh, Play on, Nohsiht v Trbovljah, Lestvica*

38-39

Zdrav duh...: *Vahvasor se bo poročil, Franci Steban, Zabeleženo, Literarni natečaj,*

40-41

...v zdravem telesu: *Spomin živi, Želja Zagorja SKL, Zasavci na maratonu Franja, Športne vesti, Kondorjeva gnezda (3)*

42

Kronično: *Pretepen ali neto je zdaj vprašanje, Promet, Aufbiks, Kradli nagrobne svetilke, Iz poste na Podkumu odnesli blagajno, Kradla orožje TO*

Novembrsko cvetje

Začetek novembra ima posebno barvo, svojevrstna razmišljanja in dožiljanja, neobičajne poti. Barva je med jesenjo in zimo, razmišljanja med življenjem in smrtjo, doživljanja globlja kot druge mesece, poti bolj samotne in tišje.

Ko se bomo srečevali na poteh prvega novembra, bomo spoštljivo omenjali mrtve, ko bomo prižigali neštete sveče, bomo iskali stike z ljudmi, ki so nekoč bili, a jih ni več, ko bomo urejali jesensko cvetje, se nam bo zdelo, da vračamo rajnim svoj dolg. Obžalovali bomo, da počenjamo to šele zdaj, namesto da bi jim takrat, ko so bili še med nami, rekli prijazno misel, jim vrnili hvaležen pogled in privoščili spodbuden stisk roke. Takrat, ko še niso bili to, kar so zdaj, čustvom nismo upali dati krila, zatajevali smo jih, potiskali v skrite koticke svoje duše, ker so menda čustva besede šibkih, poraženih. In ker je tako, smo se od umirajočih poslavljali preveč blede, s ponarejeno masko nekakšnega dostojanstva na obrazu, okole naj pač ne ve, da smo šibki in ranljivi...

Na krajih, kjer se končajo zemeljske usode, letos ne bo bistveno drugače, kot je bilo pretekla leta. Videli bomo ljudi, ki jih celo leto nismo srečali. Morda se jih bomo bolj razveselili, kot smo se jih lani. Ugotavljali bomo, da se žal vidimo le še na pokopališču in nikjer drugje. Obljubljeni si bomo, da odslej ne bo tako, da se bomo v kratkem oglasili, obiskali, saj je med nami kup neizrečenih besed in sorodniških skrivnosti. Z drugimi si bomo morda še večji tujci, kdo ve...?

Prihajajo torej dnevi, ko bodo nad živimi zavladali mrtvi, in to ne glede na to, ali imajo znan in urejen grob ali ne, ali je na kamnu sveže izpisano ali obledelo ime. Ljudje, ki jih ni več, nas bodo osvojili in nas opozorili, kako minljivi smo. To opozorilo je dragocen dar živim, saj bi brez njega še bolj nesmiselno razmetavali svoje dneve.

Naš dolg do mrtvih je torej dvojen in tega se v naših dolinah in pobočjih zavedamo. Če ne bi bilo tako, bi bila naša pokopališča vse leto temna. Na njih ne bi bilo na tisoče cvetov in ne bi dogorevalo nešteto sveč, v svežem pokopališkem pesku ne bi bilo naših stopinj. Pa tudi začetek novembra ne bi imel posebne barve – barve minljivosti...

Nande Razboršek

Republikanske pohvale

Zasavje nedvomno po vseh merilih sodi med najbolj onesnažena področja v Sloveniji. Degradirano okolje pušča nepopravljive posledice na zdravju tukajšnjih prebivalcev in močno ogroža mlajše generacije. Če se je še nedavno o tem govorilo bolj potihno in v ožjih krogih ter brez pravih dokazov, zdaj teh ne manjka. Od srede osemdesetih let jih s sistematičnimi raziskavami zbirajo domači zdravstveni delavci, zadnji čas tudi v sodelovanju z nekaterimi slovenskimi institucijami. Opozarjajo na nadpovprečno število obolenj dihal pri odraslih in še posebej pri otrocih, na nekatera rakasta obolenja, boleznj živčnega sistema, povišano umrljivost ljudi srednjih let, značilne težave z rodnostjo, odstopanja v razvoju novorojencev – če naštejemo samo nekatere.

V začetku oktobra so svoje izsledke predstavili gostom iz Republike: dr. Dušanu Plutu, dr. Petru Tancigu in mag. Mitji Briču. Ti so jim za opravljeno strokovno delo izrekli vse priznanje. Minister za znanost in tehnologijo dr. Tancig ga je ocenil kot izraz etične odgovornosti intelektualcev in dejal, da ga je potrebno nadaljevati, pri tem pa še naprej obljubil pomoč ministrstva. Mag. Mitja Brič z ministrstva za varstvo okolja in urejanje prostora pa je skupini predlagal, naj svoje izsledke pripravi za objavo. Ministrstvo jih bo izdalo kot vzorčno študijo za podobne nacionalne raziskave v drugih okoliših.

Član Predsedstva Republike Slovenije dr. Dušan Plut, ki že več let spremlja ekološke razmere v Zasavju, je z veseljem ugotovil, da se odnos do ekologije v teh krajih spreminja tudi v oblastnih krogih, ki končno sami prevzemajo pobude za izboljšanje stanja. Zato v Zasavju, kot je dejal dr. Plut, lahko pričakujemo tudi večjo republiško pomoč pri prepotrebni ekološki sanaciji.

M.O.

Bomo premog kupovali na nakaznice?

Tako hudo vsaj še nekaj časa ne bo. Res pa je, da ga poslej lahko vsako gospodinjstvo v Zasavju kupi največ tri ali štiri tone. Natančneje: pri trgovcu, pooblaščenem za prodajo tega goriva ali v prodajnem oddelku zagorskega rudnika premog vplačate, dobili pa ga boste v najboljšem primeru čez tri ali štiri tedne.

Vzroki za omejitve prodaje premoga so znani, toda debelejših vrst je vse manj, povpraševanje pa tolikšno, kot menda ne pomnijo vsaj deset let. Pozna se ustavitve dobav iz Bosne, zmanjšal pa se je tudi uvoz. Poleg tega so potrošniki kar hitro izračunali, da bo ogrevanje s premogom to zimo če že ne najcenejše, pa vsaj dokaj poceni v primerjavi z drugimi vrstami goriv. Se celo zdaj, ko so ga podražili za 36,3 odstotka, se ga bolj spleča kupiti, kot kurilno olje. Zanj je treba odšteti 15.100 tolarjev, za tono premoga vrste kosi pa 3200 tolarjev.

Prodajalne, ki se ukvarjajo z oskrbo z gorivom, bodo verjetno prejemale le po 150 ton premoga na mesec, prodajni oddelki zagorskega rudnika pa bo premogel (pravzaprav že ima) 200 ton domačega in 50 ton trboveljskega. Zato bodo (ali pa so že) prišli na svoj račun le tisti porabniki, ki so se navsezgodaj postavili v vrsto in dočakali srečen trenutek, da so premog vplačali – ne pa tudi dobili. Nobeno naključje ni, da že kar lepo število potrošnikov predlaga, naj bi uvedli neke vrste bonov za nakup teh vrst goriva, kajti v nasprotnem primeru bodo mnogi ostali brez njega.

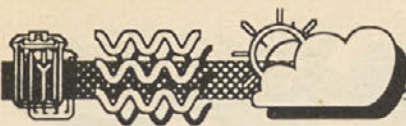
In še to: nobenega jamstva ni, da bodo v slovenskih rudnikih rjavega premoga letos izpolnili vsaj dve tretjini načrtovanega izkopa komercialnega premoga, zato lahko rečemo, da je premog ta trenutek najbolj iskano gorivo.

M.V.

ZASAVC Ustanovitelj KC Delavski dom Zagorje ob Savi. Glavni urednik: Matjaž Švagan, odgovorni urednik: Marko Planinc. Člani uredniškega odbora: Dušan Kastelic, Ivana Laharnar, Manca Ocvirk, Nande Razboršek, Roman Rozina, Stane Šterbucl, Milan Vidic.

Oblikovanje in računalniški prelom: Dušan Kastelic, Milan Derenčin. Tisk: Alenka Jakopič, Sedraž. Prodaja: ČVEK d.o.o., Dol pri Hrastniku.

Naslov uredništva: Časopis Zasavc, Cesta zmage 33, Zagorje ob Savi. Tel.: (0601) 61-013. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Brez dovoljenja urednika ponatis člankov ni dovoljen. Časopis je oproščen davka na promet proizvodov in storitev na podlagi mnenja Sekretariata za informacije IS SRS št. 421/72 z dne 27. maja 1979.

KOLENDAR DOGAJANJ *Brez Litije*

▼ **16. september** – Zaradi slabih plač in prav takšnih delovnih razmer zagorski osnovnošolski učitelji za 25. september svojemu IS napovejo stavko, IS pa s to »grožnjo« seznanil ministrstvo za finance ter za šolstvo.

▼ **17. september** – Kljub izjavam, da zagorski IS pisma šolnikov ne bo obravnaval pod posebno točko, se to na seji dogodi. Še več, sprejmejo celo nekaj sklepov na »učiteljsko« tematico.

▼ **18. september** – Zagorsko vlado poleg učiteljev oblegajo tudi nekdanji borci, tokrat iz KO Rudnik-Toplice, ki protestirajo proti nameravanemu spreminjanju imen OŠ, kot so sklenili na eni od sej vlade. Argument »dezideologizacija« jim ni ravno povšeči, niti po njihovem ne zadošča. Obljubijo, da se čez teden dni na Skupščini še slišijo.

– Blokada žiro računa STT doseže kritičnih 80 milijonov SLT (tedaj še dinarjev), in stečajni postopek končno steče. Stečajni upravitelj postane znan čez nekaj dni, ve pa se natančno število doma čakajočih delavcev. Tristo jih je.

▼ **19. september** – Predstavniki zasavskih občin in Litije se skupaj s predstavniki avstrijskega Rumolda (podjetje se ukvarja s sortiranjem in recikliranjem odpadkov) mudijo v posebni sobi gostišča Vidrgar. Zbranim zasavskim medijem oz. njihovim zastopnikom razložijo bodoči sistem zbiranja odpadkov in jim zaupajo najbolj verjetno lokacijo bodoče deponije: Slačnik-Orlek.

– Tačas pa v Zagorju tečejo še zadnje priprave na odločilno srečanje učiteljev s predstavniki SO, napovedano za naslednji dan ob 13. uri.

▼ **20. september** – Da gre v tretje res rado, mora tega dne priznati tudi predsednik zagorskega IS. Njegova lastna stranka oz. v njenem imenu njen predsednik mu to dopoldne sporočita, da na sredini seje Skupščine stopita na stran borcev – seveda le v zvezi z napovedanim »dezideologiziranjem« imen šol.

– Ob nesrečni 13. uri se na OŠ Ivan Skvarča v Zagorju osnovnošolski učitelji iz občine srečajo z g. Lipcem in

go. Drnovškovo. Sestanek se zavleče na 17. uro, rezultat pa je stavka učiteljev čez slabih pet dni.

▼ **24. september** – S seje republiškega IS se minister Šešok pripelje naravnost na Izlake, kamor ga povabijo zagorski »občinarji«. Menda tako za njihove kot za vse slovenske učitelje OŠ obljubi povišanje OD iz naslova »renominacije« republiškega proračuna. Pa povabilo verjetno kljub temu le ni čisto zaman ...

▼ **25. september** – Tega dne se veselijo zagorski šolarji, nekoliko manj njih starši, še najmanj pa občinski IS. Učitelji namreč izvajajo napovedano enodnevno opozorilno stavko. Da stvar ne bi bila prehuda za enega samega, jo poleg občinskemu IS namenjajo tudi ministrstvom za šolstvo in za finance.

▼ **26. september** Brez republiške pomoči, zgleda, tudi v Hrastniku ne bo nič. S problematiko poslovno-stanovanjskega objekta Ojstro občinska vlada seznanil strokovne službe Šešokovega in Jazbinškovega ministrstva.

▼ **27. september** – Zagorjani in Republika si začnejo spet pošiljati pisma: najprej ga pošljejo iz Zagorja – ministru Tomšiču. Pišejo pa, da se želi njihov RRP odcepiti od RRP Slovenije.

– Na portoroški premieri izbiranje najboljših slovenskih managerjev po znanje Elektroelementov direktor Stane Gošte velik uspeh: postane eden od treh najbolj uspešnih managerjev letošnjega leta. Čestitke.

▼ **1. oktober** – Mauricio Olenik na sestanku kluba upokojencev pri trboveljski SDP zbranim razkrije nekaj prevar in umazanij slovenske politične jeseni. Upokojeni prenovitelji kar nekajkrat ogorčeno vzkliknejo.

▼ **2. oktober** – Ob tednu otroka je v vseh zasavskih vrtcih in šolah veselo, za kar poskrbijo občinska DPM in tovarišice učiteljice.

▼ **4. oktober** – Dr. Plut, dr. Tančig in mag. Bricelj se v lovskem gradiču v Trbovljah seznanjajo z zasavskimi ekološkimi problemi. Združeni ugotovijo, da imajo »lokalne iniciative« v rokah škarje in platno, da pa bi škarje

nekoliko morala pomagati nabrusiti še Republika.

– Petek, ura je osem zvečer. V Delavskem domu v Trbovljah teče dobrodelni koncert za hrastniške četverčke. Samo od vstopnic uspejo zbrati 50.000 SLT.

▼ **6. oktober** – Gost zagorske SKZ – LS Marjan Podobnik se, čeprav je nedelja, mudi na Izlakah. Zbrani mu pritrujejo ob besedah, da vprašanja kmeta ne gre reševati z ukinjanjem polkmetij.

▼ **8. oktober** – Aljoša Kink, generalni RRPS, na seji DS izjavi, da zagorskemu RRP sicer ne bi mogli odreči odcepitve, da pa jih čudi, da je ta pobuda prišla od občinske vlade. Tega dne sklenejo podražiti tudi komercialne vrste premoga – za 36,3 odstotka.

▼ **11. oktober** – O rudniški problematiki Zagorjani že drugič pišejo ministru za energetiko Tomšiču, točno opoldne pa zasavskim direktorjem minister Šešok na Vidrgar napove kruto prihodnost: kdor bo preveč navil cene ali OD, bo podržavljen.

– Na obisku v Trbovljah se ta dan nahaja vodstvo SDP, na popoldanskem balinanju premagajo občinske prenovitelje, ki kasneje zatrjujejo, da so jim kot gostitelji morali dati malo veselja.

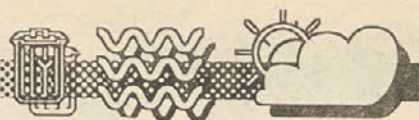
▼ **12. oktober** – Mirovni shod v Trbovljah pritegne le malo Zasavcev, dr. Matjaž Kmecl pa na njem kliče k miru na Hrvaškem in popljuje evropski egoizem ter jugomafioze – krivce za to, da ljudi še vedno veselo pobijajo.

▼ **15. oktober** – Na predstavitvi Neodvisnosti – KNSS v Trbovljah njegov predsednik France Tomšič Zasavje označi za črno luknjo, kar se tiče navzočnosti tega sindikata po podjetjih. Obljublja, da bo v bodoče bolje.

▼ **16. oktober** – Iz novomeškega Revoza Drakslerjevem četverčkom podarijo rdeči R 4 in ne pozabijo povedati, da pri Renaultu izdelujejo tudi R 5 in R Espace s sedmi sedeži ...

▼ **17. oktober** – Na Izlakah se jezijo, ker jim je presahnil vodovod. Za to obtožujejo svoj vodovodni odbor. Na njihovo srečo začne naslednjega dne deževati.

A.H.

SDP za pozabljeno Zasavje

Pod tem naslovom je potekal celodnevni obisk vodstva SDP Slovenije v petek, 11. oktobra v Zasavju. V njem je tudi nekaj simbolike. Poslanci trboveljske skupščine so namreč pred več kot letom dni v zvezi z ekologijo povabili predsednika slovenske vlade, da jih obišče. Medtem je sicer priteklo nekaj tolarjev iz Ljubljane za ekologijo in socialo, ministri so igrali nogome v Trbovljah, a predsednika vlade še nismo videli v živo. Res je, da je precej zaseden, da je bila vmes vojna vihra. Toda res je tudi, da je Zasavje med redkimi regijami, kjer še ni bil na delovnem obisku. Pa so zasavski SDP-jevci sklenili, da bodo zasavske težave in probleme sporočili predsedniku vlade v senci in poslanskega kluba SDP, istočasno pa organizirali tudi srečanje članov in vodstva stranke.

Vse skupaj se je začelo z razgovorom s predsedstvi vseh treh občinskih organizacij. Potem sta šla Ciril Ribičič in Miran Potrč v trboveljsko jamo med rudarje. Franci Pivec je

Prenovitelji s krogli v rokah. Foto: Tone Podbevšek.

sodeloval na razgovoru s šolniki v Zagorju. Udeleženci so na njem opozorili na več problemov: nizki osebni dohodki, status osnovnih šol (ali bodo pravne osebe ali ne), šolske mreže v Zasavju, organiziranje delavcev, ki delajo v vzgoji in izobraževanju Zasavja (strokovno združenje naj bi skrbelo za varovanje pravic delavcev v vzgoji in izobraževanju in razvijanju strokovnega dela).

Istočasno so se predstavniki poslanskega kluba SDP Slovenije S. Lokar, dr. D. Petrič in dr. D. Plešivčnik sešli v Hrastniku z zdravstvenimi in socialnimi delavci na razgovoru, ki je bil organiziran kot odziv na pismo predsednika sveta zavoda ZZC Trbovlje o problematiki zdravstva.

Predsednik vlade v senci E.M. Pintar in finančni minister Dušan Šešok sta bila gosta na razgovoru s člani zasavskega kluba managerjev.

Balinarski dvoboj SDP Slovenije in selekcije SDP Zasavja so tesno (13:12) dobili gostje.

Za zaključek obiska pa je bil v Delavskem domu družabni večer.

Božo Marot

Sramotni steber

Še za časa prejšnjega sistema je bila zaradi povečanega prometa in zaradi večje varnosti v cestnem prometu zgrajena v občini Trbovlje nove cesta – (vzporednica) od Trga revolucije do Trga Franca Fakina.

Kako je z varnostjo vseh sodelujočih v prometu na vzporednici?

Na cestišču so se pojavile dvojne oznake. Ene so na cestišču, druge pa na prometnih znakih.

Kaj je narobe med dvema trgovama?

Prvič: pri tržnici je postavljen prometni znak »prepovedano zaviti levo« – k delavskemu domu. Na cestišču pa je obeležena oznaka – polna črta, ki je prebarvana s črno barvo. To naj bi označevalo prekinjeno črto in dovoljeno zavijanje levo.

Drugič: enako negotovo je tudi križišče pri TVD Partizan in nogometnem igrišču Rudar. Oznaka na cestišču (neprekinjena črta) je tudi tu prebarvana s črno barvo, kar dovoljuje zavijanje levo. Prometni znak, ki označuje nevarnost (prepovedano zaviti levo) pa stoji ob cestišču pred križiščem. Obrača se kakor zapiha veter.

Tretjič: prometna znaka v križišču na Trgu Franca Fakina (pri cerkvi): prometni znak, ki kaže smer obvoza skozi ovinek pri Špancu in prometni znak – slepa cesta, ki naj bi označevala bližino ceste, ki nima izhoda. Seveda je cesta od križišča pri cerkvi do semaforja pri Komunalni prevozna in tudi zelo vozna. Dela, ki so jih opravljali na tem delu cestišča so že zaključena ...

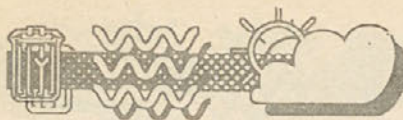
Zato pribijamo na sramotni steber Oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora Trbovlje, ki na že tako nevarnem odseku ceste zaradi neurejenih oznak dovoljuje še večjo možnost nesreč in slabšo varnost vseh sodelujočih v cestnem prometu.

J.B.

Na sramotnem steburu še naprej visijo:

1. Ljubljansko Cestno podjetje in hrastniški izvršni svet. Čeprav kaže, da bo cesta Hrastnik – Dol preko Brnice kmalu urejena, ju ne bomo sneli, dokler ne bo povsem urejena.

2. Avtobusni promet SAP Zagorje. Zagorska avtobusna postaja je še naprej svinjski spomenik sredi Zagorja.

Kaj s HE Vrhovo?

Če bi lahko dogodke, povezane s HE Vrhovo zavrteli v leto 1987, ko je bil sprejet odlok o izgradnji tega energetskega objekta, potem bi najbrž marsikoga danes prišli za besedo. Cel kup obljub (dajal jih je celo sam predsednik slovenskega izvršnega sveta Dušan Šinigoj s svojimi ministri) priča, kako neodgovorno so se nekateri obnašali do življenjskih problemov tukajšnjega prebivalstva.

Čeprav je v odloku jasno zapisano, da mora investitor zagotoviti realizacijo vseh tistih nalog, s katerimi se življenje ob zavezitvi Save v vplivnem območju bistveno ne bi poslabšalo, so bile prisotne težnje, da bi s poenostavitvami in iskanjem bližnjic prišli do čim cenejših investicijskih obvez. V tem je tudi razlog, da še ni rešenih vrsto vprašanj, ki se navezujejo na celotno urejanje prostora. Eno od teh je gotovo zahteva krajanov Radeč, sprejeta na letošnji tribuni občanov, kjer so zahtevali, da se gradbena dovoljenja za posege v Radečah ne izdajo prej, dokler ne bodo znane vse rešitve in dokler ne bodo tudi medsebojno usklajene. Zagotovljeno mora biti investitorstvo, nevtralna institucija pa naj bi podala mnenje o pravilnosti posameznih posegov. Še vedno ni znano, kaj je z ureditvijo ceste v Starograjski ulici, kako se bodo varovali objekti, kakšni so investicijski deleži, če bi prišlo do posega na tem območju.

Krajanom še vedno niso predstavljeni projekti za zbirne kanale, ki bodo odvajali meteorno vodo nad Radečami, krajevni skupnosti niso znani projekti predstavitev PTT vodov, javne razsvetljave, vodovoda, nepoznani so projekti za ureditev parka, trga s prestavitvijo spomenika, kaj šele da bi bilo opredeljeno investitorstvo. Zahteve o podhodu pri mostu čez Sopot na njenem izlivu investitor ni sprejel. Tudi vprašanje, kdo bo plačal prestavitev mostovne tehtnice v ureditveno območje podjetja Radečepapir, ostaja neznanka. Če pa k vsemu temu dodamo še vprašanja čistosti Save, odlagališča naplavin, mulja, prodne jame, in nenazadnje mikroklimo, je slika o resnosti problematike popolna.

Ker vsa ta vprašanja terjajo odgovor in ker vsa dela močno kasnijo, je mogoče ravno sedaj priložnost, da preko skupščine občine Laško krajanji zahtevajo novilacijo odloka o gradnji HE Vrhovo. Resda bi ugriznili v kislno jabolko, toda bolje preprečiti že na začetku, kot pa kasneje zdraviti. Bolezen, ki se v tej dolini gotovo imenuje HE Vrhovo, postaja nalezljiva in skrajni čas je da se končno odločijo za nadaljevanje gradnje po vseh doslej sprejetih odlokih, načrtih in dogovorih, ali pa odkrito povedo, da tega objekta še nekaj časa ne bo in temu koncu Zasavja ponudijo drugačno možnost skladnejšega in hitrejšega razvoja.

Franci Kadunc

Petdeset let bitke na Tisju

Bitka na Tisju, kjer so se pred pol stoletja slovenski partizani spopadli z nemškimi okupatorji, je bila ena prvih večjih in odmevnejših bitk v teh krajih. Gozdna jasa s spominskim obeležjem takratnemu spopadu je bila na prijazno, prvo letošnjo oktobrsko nedeljo, pravšnji kraj za slovesnost in njene številne udeležence od blizu in daleč. Na Tisje sta jih povabila Občinski odbor ZZB NOV in Skupščina občine Litija.

Govornik, akademik Ciril Zlobec je, kot je sam dejal, prišel pokramljat z njimi. Spregovoril je tistim, ki so na Tisje prišli iz kljubovanja proti vsem, ki hočejo spreminjati in umazati podobo narodnoosvobodilnega boja. Spregovoril je tudi tistim, ki so zaradi tega zagrenjeni. »Narodnoosvobodilni boj v zgodovini Slovencev živi sam po sebi, živi svojo podobo kot zelo pomembno dejanje in kot naš prvi resnični nacionalni boj. Boj tistih, ki so se borili na nasprotni strani, pa zgodovinsko pomeni le deviacijo obnašanja v narodovi zgodovini. Tako, kot smo se Slovenci tedaj borili za svojo samostojnost – tako rekoč na obrobju svetovne zgodovine in ob njeni brezbriznosti do malih narodov, pa smo kljub vsemu od velikih izsilili svoje pravice – tako moramo ravnati tudi danes,« je dejal Ciril Zlobec.

Poudaril je, da svoje volje zdaj ne moremo, predvsem pa nočemo uveljavljati z vojno, saj smo prepričani, da je mir naša edina rešitev. Slovenska samostojnost v marsičem stopa v neznano, pa vendar imamo razloge, da to pot opravimo. Ostaja zavest, da je samostojnost naša edina prava pot in da smo jo kljub sprenevedanju svetovne politike sposobni prehoditi. »Ne odločamo se za vstop v Evropo, saj smo tako kot drugi balkanski narodi že v njej. S strnjnimi človeškimi in narodovimi silami se moramo usposobiti za moderno življenje ter za enakopraven gospodarski, politični, socialni in civilizacijski dialog z Evropo,« je na proslavi na Tisju še dejal član Predsedstva Republike Slovenije Ciril Zlobec.

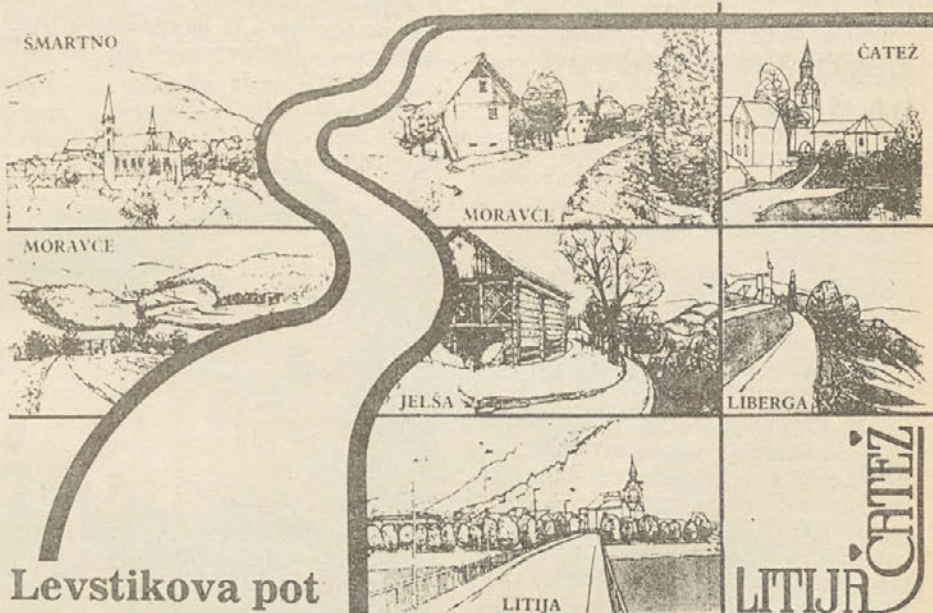
Manca Ocvirk

Ne za ministra, za Podobnika

Tako bi lahko rekli ob koncu sestanka zagorske kmečke zveze s podpredsednikom SKZ-LS na Izlakah v začetku oktobra. Kajti izjave ministra za kmetijstvo, Osterca, so zbrani označili za nesprejemljive. Minister je namreč ob neki priložnosti izjavil, da bo v Sloveniji moralo propasti vsaj 60.000 kmetij. To pomeni, so ugotovili na Izlakah, da bo ob kruh 100.000 ljudi, in se vprašali, za koga vendar bo neobdelana zemlja zamrznjena. Za Evropo gotovo ne, se je glasil odgovor.

Sicer pa je Marjan Podobnik zbrane opozoril, da se za njihovo specifično območje v Republiki vse premalo ve, še posebej sedaj, ko se sprejema nova zakonodaja. Glede nje je zato na vsak način potrebno izkristiti mesto, ki ga trenutno zaseda kmečka stranka, je še menil gost. Posebno odobravanje pa je požel, ko je spregovoril o zakonu o drugih oz. o tem, da polkmetije k slovenskemu kmetijstvu precej prispevajo (to pa je primer tudi večine zagorskih kmetov, ki so morali svojo večjo socialno varnost poiskati v tamkajšnjem rudniku) in da zato nikakor ne gre, da bi jih ukinjali. Pa še na nekaj je opozorila razprava: da je tudi zagorske kmetije potrebno obravnavati kot strme, ki za obdelavo potrebujejo več sredstev, ne pa tako kot do sedaj – kot nižinske.

A.H.

Levstikova pot

Devetega novembra bo petič zapored mogoče organizirano pobirati stopinje na Levstikovi poti od Litije do Čateža. S petindvajsetimi kilometri pešačenja se vsako leto spopade večje število duholjubcev – lani jih je bilo približno šesttisoč. List iz Litije, ki Levstikovo pot prireja, že zbira prijave

večjih skupin, posamezniki pa se bodo lahko prijavi tudi na startu pri litijski železniški postaji. Odrasle bo ta odločitev stala 40 tolarjev, šolarje pol manj. Šeštevek teh dveh števil je cena avtobusne vozovnice za nazaj. Brezplačen pa bo čaj na vseh kontrolnih točkah.

R.R.

Krajevni praznik Radeč in okolice

Oktobrske dni se krajanje Radeč in okolice praznovali krajevni praznik v spomin na dogodke leta 41, ko so številne družine morale zapustiti svoja ognjišča. Skromno, brez pretiranega blišča, zapravljanja denarja, predvsem pa prijetno in pestro. Bilo je za vsakega nekaj. Ljubitelji nogometa so uživali v nogometni tekmi ljubljanske Olimpije in domačega Papirničarja, na račun so prišli ljubitelji rokometu, pa tenisa, na sporedu je bilo vsakoletno srečanje ribičev za pokal Sava, upokojenci so pripravili trimsko kolesarjenje, pa še vrsto drobnih prireditev se je zvrstilo v tednu praznovanja. Osrednja je bila javna radijska oddaja PRIZMA-OPTIMIZMA, ki sta jo pripravila razvedrilni program Radia Slovenija in krajevna skupnost. Domačini so med gosti pozdravili Marjano Deržaj, Staneta Mancinija, Marto Pestator, humorista Viktorja Plemlja, domačega harmonikarja Francija Korbarja, moški pevski zbor papirničar, gosta večera pa sta bila tudi zakonca Breznikar, ki sta pred kratkim praznovala 60 obletnico poroke. Prireditev je kljub manjšemu obisku lepo uspela. Resda letos praznovanje ni bilo obeleženo z otvoritvijo kakšnega komunalnega ali gospodarskega objekta, vendar pa ostaja prijeten občutek, da so se tovrstna praznovanja ohranila. Tudi po zaslugi prizadevnih organizatorjev.

F.K.

Zagorski plinovod bo drag

Za priključitev na plinovod bodo morala posamezna gospodinjstva v Zagorju odšteti okoli 7.000 DEM. To je okvirna cena, ki se utegne še spremeniti, če bo prišlo do podražitev.

Kar precej zasebnih lastnikov stanovanjskih hiš sodi, da tolikšnemu prispevku ne bodo kos, oz. da ga bodo zmogli le ob ugodnem kreditu in prav tako ugodnih odplačilnih pogojih.

Še do nedavnega je veljalo prepričanje, da bo za marsikatero gospodinjstvo bolj gospodarno, če bi se odločilo za ogrevanje s tekočim plinom. Še pred nekaj meseci so izračuni pokazali, da je ogrevanje s tekočim plinom vsaj za 35 do 40 odstotkov cenejše kot ogrevanje s kurilnim oljem. Zdaj je razlika splahnela na vsega skupaj 13 ali 14 odstotkov. Uporaba zemeljskega plina, ki ga nameravajo Zagorjani vpeljati nekje do leta 1995, bo zagotovo ena največjih naložb v tej občini v zadnjih letih. Kot predvidevajo, pa bo tudi ogrevanje z zemeljskim plinom drago, četudi je trenutno vsaj za 18 do 21 odstotkov cenejše kot ogrevanje s kurilnim oljem. Vendar to ni dokončna cena. Utegne se zgoditi, da bosta obe gorivi enako dragi.

Ob vsem tem se sam po sebi ponuja zaključek, da bomo za ogrevanje v prihodnje morali odmerjati vse več denarja. Skratka: da nas ne bi zeblo, bomo prisiljeni seči globoko v žep.

M.V.

li, nameravajo krajanje predlagati, da nadzor nad spornim vodovodom prevzame KS, z njegovim razvojem pa bi se ukvarjale pristojne strokovne službe.

A.H.

Katera voda je najdražja?

Če bi takšno vprašanje sredi septembra postavili prebivalcem Izlake, bi verjetno dobili podoben odgovor, kot ga je v pismu Svetu KS Izlake v začetku oktobra zapisal eden krajanov, Anton Poznič: »Najdražja je tista voda, ki je ni.«

Kajti izlaški vodovod, ki so ga zgradili krajanje sami, že nekaj časa pa je nekaterim povzročal težave zaradi pomanjkanja vode, je v septembru oz. oktobru dokončno presahnil. Krajanje Narofa, Gladeža in drugih naselij, kjer voda iz pip že lep čas ne teče oz. samo kaplja, so vodovodnemu odboru, ki naj bi skrbel za vodovod in vse okrog njega, napisali pismo. V njem zahtevajo sklic zbora krajanov in odgovore na vprašanja, kako je z denarjem, zbranim od vodarine oz. kako je odbor zadnjih pet let upravljal z njim, katere naložbe v zvezi z vodovodom načrtuje in pa kateri so resnični razlogi za pomanjkanje vode. O vsem je bil obveščen tudi predsednik KS, ki ob omenjeni problematiki podarja da je pred časom zahteval tako razrešitev vodovodnega odbora kot ustanovitev kriznega štaba, ki bi zadevo rešil. Nič od tega se ni zgodilo, ampak je bil Janez Vidmar »informiran« celo o tem, da KS nima nobenih pooblastil, ko zahteva odstop odbora. Da bi se v bodoče te vrste težavam ogni-

Toplotno ogrevanje v Hrastniku

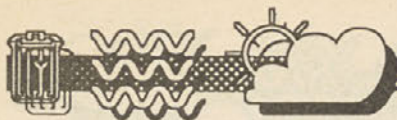
Družbeno podjetje Rudniki rjavega premoga Slovenije, DE Hrastnik, je sredi oktobra predlagalo povišanje cen toplotnega ogrevanja stanovanj in poslovnih prostorov ter za ogrevanje potrošne vode. Predlagali so, naj se cene za prej omenjene storitve povišajo za 22 odstotkov (s prvim novembrom dalje). Predlog utemeljujejo zlasti s 17,5 % podražitvijo premoga s 1. septembrom in 36 % podražitvijo premoga kot osnovne surovine za proizvodnjo toplotne energije 15. oktobra. Vse to pomeni, da se je cena od zadnjega predloga za eno tono porabljenega premoga povišala za 64 odstotkov, tako da bi bila cena kvadratnega metra stanovanjske površine 22,10 tolarjev na kvadratni meter stanovanjske površine. Mnenje hrastniškega izvršnega sveta, ki je o tem predlogu razpravljal, je bilo, da so potrebni še dodatni argumenti. Dal je pooblastilo občinskemu upravnemu organu in predlagatelju, da natančneje izračunata tudi višino investicijskih sredstev, na tej podlagi pa se bo v prihodnje odločilo o morebitnem povišanju cen toplotnega ogrevanja, ki pa naj bi bilo vsekakor nižje od predlaganega.

B.M.

Kar je bilo v prejšnjem Zasavcu napisano v prihodnjiku, lahko sedaj zapišemo v pretekliku. Na Bogenšperku se poslej mlade glave na zaobljublajo le civilno v Valvasorjevi knjižnici, ampak tudi cerkveno v Valvasorjevi kapelici. Ob tej priložnosti je na tem lepem gradu gostoval metropolit Alojzij Šuštar.

Slediti bi mu morali predsednik slovenske vlade Ljudez Peterle in njegovi ministri, ki so se odločili svoje odločitve navdihniti v grajskem okolju, vendar so to sejo že dvakrat preložili. Zaradi bolezni Premierove. Obeta pa se še gostovanje samega Valasorja, ki ga v belem marmorju dokončuje akademski slikar Zlato Rudolf iz Litijske. Foto: Branko Klančar

Teden upokojencev Trbovlje

Društvo upokojencev Trbovlje je letos v času od 30. septembra do 6. oktobra, pripravilo že 16. teden upokojencev. V tem času je bilo organiziranih in izpeljanih vrsto kulturnih, športnih in razvedrilnih prireditev: v knjižnici Toneta Seliskarja so odprli tradicionalno razstavo ročnih del, ki so jih pod vodstvom Lojzke Vengust pripravile članice ročnodelskega krožka tega društva, organizirali so tekmovanje upokojencev športnikov v štirih disciplinah (v balinanju, šahu, streljanju z zračno puško ter kegljanju).

V sredo, 2. oktobra, je v predavalnici Delavskega doma predaval prof. Drago Ulaga iz Ljubljane na temo Za zdravo življenje v poznih letih. V četrtek, 3. oktobra pa je bila osrednja prireditev tega tedna. Delavska godba Trbovlje je pripravila za vse upokojence brezplačen celovečerni koncert popularnih del pod vodstvom prof. Alojza Zupana -Vuja. Bil je to prvi javni koncert po vnovični osvojitvi prvega mesta med slovenskimi pihalnimi orkestri oz. godbami junija letos. Sledilo je družabno srečanje v avli doma.

V tem tednu so predstavniki Društva upokojencev Trbovlje obiskali tudi številne bolne člane društva.

T. Lenarčič

Od 1. oktobra višje posmrtnine

Izvršni odbor Sklada solidarne posmrtninske samopomoči v Trbovljah je konec septembra obravnaval problematiko finančnega poslovanja. Le-to je potekalo v prvih devetih mesecih v skladu s predvidevanji: posmrtnino je izplačal za 146 umrlih članov. V zadnjem trimesečju je posmrtnina znašala 9.000 SLT, sedaj pa se je Izvršni odbor Sklada odločil, da od 1. oktobra do 31. decembra letoš iz-

plačuje po 12.000 SLT ali 33,33 odstotkov več. Tako je vsaj delno mogoče kriti precej višje stroške pokopa umrlega, saj se oprema za pogreb pokojnikov nenehno draži.

T.L.

Svetovne prvakinja v Hrastniku

Že več let teče izredno dobro sodelovanje med kegljaškima kluboma EMO iz Celja in RUDNIK Hrastnik. Celjanke so pogoste gostje Hrastničanov na njihovih prireditvah. Sodelovanje, ki se je začelo v času, ko celjske kegljačice še niso bile tisto, kar so danes (svetovne pokalne zmagovalke), se je le še poglobilo. Svoj prispevek k utrjevanju vezi ta nedvomno dodala zakonca Belina, ki sta pred časom prevzela kegljišče z bifejem v zasebno upravljanje.

Plod tega je bilo zadnje gostovanje svetovnih prvakinj, ki so svoj prijateljski obisk v Hrastniku, kjer so si med drugim ogledale jamo »Ojstro«, sklenile s propagandnim nastopom proti moški vrsti gostiteljev. Rezultat tega zanimivega srečanja niti ni tako pomemben. Morda je prav, če dodamo le, da je Mira Grobelnik z 457 keglji postavila nov rekord nekoliko posodobljenega in zahtevnega hrastniškega kegljišča.

Bolj pomembno je, da so bile sila skromne gostje še kako zadovoljne s pozornostjo gostiteljev in skromnimi darili, katere jim je v imenu DO Steklarna in Tovarne kemičnih izdelkov predal predstavnik hrastniške ZTKO Robert Halzer. Svetovna prvakinja Marika Nagy-Kardinar je ob koncu že

najavila novo snidenje, v kolikor jih bodo gostitelji povabili. Nad ogledom Rudnika so bile navdušene. Le s plačo rudarjev ne, saj menijo, da je njihovo delo preizkzo cenjeno. Pa tudi nad morebitnim ponovnim spustom v globino niso kazale posebnega zanimanja.

Še rezultat - Rudnik Hrastnik : Emo Celje 2530 : 2473. Rudnik Hrastnik : Duh 450, Tanjšek 415, Brečko 416, Laznik 428, Prhne 385, Roj 436.

EMO Celje: Tkaličič 413, Grobelnik 457, Lesjak 402, Šeško 404, Kardinar 405, Petak 391.

Jože Premec

110 let rudniških gasilcev Trbovlje

V soboto, 28. septembra, so rudniški gasilci v Trbovljah svoj jubilej počastili z organizacijo in izvedbo tradicionalnega tekmovanja gasilskih društev slovenskih rudnikov in dveh termoelektrarn. Na stadionu ŠD Rudar se je zbralo 12 gasilskih društev oz. 220 udeležencev. Tekmovali so v raznih gasilskih veščinah. Med člani so bili najboljši gasilci iz Sečovelj, med ženskimi ekipami Termoelektrarna Trbovlje, med veterani pa tudi Sečovelje. Letošnje tekmovanje je bilo že 23. po vrsti.

Trboveljski rudniški gasilci so za letošnje praznovanje visokega jubileja v celoti obnovili zunanost svojega gasilskega doma na Trgu revolucije. Streho so v celoti pokrili z novo kritino, poslikali fasado in popleskali vse lesene dele zelo zanimive zgradbe.

T.L.

Pred tekmo s svetovnimi prvakinjami. Foto: Branko Klančar

Čigave so noge

V prejšnji številki smo vam zastavili vprašanje, čigave so noge, ki smo jih pokazali na treh slikah. Delo smo olajšali s tem, da smo pripisali imena lastnikov – seveda ne v pravem vrstnem redu. Dobili smo precej odgovorov, skoraj vsi med petdesetimi reševalci detektivke pa so uganili, da se pod številko 1 skrivajo noge zelenega Dušana Pluta, pod številko dve so noge zgovornega Jelka Kacina, pod številko tri pa noge obrambnega Janeza Janše. Čestitamo nagrajencem.

M.P.

Izzrebanci nagradne detektivke »čigave so noge«

1. Vožnja z zagorskim zmajarjem
Anton KOBAL, Trg borcev NOB 16, 61431 Dol pri Hrastniku
2. Polletna naročnina na časopis Zasavc
Marija SKOK, Okrogarjeva 14, 61410 Zagorje
3. Majica Zasavca
Milka OKRAJŠEK, Kešetovo 4, 61420 Trbovlje

Dušan Plut

Jelko Kacin

Janez Janša

EPIGRAMI

Križev pot

Podvržen ta možakar je tako solidni reji, da pot mu s čela lije na kolesu proti SVEI ...

Belcebub in Malik

Zaman naš Belcebub preganja s sten Malika, ponoči spet in spet mrcvari ga ta slika!

Zelena mreša

Oči zapira sebi in ljudem z zelene mreše, zato še strehe Žive nam oblekel je v bakrene!

Novi dinar

Kaj se šopiriš ti, ubogi novi dinar, ki nisi vreden niti star avstrijski vinar?!

Mrzla ali topla?

Jeternica ali jetrnica? – za Evropo zdaj imam vprašanje: mrzla ali topla? – zmeraj gre za isto nemogoče staro sranje!

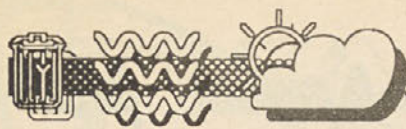
Viljamovka – san

V enem mesecu enajst steklenk viljamovke je ruknil, ne ve pa se, a sam, ali mu celo jih kdo je smuknil!

BLACKBURNE

Na Dolu pri Hrastniku pa še kar po starem. Foto: Branko Klančar

JETRNICE

■ **Štuk ali kocka.** Vedno rudar in že nekaj časa prvi zasavski rudar, Aljoša Kink – Štuk je obljubil, da se bo, če se bodo za Laščani iz kombinata izmuznili še Zagorjani, preimenoval v Kocko. Direktorat pa bo opustil, ko bo postal Šuta.

■ **Ločitev.** Ko sta se Pirnatova in Rúplova frakcija na kongresu Slovenske demokratične zveze dokončno razcepili, je šel turistični strokovnjak, učitelj in popoldanski obrtnik Leopold Drobne – Mošnjček sedet k ruplovcem, izlaški predsednik, trgovec in celodnevni obrtnik Janez Vidmar – Ekologija pa k pirnatovcem. Želela sta zgolj dokazati, da Zasavje v ničemer ne zaostaja za Ljubljano.

■ **Nobelovec.** Potem ko se je znameniti direktor, bivši zagorski župan in gradbinec Stane Gošte – Stanley dokopal še do priznanja Manager leta, si je že vzel čas za premislek. Naslednja trdnjava je Nobelova nagrada. Edina dilema je še, ali za literaturo ali za medicino.

■ **Zajčja mati.** Ker se je Delovi dopisnici in slavistki Poloni Malovrh – Misteriozni zapisalo nekaj netačnosti, ki so mejile na to, čemur rečemo novinarska raca, se je odločila za nenavaden demanti. S cucljem spravlja na noge osem osirotelih zajcev, da ji nihče ne bi mogel očitati vzreje rac.

■ **Španska vas.** Zagorski izvršnik in mož s cankarjanskimi brki Janez Lipec – Lipe je povsem napačno razumel očitke učiteljic, da mu je vladanje španska vas. Odreagiral je tako, da je z godbeniki odšel v Španijo. Bivši zagorski izvršnik in že dolgo prvi godbenik Vlado Kojnik – Električar je muzikantom obljubil, da bo takoj nagnal tistega, ki bi Lipetu rekel, da se na vladanje spozna kot zajec na boben.

■ **Magister.** Trboveljčan, župan v Zagorju in projektant v Ljubljani, Janez Režun – Obveznica, piše še

Leopold Grošelj – Samoprispevek, hrastniški župan, prenovitelj, ex zvezni poslanec in še marsikaj, je spet segel v žep. Njegovo ženo naj potolažimo, da ni častil, ampak v občinski tošl ob samoprispevkarskih vtaknil še tolarje in stotine iz republiškega žaklja.

Foto: Branko Klančar

zadnje liste svoje magistrske naloge o obveznicah. Hiti zato, da bo znal vsaj teoretično dokazati nedolžnost pri praktičnem polomu z zagorskimi obveznicami.

■ **Mora.** Znani kulturnik in profesor Nande Razboršek – Bulca neprestano sanja marmorni podstavek v svojem Kulturnem centru. Ker občinski parlament nikakor ni mogel izglasovati, da se Titova glava z nje odstrani oziroma ne odstrani, so rešitev vozla prepustili Bulci. Ta bi Tita najraje umaknil, da bi na njegovo mesto postavil glavo LDS-ovskega predsednika in našega glavnega Matjaža Švagana – Čička, ki si je to izmislil.

■ **O serviranju.** Drugi Rudisov človek in prej prvi mož potopljene Strojne tovarne Vladimir Ščurk – Čuri je na menedžerski seansi finančnega ministra Dušana Šešoka – Klasa vprašal, kako bo vlada poskrbela za serviranje dolgov. Ne vemo, ali je ob tem preveč mislil na obljubljeni kosilo, ali pa so mu šli po glavi servisi s teniških igrišč.

■ **Podcenjevanje.** Nekdanji Mehanik in zdaj zeleni poslanec trboveljske skupščine Anton Ahac – Rožca ne ceni kaj prida svojih parlamentarnih sotrudnikov. Predlagal je, da bi problem kronične nesklepčnosti reševali s sejninami. Večina je seveda prepričanih, da bi bilo uspešnejše, če bi poslancem njihovo mukotrpljenje olajšali s šnopčkom ali pivcem.

■ **Vode ni, voda je.** Izlačani se nikakor ne morejo dovolj načuditi gostinskemu direktorju, električarju in nekoč tudi sindikalistu Dragu Butji – Bucu. Medtem, ko so preklinjali vodovodni odbor, kje je voda, je Buc preklinjal, da ima vode preveč. Res pa je, da Izlačanom voda ne teče iz pip, Bucu pa kaplja s hotelskega stropa.

Pisma bralcev

Kot vsak resen časopis tudi Zasavc objavlja odmeve na prispevke v časopisu, ali pa mnenja bralcev o življenju in dogajanju v Zasavju.

Posebej poudarjamo, da je dolžina pisem omejena na največ 30 tipkanih vrstic.

Nepodpisanih pisem ne objavljamo.

Uredništvo

Spoštovani!

Kot vsako leto sem tudi letos prišla z družino na dopust v svoje rodno mesto kljub temu, da so mi to potovanje odsvetovali, češ, da je moja država še vedno ogrožena.

Ne morem povedati, kako smo bili srečni, ko smo prišli domov in ugotovili, da je povsod mir, da je moja Slovenija še vedno takšna, kakršna je bila lani in da je po vojni še bolj enotna in ponosna, kakor je bila prej.

Pa še eno presenečenje me je čakalo, časopis Zasavja, časopis, ki nas bo povezoval tudi med letom, ko bomo na tujem, odrezani od domovine. Mislim, da bodo tega časopisa veseli vsi moji rojaki, ko jim bom povedala, da ga lahko dobijo tudi v tujino.

Prav zato, da boste vedeli, moji sorjaki, da smo bili vedno z vami, tudi v najtežjih trenutkih letošnjega leta, ko je v Sloveniji divjala vojna, moram povedati, da smo Slovenci in Hrvati, ki živimo v Stuttgartu že več let, demonstrirali proti vojni. Zbralo se nas je preko deset tisoč in v pomoč naši domovini smo zbrali več kot 80.000 DEM. Tako vidite, da niste nikoli sami, da bomo tudi v prihodnje z vami, čeprav upam, da do vojne ne bo več prišlo. Upam in želim, da se bomo v prihodnjem letu srečali v suvereni, samostojni Sloveniji, priznani po vsej Evropi. Do takrat pa nas bo o dogodkih doma obveščal časopis ZASAVC.

Z lepimi pozdravi!

P.S. Extra pozdrav Nandetu Razboršku in Milanu Vidicu!

Vaša Marjana Klaneček,
Stuttgart

Spoštovani odgovorni urednik Marko!

Ne zameri mi, da te ne vikam ali te ne nazivam z gospodom, saj sem te poznala še kot fantiča, ko sem stanovala na Dolu. Danes stanujem v Trbovljah, večino časa pa preživim pri hčerki v Hrastniku kot varuška. Prebiram Zasavca, tvoje članke pa sem rada prebrala tudi v

drugih listih. Da sem se pokorajžila nekaj napisati tudi sama, me je spodbudilo tvoje pribijanje na sramotni steber odgovorne za neurejeno cesto na Brnici. Pa tudi tvoj članek, ki si ga že pred časom objavil o lepo urejenem centru Hrastnika na Trgu Franca Kozarja, kjer zdaj stanuje moja hči. Res je lep ta trg, a le s sprednje strani. Vabim te, da si ogledaš še »krasoto« od zadaj, ki je sramota tega dela trga. Mislim na odcep, ki vodi od glavne ceste k samopostrežbi Emone in stanovanjskemu bloku številka 14. Cesta sploh ne zasluži tega imena. Ob njej je v zapuščenih barakah trgovskega podjetja javno stranišče, kjer se med iztrebki podnevi igrajo otroci. Stanovalec bloka ta prostor in bližnji prostor za smetnjake pošiljata smrad in na tisoče muh. Kljub temu je ta prostor skupaj z velikimi lužami na cesti najljubši kotiček za igranje. Otroci se lahko zabavajo tudi s krdelom potepuških mačk, za katere »skrbijo« mesnica iz Emone. Ob večjem dežju in močni odjugi pa stanovalec bloka številka 14 zalije garaže in voda s ceste prodre v kleti, ki jih imajo pod barakami. Vse to nikomur nič mar, čeprav za probleme s to cesto vedo tudi na KS in občini. Krasna primerjava bi bila ogledati si vse asfaltirane površine do vseh garaž, barak, blokov, zasebnih hiš na Logu, v katerih stanujejo ljudje, ki se prav pišejo ali so na pravih položajih. Samo, ti se v svojih lepih avtih nikoli ne pripeljejo na emonsko cesto.

Upam, da boš sprejel izziv in tudi tokrat pribil na steber tistega ali tiste, ki so zaslužni za to grdo hrbtno stran lepega Trga Franca Kozarja.

Zelim ti uspehov pri tvojem poklicnem delu. Vsakega uspeha pri akciji pribijanja na steber pa se bomo s teboj veselili vsi, ki nam ni vseeno, v kakšnem okolju živimo mi in naši vnuki.

Pa brez zamere in tovariški pozdrav.

Anica - Zasavka
(naslov znan uredništvu)

Spoštovana bralka,

vaš predlog za sramotni steber bo morda že sam zase dovolj, da se bo kdo od odgovornih zmigal. Če se ne bo, ga bomo seveda skušali prijati za vrat in počistili svinjak za našo pomočjo. Upamo, da se nam boste še oglasili. Pa tudi druge bralce vabimo, da nam pošljejo predloge za sramotni steber.

Uredništvo

Apel (zasavskim) poslancem

Tudi v Vašem časopisu ste se lotili zakona o denacionalizaciji, o vrnitvi premoženja razlaščenecem ...

Jaz, generacija sedemdesetih let, se sprašujem, kaj vendar počno naši politiki, gospodje poslanci, ki znajo mlattiti le prazno slamo in »pogrevati« stvari, ki jih je zagrešila povojna oblast ... Vse premalo pa delajo za danes, za lepši in srečnejši jutri.

Zakaj vse to? Nočejo se zavedati, da rastejo stečaji, brezposelnost, da mladi s končano izobrazbo nimajo niti najmanjših možnosti za zaposlitev, ustvariti si družino ... Le kako, saj s tako gospodarsko in socialno politiko lahko ostaneš le v breme sebi, staršem ali že tako obubožani družbi.

Se mar, spoštovani (zasavski) poslanci, ne zavedate, kam nas pelje vaše »posedaenje« v slovenskem parlamentu?

Menim, da žal v pričakujoče socialne nemire, rast kriminala ...

Torej, v imenu mnogih Slovencev, ponosnih nase, na svojo mlado državo, Vas prosim, da potisnete v ozadje pretekost, ki Vam je tako zelo blizu in se začnete ukvarjati s sedanostjo. Le tako bomo z lahkoto pogledali v oči sebi in našim bodočim rodovom.

Helena Zupančič, Trbovlje

Spoštovani!

Danes, 25. septembra 1991, mi je poštar prinesel pismo, ki sem vam ga poslala 8. avgusta letos. Hvala, saj ne bi bilo treba!

Pravijo, da je tudi vsaka slaba stvar vedno za kaj dobra. Tako sem zaradi vrnjene pošte dobila idejo za vašo rubriko Sramotni steber. Ne morem pa se odločiti, ali naj boste to vi v uredništvu zaradi stiskaštva (pismo je bilo premalo frankirano - le za 0,50 tedaj še dinarjev), ali pa PTT Trbovlje zaradi »rekordne hitrosti« (mogoče je temu pa kriva zapora ceste na Brnici, torej podjetje, ki je bilo na Sramotnem stebru v četrti številki Zasavca).

Naj bo kdorkoli že, in če izračunate vse stroške (celo komisije pri PTT, ki je odpirala pismo, čeprav je imelo oznako, kaj je v njem), mislim, da bi bilo najboljšo, če bi ga kje na poti nazaj »zmanjkalo«. Jaz sem namreč pozabila nanj takoj, ko sem v avgustovski številki Zasavca prebrala izžrebance.

Pa brez zamere, ampak malo ste me pa le razočarali.

Lepo vas vse pozdravljam in vam želim mnogo uspeha pri sestavljanju in prodaji Zasavca.

Bralka z Dola
(naslov znan uredništvu)

Spoštovana bralka,

iskreno nam je žal, da je prišlo do nesporazuma. Tudi v uredništvu smo bili presenečeni, ko smo prejeli vaše pismo, saj brez njega ne bi vedeli za to ne ljubo nerodnost. Opravičujemo se vam, v tolažbo pa vam bomo poslali našo reklamno majico. Upamo, da bo vaše razočaranje s tem omiljeno.

Uredništvo

TRBOVLJE

CENIK EKONOMSKO-PROPAGANDNIH STORITEV

OBČANI

1. ČESTITKA

tekst z eno skladbo ob delavnikih	400,00
tekst z eno skladbo ob nedeljah	500,00
tekst z dvema skladbama ob delavnikih	600,00
tekst z dvema skladbama ob nedeljah kot nova enota	900,00

PRESNEMAVANJE čestitke s tekstom in glasbo na kaseto 300,00

2. KOMERCIALNI OGLASI

tekst do 30 besed	300,00
vsaka nadaljna beseda	20,00

3. OBJAVE

tekst do 30 besed	100,00
vsaka nadaljna beseda	5,00

4. ZAHVALE

tekst do 40 besed	1500,00
vsaka nadaljna beseda	30,00

5. OSMRTNICE 500,00

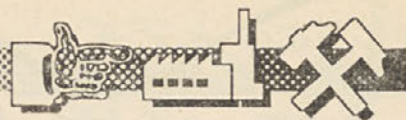
CENIK VELJA OD 1.10.1991 DALJE!

TRG SVOBODE 11a,
61420 TRBOVLJE

TEL.: (0601) 21-388, 22-056,
fax.: (0601) 21-228

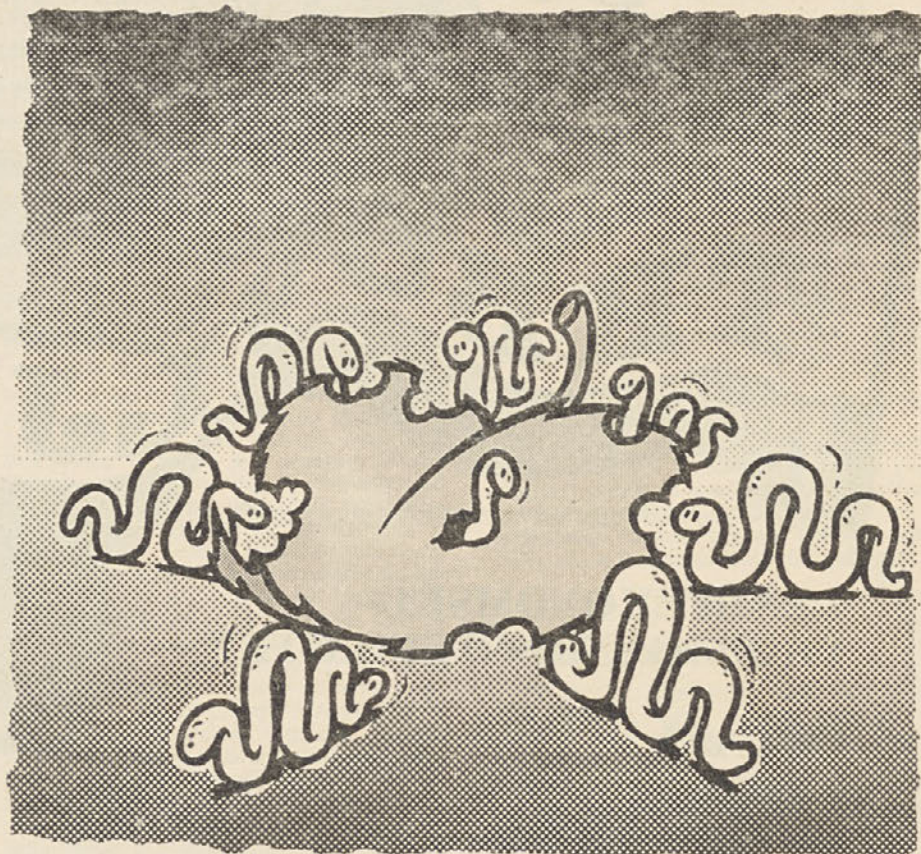
UKV 103,9 MHz STEREO

Svinjak pod lipo

V pogojih, ko je brezposelnost v Sloveniji že doletela več kot 80.000 ljudi (toliko je prijav na zavodih), ko plače številnih zaposlenih ne zagotavljajo več materialne varnosti in ko zakonodaja in praksa omogočata enostavno odpuščanje delavcev, je seveda ogromno prostora za umazane igre tudi na tem področju. Sem nedvomno spadajo tudi zaposlovanje na črno. Ti primeri malokrat pridejo v javnost, v časopise in druge medije, ker se praviloma delodajalec zaščiti. Oziroma, zaščiti svoj interes, da delo slabo plačuje, na črno zaposleni pa ščiti svojo varnost, ki mu jo takšno delo vendarle prinaša. Ogo-ljufana je v končni fazi zgolj država, ki sicer za vse pojave ve, pravi pa, da nima moči in instrumentov jo preprečevati in preprečiti. Verjetno drži tudi to, da del takšne prakse (sem spada tudi siva ekonomija in ostala neregistrirana dejavnost) dopušča, ker sprošča energijo, ki bi se ob bolj strogi zakonodaji in nadzoru usmerjala v socialne pritiske in nemire.

Zapisala sva, da je črna praksa, ki se dogaja na očeh javnosti, hkrati pred javnostjo dobro skrita. Tako je vse do takrat, dokler v dogovoru nekaj ne počni. In ko počni, se pojavi ta vsaj dve vrsti zgodb: zgodba

lastnika in zgodba ali zgodbe zaposlenih. Zgodbe so po univerzalnem načelu jeze, sovraštva in sprtih nasploh povsem različne. Tako je tudi v primeru zagorskega bistroja Lipa, ko dogovor lastnika in zaposlenih nenadoma ne velja več. In čeprav vemo, da se na črno ne zaposluje z dobrimi nameni in da se v gostinstvu tudi krade, sta obe strani spet čisti, ko govorita o sebi.

Delojemalska različica

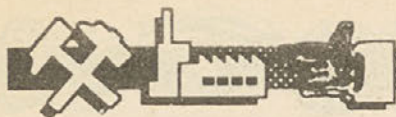
Karmen Ostrožnik in Franci Turnšek sta nekako dva meseca združevala delo (tudi stara terminologija je lahko koristna) na črno. Danes imata o tem in o delodajalcu tako mnenje: »Bogdan Škofic, ki je najel lokal Lipa, naju je prosil, če bi zanj delala honorarno. Franciju je za kasneje, ko bo uredil vse papirje na občini, obljubil tudi redno zaposlitev. Franci, ki že šest let

zaman išče redno zaposlitev, se je seveda takoj odločil, da ponudbo sprejme.

Praden sva začela delati, nisva podpisala nikakršne pogodbe o delu, čeprav sva to zahtevala. Po nekaj dnevih dela je najin delodajalec odšel na dopust, nama pa je zaupal ključce bistroja in poslovanje.

Tu Franci doda, da ga je pred odhodom ponovno vprašal, kdaj bosta podpisala pogodbo o delu, oziroma, kdaj ga bo zaposlil za nedoločen čas, kot je obljubil. »Zavrnil me je s tem, da še vedno nima vseh potrebnih dokumentov za opravljanje dejavnosti. Enako mi je odgovoril tudi, ko se je vrnil z dopusta. Takrat bi moral prejeti tudi prvo plačilo, vendar ga nisem. Bogdan Škofic je namreč takrat naredil inventuro in ugotovil, da je nastalo 20.000 dinarjev primanjkljaja. To ne more biti res, ker sem

dnevno obračunaval izkupiček in ugotavljal celo višek. Manjko bi lahko nastal le zaradi tega, ker smo s soglasjem Škofica dajali tudi »na kredo«. Primanjkljaj je nastal vedno, kadar je Škofic delal inventuro doma, ko pa so prišli delati nena-povedano inventuro v lokal, smo ugotovili pozitivno stanje.«

Karmen Ostrožnik in Franci Turnšek sta še povedala, da je v lokal delalo devet ljudi, da razen čistilke in delno Karmen nihče za svoje delo ni dobil plačila. »Z nikomer ni bila sklenjena pogodba, nihče razen naju ni imel živilskega pregleda. Mida sva ga morala narediti zaradi intervencije inšpekcije. Podpisala sva tudi nekakšno zadolžnico za pijačo, ki so jo gostje spili na kredit. Zdaj pa je menda tako, da takrat nisva podpisovala takšnih papirjev in sva neizkušena, da mu po tem listu dolgujeva 2020 in 640 nemških mark po črnem tečaju.«

Delodajalska različica

Bogdan Škofic ima odgovore na vse te obtožbe in seveda obtožuje tudi sam. Priznava, da ni sklenil pogodb o delu, da pa je Francija Turnška hotel s 1. septembrom redno zaposliti, če se ne bi zgodili visoki primanjkljaji, če se ne bi lokal uporabljal za zasebne zabave, če njemu ne bi povzročila toliko moralne škode, da je zdaj v soglasju z lastnikom, gostinskim podjetjem, dal lokal v podnajem. »24. avgusta, devet dni po tistem, ko sem se vrnil z dopusta, smo skupaj naredili inventuro. Laž je, da sem inventuro delal doma. Le Franci je imel ključe od lokala, skupaj sva preštela in popisala stanje in ugotovila manjko. Inventurnega primanjkljaja je bilo za nekaj več kot 20.000 dinarjev, ob tem pa še za 17.000 kreditov, torej popite, a neplačane pijače. Laž je tudi, da sem takšno kreditiranje dovoljeval; dopuščal sem ga julija in ga avgusta prepovedal. Tega se nista držala.«

Na njuno trditev, da ne vesta, kaj sta podpisala, Bogdan Škofic odgovarja, da ni resnična. »Zadolžnico sta podpisala pred pričami. Franci je hotel delati naprej, rekel je, da bo primanjkljaj pokrtil. Lotil se je tudi čiščenja prostorov, da bi denar čimprej dobil in pokrtil minus. Vendar se tudi kasneje stanje ni ujemalo, predvsem ker ni dobil denarja od kreditov.«

In še okrog plačila za delo. »Vsi, ki so občasno pomagali, so bili za svoje delo plačani. Seveda pa ne bom plačeval ničesar Franciju in Karmen, ker sta mi onadva dolžna. Primanjkljaja je namreč več kot njunega zaslužka.«

Inšpektorski zaključek

Celotna zadeva bo svoj epilog dobila na sodišču, kjer bodo tisti, ki tehtajo pravico, imeli dovolj težav, da jo najdejo. Seveda pa se postavlja še vprašanje, zakaj ob teh pojavih nihče ne reagira pravočasno. Pogovarjala sva se z inšpektorico za delo pri Medobčinskih inšpekcijskih službah v Trbovljah, Matejo Cestnik, ki je najprej povedala, da je prezaposlena, saj kar v treh občinah opravlja dela povezana z varnostjo pri delu, delovnimi razmerji in izdajo obrtnih dovoljenj. Inšpektorica je bila doslej sezna-

njena s tremi primeri zaposlovanja na črno. Z našim primerom sta jo seznanila črnzaposlena sama. »Tako sem začela iskati lastnika, ki pa je medtem lokal že oddal podnajemniku. Do danes (24.10.) ga še nisem uspela najti. Z njim bom opravila zakonsko določen pogovor, zapisnik pa poslala sodišču. Lastnik se obravnavi na sodišču ne more izogniti.«

Tu nekje se naša zgodba praktično že konča, saj novinarji odločitev sodišč ne smemo prejudicirati. Zagotovo pa lahko dodava, da zakonodaja s kar smešno nizkimi kaznimi ni nikakršno strašilo za tiste, ki na črno zaposlujejo. Tisti, ki na črno zaposluje, po veljavni zakonodaji plača kazen 7.000 tolarjev (sem so všteti tudi sodni stroški), sam postopek pa je praviloma dolgotrajen, tako da ta denar oklesti še inflacija.

To pa je že začetek druge zgodbe, kjer nastopajo z delom preobložena sodišča, inšpektorji brez pravih pogojev za delo, nelogičnosti zakonodaje, ... Že znano. In tisto, kar ljudem v takšnih stiskah pravič ne koristi. Bolj malo jim verjetno tudi poziv inšpekcijskih služb, da naj take primere prijavljajo. Saj, kot smo že ugotovili, ti pridejo na dan, ko je sožitja konec, in ko je karkoli, saj gre za ilegalno dejavnost, težko dokazati. **Matjaž Švagan Roman Rozina**

» * * * * * NAROČILNICA * * * * *

UREDNIŠTVO ZASAVCA, Cesta zmaga 33, Zagorje ob Savi
Nepreklicno naročam časopis ZASAVC.

Ime in priimek

mesto poštna št.

ulica telefon

poklic št. os. izk.

datum lastnoročni podpis

Grenak jubilej Janeza Kneza

Vas Dobovec, nedaleč pod Kumom. V hiši, takrat Dobovec 2, se je v hladnih jutranjih urah družini Knez rodil sin Janez.

»Moja stara mama Jerca mi je takrat prerezala popkovino,« se nasmehne Janez. »To pripovedujem zato, ker takrat ni bilo tako lahko priti v dolino kot danes. Bila je peš pot, po kateri so knapi in delavci hodili na štih.«

Še vedno se smeji, nato nadaljuje: »Vse je bilo čudno na začetku, pa se je uravnalo, strah, da bi umrl, je bil odveč.«

Takrat je bilo v družini Knez na Dobovcu 2 že 5 otrok: Hela, Jožko, Marjana, potem je bil še en Janez, ta ja umrl, potem je bil Janez in še Ana.

Oče je bil rudar, paznik in napol kmet; Kmetijo je potem prevzel Jožko.

Mama Janeza Kneza je bila iz bolj mestne familije. »Han se je pisala, in likovni dar imam verjetno po njej, saj izviram iz te, znane Langusove familije – Matevža Langusa, saj tako je pripovedovala mama.

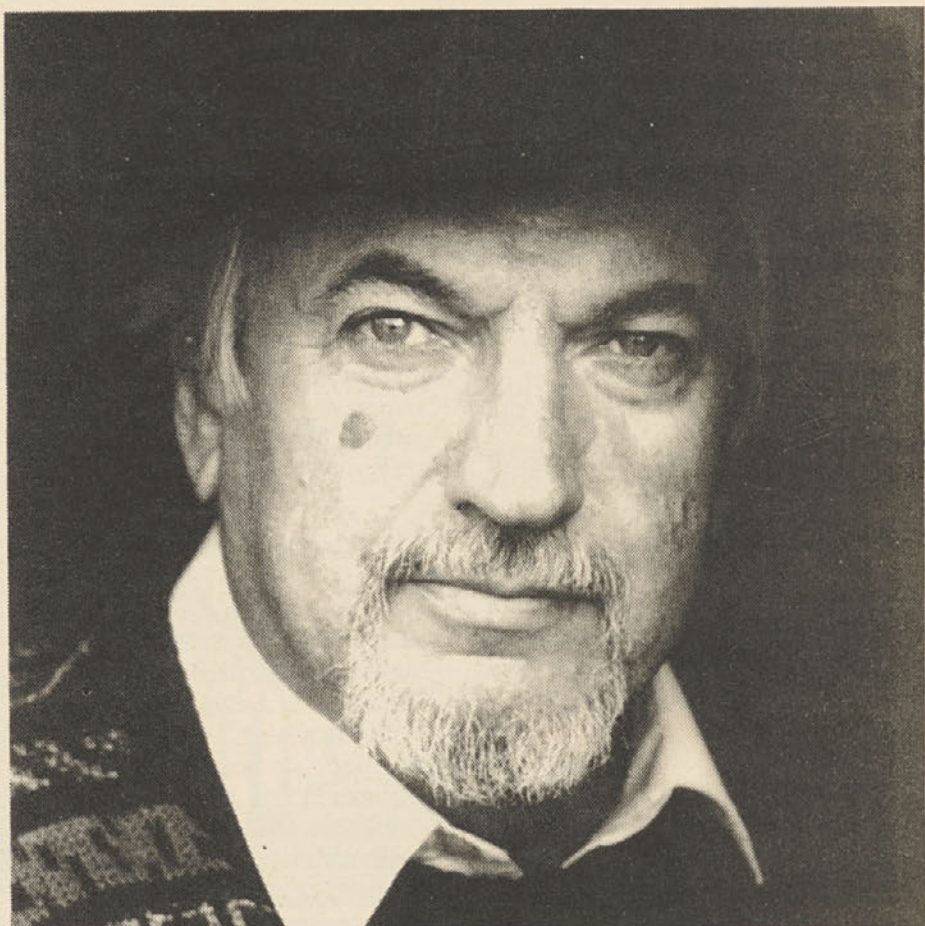
Oče je bil pa tipičen Kumlanc – neke iz Završja izvirajo moji starši. Po mami pa izviram iz Divače.«

Pred vojno – klikor se Janez pa spominja, je preživljal mladost, ki je bila skromna, a lepa. V osnovno šolo je hodil na Dobovcu, do vojne. Naredil je tri razrede osnovne šole in ta likovni talent se je verjetno že takrat pojavil. Imel je izreden smisel za risanje, slikanje in tudi za lepo pisavo.

»Takrat je bilo težko, materiala za risanje ni bilo, bile so tablice in kreda in tam sem čepkal. Pa svojih prvih učiteljc se spominim – ena je bila Hedvika, druga pa Mila Kac iz Slovenj Gradca. Ta je bila zelo stroga, ta druga je bila pa lepa ženska. Lepo mladost in spomine nanjo imam.«

»Spominjam se prelepih ilustriranih čitank – pa slik iz katoliške religije – bilo mi je tako všeč, samo slike sem gledal. To likovno zapažanje je šlo skozi takšne knjige. Takrat sem najraje preriseval iz teh knjig, pri mojem bratu, ki je takrat hodil v meščansko šolo, pa sem dobil veliko korajžo. Tudi on je lepo risal.«

Vojni spomini so bili za Janeza Kneza kruti. Vse so izselili. »Izseljevali so cele družine, z živinskimi vagoni so nas iz Rajhenburga odpeljali 42. leta v Erford, v Nemčijo, v lager. Bili smo v šoli, bila je dvonadstropna, v tistih učilnicah smo bili štiri ali pet družin skupaj. Na tri štuke smo spali, stenic je bilo toliko, da so kar padale na nas, hrana pa je bila kriminalna. Juha, ampak tista, ko se je v njej špinača kuhala, pa kos kruha na dan, takšnega, da si skozenj videl. Ampak, kot otrok sem to

pač tako sprejemal. Staršem je bilo verjetno teže.«

Ko je oče nekoč dobil teden dopusta, je Janeza vzel s seboj in pobegnila sta nazaj, na Dobovec, leta 1944 in ostal je pri sestri Heli. Pomagal je partizanom kot kurirček, ampak kot pravi, to je bilo vse tako, otroško gledano. A nevarno. Še puško in bombo, pa municijo je imel svojo.

»Čez kar nekaj časa po vojni so se domov vrnili ostali. Ampak na prazno. Bilo je hudo, ničesar nismo imeli. Že takrat so morali kmetje takoj nekaj dati, čeprav niso nič imeli.«

Janez je nato nadaljeval šolanje. Končal je 4. razred, nato je odšel v Trbovlje na nižjo gimnazijo, likovni talent pa ga je pripeljal na šolo za umetno obrt. Pri tem je imela zasluge predvsem prof. Šarlahova. Moral je risat portrete učiteljev, nato pa je moral risat za kmete. Za hrano, za blago.

»Spominim se, da mi je enkrat ženska iz Savinjske doline prinesla »koc«, za obleko, moral sem ji narisat neko sveto nabožno sliko. To sem delal na rjuhe, napete na okvirje, slikal sem pa že z oljem. Barve sem dobil od človeka, ki je umrl, soboslikar je bil na Dobovcu, »kulisnmaler«. Kar vzemi jih, mi je re-

kel, jaz jih ne bom več potreboval. In umrl je za tuberkolozo. Tako se je začelo.

Pomagal sem bratu kot soboslikar, pa sem zaslužil in si kupil barve. No, štipendije nisem imel, ker sem bil pač kmet in kot takšnega so me vzeli. Pa veliko sem v kino hodil, rad sem hodil. Imel sem sestrično v znani gostilni Sokol. Tam sem dobil vedno kakšen čaj ali še kakšen priboljšek, pa je šlo.«

Janez Knez je po končani šoli za umetno obrt odšel na likovno akademijo. Takrat so bili prvi profesorji Jakac in drugi, partizani, ki so v partizanih že risali. Janez Knez je bil šesta generacija. Študiral je brez težav. Janezov najljubši profesor ali bolje rečeno profesor, s katerim je največ sodeloval, je bil Maksim Sedej. Veliko mu je dal – slikarske sprostivte, odnosa do barve in kolorita, ki ga ima še danes.

»Tudi študij je potekal brez težav. Če danes pogledam indeks, je zelo lep – tisti, ki danes študirajo pod dosti boljšimi pogoji, bi takšnega težko dosegli.«

»Takrat me je že navduševal moderni prijem, slikarski seveda. Takrat je bil še zelo močan socrealizem – pritisk politikov, bil je blizu ruskemu. Mi smo bili nekako prva generacija, ki smo

simpatizirali z francoskimi, pa ameriški likovnimi ustvarjalci. Nastajale so sodobne grafike, plastike, in naša generacija je bila zelo uspešna: Bernik, Jemec, Albin Rogelj, Lavrenčič, Rotar – sami »fajn l'dje«. Eni so se potem od-tujili, pa niso več slikali.«

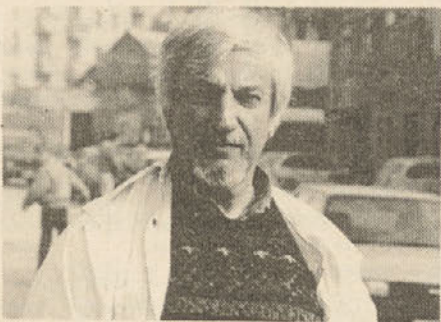
Janezova dela so bila prisotna v časopisih kot Mlada pota in drugod. Bil je aktiven kot študent, a Ljubljano je moral zapustiti po diplomi. Zato, ker se je medtem poročil, rodil se je prvi sin, Mišo, razmišljati je moral o službi, da bi se lahko preživljal.

»Pred nami ni bilo treba zagovarjati diplome. Mi smo bili prvi, ki smo morali napisati diplomu. Jaz sem npr. dobil nalogo iz umetnostne zgodovine: Dramatičen trenutek – vsaj 25 strani je bilo treba napisati – tema je bila portret Van Ghoga, Jakopiča itn. Zraven pa sem moral še praktično narisati sliko. Potem si dobil diplomu in status akademskega slikarja, a s tem nisi nič naredil. Velik uspeh je bil, da sem bil takoj sprejet v članstvo društva likovnih umetnikov, brez da bi dal tja kakšno svoje delo. Takratni umetniški svet, v njem so bili danes že premnogi pokojni profesorji na akademiji, so me že od prej spoznali. Ogromno smo razstavljali – doma in po svetu – komercialno pa tako kot vedno – kdaj in kdaj je bil kakšen odkup, da si dobil injekcijo za preživetje.«

Janez Knez je bil takrat zelo angažiran. Bil je pedagog – likovnik na šoli. In še družina. »Oba mlada fanta sta takrat spremljala moje delo. Nikogar nisem silil, a oba sta hotela delati zraven, z menoj. To so bila ustvarjalna leta – tudi danes sem še ustvarjal, a z neko distanco. Spominjam se del »fragmenti moje mladosti«. Bila je potrebna stroga natančnost, včasih je to šlo. Danes pa oči pešajo, ne moreš biti več tako natančen. No, zraven tega sem imel en kup enih funkcij, a vse je šlo z lahkoto.«

Janez Knez nadaljuje: »Slikar dela tisto, kar mu odgovarja. Nikoli se nisem podrejal klanovstvu. Imel sem svojo distanco, do umetnosti pa sploh. Ne re-

čem, da kdaj nisem dobil kakšno delo, ki je imelo vezo s politiko. Npr. plakat za ustanovni kongres pred leti, a sem ga likovno obdelal in nisem bil politično, niti strankarsko obremenjen. Ali pa, recimo, naredil sem mapo narodnih herojev. Navsezadnje, tudi Picasso je delal takrat za komuniste, on je bil v bistvu tudi komunist, a velik umetnik. Torej, nikoli me ni in me tudi danes ne obremenjuje politika. Vedno sem kritičen do nekaterih stvari, ki so me ali me motijo. Predvsem to, da je politika, ali pa še, vplivala na umetnike tako, da so se morali podrežati – zgolj zaradi preživetja. Politika bi morala ravnati po

umetnosti, ker je bila umetnost tista, ki je krojila svet.

Poglejte, ko zdaj gledam čase Laibacha, mi je vse smešno. Takrat je bilo vse naperjeno proti temu – bilo je fašistoidno, v resnici pa je bilo vse skupaj le umetnost. Tudi nemški izrazi so bili bogokletni.

Moti me, npr. danes to pri našem tolarju. Ta knežji kamen in očitki Avstrijcev. Recimo, na ta denar bi dal, mimogrede razmišljam, vaško situlo, notri pa enega lepega Jakopičevega sejalca ali Prešerna, pa se izognemo vseh teh stvari. Predvsem pa – slovensko je. Tolar me ne moti, ampak takrat pa je vse motilo vse. Kot da bi skozi to rušili sistem. Umetnost je bila vedno pred časom in tudi danes je tako. Mora biti.«

Janez Knez je v 40-letnem ustvarjanju naredil mnogo slik. Najdražja njegova slika je bila vredna 5.000 DEM, prodana je bila v domačih krajih.

»Moje slike visijo povsod po Evropi – Švedski, Italiji, Češki, Poljski, Kanadi, pa veliko v Sloveniji, Jugoslaviji. Meni so najdražje vse slike. Najbolj »mali portret sina Mišota, Dejana, avtoportret, portreti žene, fragmenti moje mladosti. Vse to imam v svoji osebni zbirki, ki šteje preko 1000 slik. V glavnem jih imam doma. Zelo žalostno je to. Zdaj, ob 60-letnici, ko bi morale slike viseti v neki galeriji, zbirki, ležijo doma, na kupih, obrnjene k steni. To se mi zdi za slikarja, ki je ustvarjal precej let, žalostno. Nikoli ni bilo toliko posluha v teh revirjih, da bi se našlo galerijski prostor ali stalna zbirka, da bi dostojno pokazal svoje delo. To govorim tudi za pokojnega Hočevarja ali Kopitarja v Zagorju, ki smo bili skupaj, prijatelji, delali smo skupaj. Kraj je zaradi tega osiromašen. Vsak bi bil lahko ponosen na tako zbirko.«

»Odziva na mojo 60. letnico ni bilo. Bili so neki poskusi, a vsi so propadli. Verjetno bom proslavljal v skromni obliki v muzeju, kjer bi razstavil svoj zadnji ciklus.

Za pregledno razstavo bi morala iziti biografija, za to ni posluha. Kulturne skupnosti danes bolj spiyo, čakajo, da se sami preživijo, kot administratorji, delavci v tej politiki. Recimo, moji kolegi, od Jagodiča in mlajši, imajo že svoje monografije, sam še barvnih reprodukcij nimam dovolj. Mogoče sem tudi sam neroden, da nisem to sprožil. Preskromno gledam na stvar, nočem obremenjevati drugih ljudi, čeprav bi mi za 60. letnico lahk ali morali nekaj ponuditi. Vsaj kakšne odkupe. Le vse, kar me veže na mojo mladost, Dobovec, je krivo, da sem še vedno tu. Če vse analiziram nazaj, sem žalosten, zelo žalosten.«

»A sem optimist, moraš biti. Zadnjih 6 let imam status svobodnega kulturnega ustvarjalca, živim – včasih čisto na psu, pa se najde kak odkup, pa preživim. Za 60. letnico bi rekel, bi moral živeti od minulega dela, a ne. Ne kapituliram, ker bi bila to velika sramota. Šel bom starostno v pokoj. »Penzija« bo skromna, a vsaj nekaj bo.

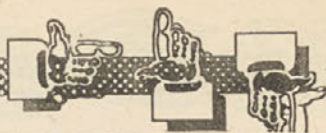
Če kdaj kaj prodam, prodam dobro ali pa raje ne. Takšen sem in se ne bomo spremenil.«

Janez Knez živi sam: na Dobovcu ali v skromnem stanovanju v Trbovljah. Sam sebi je gospodinja in hlapec, gospodar in valpet. Mišo in Dejan, sinova, sta v Ljubljani, eden samostojni umetnik, slikar, drugi glasbenik. A oba slika, pošteno delata in se preskrbita.

»Po vsej verjetnosti, zadnjič sva se pogovarjala s Kmečljem, bova šla za moj rojstni dan na Dobovec. Mogoče peš na Kum. Povabil bom ožje sorodnike, kolikor jih še je, nekaj bomo v moji brunarici popili, pa s kolegi se bomo dobili v Trbovljah. Upam, da bomo proslavljali še 70, pa osemdesetletnico!«

Bogdan Barovič

Milanova kost

Napovedi o 30 % zmanjšanju življenjskega standarda nas vse huje vznemirjajo. Vsaj prihodnje dve, če ne več, bomo prisiljeni stiskati pasove. Šele zatem naj bi nam šlo malce lažje. To je cena, ki jo moramo plačati za dokončen prehod na tržno gospodarjenje, stabilnost našega tolaja in zlasti za naš lažji vstop v Evropo.

Če vemo, da zdaj vsaj ena četrтина prebivalstva živi takorekoč na robu še sprejemljivega, bo tolikšen padec življenjske ravni, kot nam jo obljublajo, povzročil še dosti večjo revščino od dosedanje. Poslej bo vsaj polovica ljudi lovilo ravnotežje iz meseca v mesec.

Čeprav se radi tolažimo, da se nobena juha ne poje tako vroča, kot se skuha, se na to staro modrost v tem primeru ne gre preveč zanašati. Poglejmo resnici v oči: dokler ne bo prišlo do preureditve dovčerajsnje Jugoslavije, bodo poslovni stiki med nami in sosednjimi republikami, razen s Hrvaško, povsem ali skoraj docela pretrgani. Zasavsko gospodarstvo je v boljših časih skoraj eno tretjino svojih izdelkov prodajalo tjakaj, zdaj le še skromno desetino. Zavoljo tega pomeni manjša proizvodnja za ta tržišča, tudi manjšo zaposlenost v prizadetih kolektivih. Kaj kmalu utegnemo priti do okoli 3000 nezaposlenih pri nas, ob nekaj sto čakačih na delo.

Predvidevanja o samo 25 % inflaciji so golo okoli pri našanje prebivalstva, da ne rečemo še kaj hujšega. Kadarkoli je pri nas kdorkoli napovedoval inflacijo, so se ta predvidevanja dosledno izjalovila. Cene se v nobenem primeru ne bodo ustalile, čeprav pritisk nanje ni odločilen. Pri naših sedanjih razmerah bo povzročal hude preizkušnje, znabiti pa celo poskuse, da bi nad njimi spet uvedli nekakšen nadzor.

O novi denarni politiki države Slovenije ne slišimo ničesar dobrega, kaj šele spodbudnega. Prav tako nismo prepričani ali bo vzdržala začeto pot, saj se že zdaj slišijo resni glasovi o tem, da bi morali nemudoma uvesti polno revalorizacijo v višini dejanske inflacije. Ne kaže nam naštevati še vrste drugih vzrokov, spričo katerih smo že na poti padca življenjske ravni. Žal nam bo vsakdanje življenje natrosilo še veliko novih, zaradi katerih bomo preživljali vedno nove preizkušnje. Minula dolga stavka zdravstvenih delavcev je bila, kot nam nekateri dokazujejo, samo uvod dolgotrajne socialne napetosti. Če ne bo prišlo do kakršnegakoli širšega dogovora med delom in kapitalom, se pravi delodajalci, vlado in sindikati, bomo pričeli neštetim sporom, ki osamosvojeni Sloveniji ne bodo v korist, kvečjemu v dokajšnjo škodo. Če smo znali sprejeti dokaj napreden zakon o socialnem varstvu, storimo še korak dlje, in osvojimo prav tako napreden socialni program ali pa še najbolje: vseslovenski sporazum ali pakt o socialnem miru. Tega bomo zelo potrebnim.

Milan Vidic

Stanetov štrbuncelj

Če takoj po volitvah še nismo zaznali vseh sprememb, ki jih prinaša sedanji čas, so te po kratki vojni vse bolj očitne. In nekatere od njih zbuja človeku strah pred prihodnostjo.

Pa ne zaradi drugih, ne, zaradi nas samih in našega odnosa do nekaterih zadev, naše prostovoljne nemoči in brezbriznosti. Poglejmo le nekaj strani časopisov, prislunimo nekaterim oddajam elektronskih medijev.

Takorekoč povsod zasledimo novice, poročila ali celo dolge reportaže o pomoči, ki jo dobiva mlada slovenska država iz tujine. Pri tem pa dolžina članka ni odvisna od višine pomoči, ki je prispela na ta in ta naslov, pač pa od pomembnosti darovalca. Človeka postane sram, ko gleda, kako avstrijski obrtnik popravilja razdejano hišo družine, ki ji je vojna vzela tudi očeta.

Ali pa, ko gleda, kako bogate soproge tujih imenitnejev obljublajo, da bodo skrbele za šolanje osirotelih otrok. Za to bi brez velikih težav lahko poskrbeli tudi sami in preprečili reklamiranje »dobrosrčnih« tujcev, ki tudi takšne poteze kasneje vnovčijo. Da ne bo nesporazuma. Nisem proti pomoči tujine, nasprotno, motijo pa me takšne reklamne poteze darovalcev, ki zaradi pompa prej zbuja odpor kot pa željo po posnemanju.

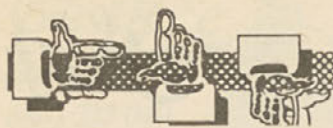
Za vse, ki bi radi živeli v miru in sami ne povzročajo ekscesov, niti ne grozijo komurkoli, so bile še pred nekaj meseci pogoste policijske patrulje moteče. Še zlasti, ko so policaji razen dokumentov začeli pregledovati tudi prtljažnike avtomobilov in se zanimati, od kod greš in kam. Med vojno so se zdela tovrstna vprašanja sama po sebi umevna, po vojni pa smo policijske patrulje začeli celo pogrešati.

Vse bolj ravnodušni smo tudi do vojne na Hrvaškem, ki zaradi vsakodnevnega poročanja o grozotah postaja vsaj tako oddaljena, kot je bila svoje čase vietnamska. Brezbrizni postajamo ob vsakodnevnih nesrečah, otopeli smo do siromašnejših v naši okolici.

Vse to je tako, dokler se nesreča ne zgodi v naši okolici. Takrat smo neprijetno presenečeni nad brezbriznostjo ljudi, ogorčeni, ker nas nihče ne razume, ker nam nihče ni pripravljen pomagati.

V pehanju za življenjem ostajamo ali pa postajamo strašni individualisti, obrnjeni k sebi in nepripravljeni razumeti ljudi, ki živijo le malo dlje od nas. Ali pa se motim?

Stane Šterbucl

Zadovoljni učitelj – Preluknjena dobra šola zapuščina

Ne gre le za OD, gre za sredstva, namenjena šolam, gre za odnos do učitelja, gre torej za RAZVREDNOTENJE učiteljskega dela. To boli.

Razpravljanja o učiteljevem delu, o njegovi učni obveznosti, o prihajanju in odhajanju v šolo in iz nje, o obremenitvah in sploh o liku učitelja so dostikrat ponižujoča.

Naše delo ne traja le od 7. – 12. ure. Kje je čas priprave na pouk? Kje je čas popravljanja učenčevih izdelkov? In navsezadnje: sploh veste, da si učenec želi prijazne in tople besede, mnogokrat nasvet ali kakršnokoli pomoč. Ali to ni napor?

V zadnjih letih je osnovna šola doživela organizacijsko in vsebinsko prenavo, gre nam za KAKOVOST pouka. Vse to pa zahteva veliko učiteljevega truda, njegove zavzetosti, predpriprav in s tem veliko njegovega časa. Naj povem, da učitelj, ki v pouk vnaša novosti, dela neprimerno več, kot je delal pred leti, po starem. Včasih je učitelj posredoval znanje, učenci so ga prevzeli od njega, doma pridobljeno utrdili. Danes pa pouk temelji na tem, da čimveč znanja učenec pridobi s samostojnim delom ob pripomočkih z vodenjem učitelja. Je mnogo bolj aktiven, učitelj je le koordinator in svetovalec. Tako delo pa zahteva prav gotovo večji napor in več znanja. Torej je tudi učitelju potrebno nenehno učenje.

Z novimi normativi in standardi za celotno področje vzgoje in izobraževanja, se je učitelju naložilo še več dela kot doslej. Povečala se je njegova neposredna učna obveznost, ob tem pa se ni poskrbelo za ustrezno plačilo učiteljevega dela.

V občinskem proračunu je bilo za leto 1991 namenjenega premalo denarja. V osnovnih šolah se izvaja le zagotovljeni program, za interesne in druge dejavnosti ni denarja. To pa pomeni nepopravljivo škodo.

Če je kriza, če je na pragu siromašenje, potem zategnimo pasove vsi. Ne trdimo, da ima kdo preveč

denarja, saj je draginja velika, menimo pa, da ni pravično, da je naša plača mnogo prenizka za brezskrbno preživetje iz meseca v mesec. Je mar znanje res tista kategorija, ki ni vredna prave cene?

Slišati je tudi očitke, da se učitelji vse premalo vključujemo v izvenšolsko življenje, da premalo skrbimo za kulturno življenje v kraju, da se premalo angažiramo izven šole. V našem poklicu je pretežna večina žensk, moški so odšli in si poiskali boljši kruh. Mnogi so odšli, pa se še nobeden ni vrnil. Vam ta podatek ne pove ničesar?

Učiteljica je doma tudi mati, gospodinja, delavka in skrb za družino in vzgojo otrok je pretežno njena skrb. Tudi ona si želi imeti urejen dom in vzgojene otroke. Ker pa mnoge iztrošijo svoje moči za otroke v šoli, včasih ostajajo prazne in ne dovolj uspešne doma. Kje naj vzame čas in energijo še za delo izven doma in šole?

In rešitve? Trenutno bi morali zagotoviti dodaten denar, za naprej pa menim, da bi morale plače zaposlenih v šolstvu obvezno preiti pod republiko, za materialne stroške in vzdrževanje zgradb pa bi se morali dogovarjati v občini. Učitelji se še kako zavedamo, da je naše delo v razredu pri učencih in z učenci, ne pa da se moramo še za tisto, kar nam zakonsko pripada, boriti in kar naprej utemeljevati.

Vseskozi je bila v mojem delu želja izboljšati položaj učiteljstva, vseskozi sem imel pred očmi učitelja, ki je predan svojemu delu. Učitelja, ki mu ni žal časa za boljše delo z učenci, ki mu ni žal večernih ur za pripravo boljšega pouka. Mnogi si večere vzamejo za počitek ali za kramljanje z družinskimi člani, obiske ... Učitelja pa ne prestando preganja misel, kako bo izpeljal jutrišnji pouk ... Vsakega dobrega pedagoga vodi misel, da je učenec človek, ki ga je treba voditi tako, da bo nekoč postal ČLOVEK. Naj zaključim z mislijo:

CLOVEK NI SAMO TO, KAR JE, AMPAK TUDI TO, KAR ŠE NI.

Valentin Kralj

Streha na zagorski blagovnici »Živa« ne bo več puščala. Prekrili so jo z bakreno pločevino, v kolektivu trgovskega podjetja Potrošnja, pa tudi med številnimi drugimi Zagorjani pa bo še dolgo tlelo vprašanje: ali bo sploh kdo nosil odgovornost za to, da ostrešje, prekrito s tegolo iz Lištice ni zdržala niti nekaj let.

Če je še kaj pravičnosti na tem svetu, bi ta »slavni podvig«, po domače mojstrstvo gradbenega podjetja Beton in izdelovalcev kritine, moral dobiti svoj epilog, če ne drugod, na sodišču. Najprej bi moral svoje povedati projektant, nato vsi drugi, ki so sodelovali pri postavitvi Žive. Ali so poznali kakovost tegole CANADESE. Po svetu jo že lep čas izdelujejo, vendar poleg vseh drugih kakovostnih materialov, uporabljajo tudi venezuelsko nafto, v Lištici pa so bojda imeli na razpolago le nafto, uvoženo iz Sovjetske zveze, ki je dosti manj kakovostna od venezuelske.

Drugič s tem v zvezi bi kazalo ugotoviti ali so izvajalci pokrili streho tako, kot se to spodobi. Kaj je počel nadzorni organ, kaj konec koncev tudi sam investitor, četudi se, razumljivo, v strokovne stvari ni mogel vmešavati. Eno z drugim: streha na Živi je začela razmeroma kmalu po vselitvi spuščati.

Zadnji čas pa je po izjavi najodgovornejšega predstavnika trgovskega podjetja teklo kar v deset prostorov poslopja. Če se letos ne bi lotili prekritja, bi streha kmalu dobesedno zgnila.

Nekaj podobnega, četudi bojda v manjšem obsegu se dogaja na strehi hotela Medijske Toplice na Izlah. Ob vsakem daljšem ali izdatnejšem deževju, teče v posamezne hotelske sobe in druge prostore. Po vsej verjetnosti, vsaj tako je dejal direktor gostinskega podjetja, bodo morali kar kmalu misliti na prekritje vsega ostrešja. O tem, koliko so v Potrošnji dali za prekritje in koliko bodo morali dati na Izlah nismo mogli zvedeti ...

Milan Vidic

Premisli, preden zbolíš

Za dežjem je končno posijalo sonce. Črni oblaki so se razgrnili vendar je poletna toplota izginila in ostal je hladen okus zime. Podobno lahko opišemo stanje v našem zdravstvu. Stavka se je končala, zdravniki in sestre so zopet na svojih položajih, ostal je grenak priokus brezbriznosti. Ker ni moje, da obelodanim, po čigavi ali kateri brezbriznosti zaudarja naše zdravstvo, sem se zopet podala na zasavske vaške poti.

Hrastnik je sicer čisto v redu mestece, ampak vsem, ki bodo kdaj izvajali ankete, toplo priporočam, da tega ne počno takrat, ko jih zgodaj zjutraj tare nespečnost. V Hrastniku namreč do osmih ne najdeš prav nikogar, ki bi ga lahko vprašal, kaj meni o stavki zdravstvenih delavcev. Vztrajnost je rodila sadove in tole je tisto kar smo izvedeli.

Ingrid Materc: »Stavka je in ni upravičena. Najbrž imajo res nizke plače, vendar imajo delavci in upokojeanci še slabše, pa morajo vseeno plačati participacijo. Če res tako malo zaslužijo, so še dobri, da so tako korektni.«

Ivanka Zavrl pa ni takšnega mnenja. Pravi: »Sicer mislim, da imajo kar lepe plače. Če že morajo stavkati, bi lahko glede na situacijo, mislim na prve samostojne korake naše mlade države, malo počakali. Po navadi je odnos do pacientov korekten, a se mi je že zgodilo, da so me naročili za naslednji dan, češ, saj imaš čas, ko pa nisi v službi. Včasih slišiš tudi kakšno na svoj račun. Največkrat od sester.«

Jusuf Šehić pa pravi: »Po mojem so pravilno ravnali, kajti toliko denarja, kot ga gre za zdravstvo, bi moralo zadostovati. Ker pa se očitno porablja v druge namene, je stavka na mestu. Med stavko mi je zbolel otrok in v Ljubljani so ga tudi sprejeli. Opravili so le teste in ga po dveh dneh poslali domov. Drugače pa je po bolnicah vse preveč čakanja, medtem ko se zdravniki in sestre sprehajajo po hodnikih.«

Antonija Šuštar: »Stavka je upravičena, če imajo res prenizke osebne dohodke. In nekateri jih resnično tudi imajo. Nekateri se kar naprej pritožujejo čez sestre, vendar meni pri njih še nikoli ni bilo nič hudega.«

Iztok Bečirovič: »Mislim, da imajo prav. Plače sicer nimajo slabše, imajo pa pravico zahtevati boljše. Tako pogoje kot tudi plače. Podpiram jih, ker še nisem naletel na nesramnosti do pacientov.«

Gospa, ki mi je zagrozila s tožbo, če objavim njeno ime pa ima ne prav prijetne spomine na stavko: »Sicer se mi zdi super, da stavkajo in da so izkoristili svoj položaj, dokler ga še lahko. Na žalost pa je tako, da moža, ki bi moral hoditi na previjanje, previjam doma sama.«

Do Zagorja sem si že doobra ogrela premražene ude, a so me Zagorjani kar hitro postavili pod mrzel tuš. Še vedno ne vem ali je bil vzrok mojega neuspeha v besedici »anketa« ali pa je bila to mogoče besedica »Zasavc«. Kakorkoli že, Zagorjanov je bil ta dan en sam veliki NE. Nadela sem si najbolj nedolžen obraz, kar jih premorem in uspeh je bil tu.

Silva Jurjec: »Zdravstveni delavci upravičeno stavkajo, kajti zdravstvo je edina stvar, ki jo res potrebujemo. Poleg šolstva. Oni so stavkali en teden in so jim v vsem ugodili. Mož, ki je priklenjen na voziček, je prav v času stavke zbolel, vendar so mu v Zagorju pomagali. Ker sva pri zdravniku večkrat, naju že vsi poznajo in z nama ravnajo enkratno. O ljubljanski bolnici pa raje ne bi izgubljala besed.«

Jasna Mominovič: »Mislim, da imajo pravico zahtevati, pa četudi s stavko. V tem času nam je bilo težko, kajti vsi trije, otrok, mož in jaz smo medtem zboleli. Kljub stavki so moža in otroka sprejeli in mislim, da so to res super ljudje.«

Jože Urbančič: »Kljub temu, da mislim, da stavka ni upravičena, se mi dozdeva da bodo svoje dosegli. Čez odnose s pacienti se pa resnično ne morem pritoževati.«

Zvonka Cilenšek sicer podpira stavko, a dodaja: »Vsaka dva dne-

va bi morala dobiti injekcije, a jih v tem času nisem mogla dobiti.«

In v Trbovljah? No ja. Srednja žalost, bi rekli. In kaj smo slišali?

Vlado Antolič: »Stavko podpiram, kajti če primerjate plače direktorjev in zdravnikov, imajo slednji veliko manj. Ampak zdravnik je vendar zdravnik in za tiste, ki sproti pozabljajo: zdravniki vendar rešujejo življenja! V bolnici sem bil od marca do maja in za tisto, kar so mi nudili lahko rečem le: vsa čast.«

Joži Očko je v naročju pestovala na debelo obvezan prst: »Stavka je verjetno potrebna, ker se stroški in osebni dohodki niso pravilno razdeljevali glede na velikost proračuna. Kljub vsemu sem prvo pomoč v času stavke dobila.«

Mirko Zupan: »Zdravniki so za to, da zdravijo, ne pa zato, da se borijo za denar. To bi moralo biti urejeno s sistemom. Slaba je država, ki ne da zdravnikom in učiteljem. Med stavko bi moral v Ljubljano na pregled, pa me niso hoteli vzeti. Drugače pa se ljudje ne bi smeli pritoževati, saj so tudi sestre in zdravniki samo ljudje.«

Lidija Frajle: »K sreči nimam dosti opravka z zdravniki, vendar pa mislim, da upravičeno stavkajo. Samo malo predolgo.«

Prav na koncu pa je prišel še en sočen komentar. **Ana Skorenšek** je invalid in zato ima najbrž več opravkov v bolnici kot drugi. Pravi: »Obnašajo se tako, kot da jim je namenjeno večno zdravje. Na žalost pa nikoli ne veš, kdaj se lahko kaj pripeti tudi tebi. To bi morali imeti vsi zdravstveni delavci pred očmi. Z njimi imam bolj kot ne samo slabe izkušnje. Med stavko nisem bila deležna pomoči z razlago, da sprejemajo le nujne primere, moj primer pa je že star, ker sem invalid. Kar napišite, da lahko vsi nekam grejo ... «

Tako. To so bila mnenja, vaša mnenja, takšna ali drugačna. Vse skupaj meče polena pod noge tistim, ki se z zdravstvom igrajo politične igre in doliva olje na tlečo žerjavico v naših bolnišnicah.

V prihodnje pa premislite kdaj, oz. če sploh boste zboleli ...

Gostišče **M** prenočišča

tel., fax.:
(061) 733 040

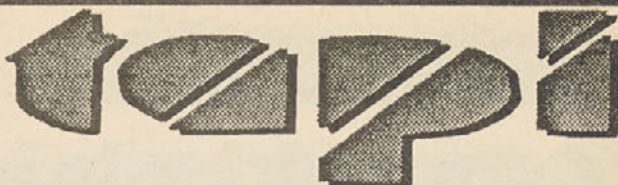
ŠENTGOTARD 15a
TROJANE

MAČEK

Gostišče Maček Šentgotard pri Trojanah vas vabi 09.11.1991 na veselo Martinovanje s pričetkom ob 20.00 uri.

Postregli vas bomo z Martinovim narezkom, spečeno gosjo v šampancu, puranom v pivskem testu in za poslastico z Martinovo kračo.

Za vesel Martinov program in ples bo poskrbel duo Orfej, rezervacije miz oz. večerij sprejemamo na telefonsko številko (061) 733-040.

TRGOVINA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRLI SMO NOVO TRGOVINO Z VSEMI VRSTAMI:

-TALNIH OBLOG (parketi, itisoni, tapisoni, plastificirane plute iz uvoza, stenske plute, ladijski podi, vinflex podi, topli podi in se...)

-BARVE, LAKI, ČISTIŁA

-PRALNI PRAŠKI

-TAPETE VSEH VRST

ZA VAS OPRAVLJAMO TUDI STORITVE-PARKETARSKA IN TLAKARSKA DELA

NOV PROGRAM, IZREDNA KVALITETA, UGODNE CENE, PRODAJAMO TUDI NA KREDIT!

VSE TO IN ŠE MNOGO VEČ V NOVI TRGOVINI

TAPI d.o.o.

**KISOVEC, NASELJE NA ŠAHTU 31,
TEL. (0601) 71 827**

TRGOVINA JE ODPRTA NON-STOP OD 7-19 URE,
OB SOBOTAH PA OD 7-12 URE.

OB NEDELJAH IN PRAZNIKIH LAHKO POKLIČETE
NA DOM TEL..(0601)73-705.

V prodajalni Čvek na Dolu pri Hrastniku, Pod hribom 1, dobite pod ugodnimi pogoji športno opremo, vse za šolo, zanimive tekstilne unikatne izdelke, kavbojke, darila za vsako priložnost in vsak žep. Posebna ponudba: **razprodaja čevljev**. Vabimo vas na ogled razstav.

Graditelji, pozor: v Čveku lahko uredite vse okrog stanovanjske zadruga.

EMENS d. o. o.

PROGRAM
PROIZVODNJE
SESTAVNIH
DEĽOV ZA PC
RAČUNALNIKE

-napajalne enote
-grafične kartice
-tipkovnice
-vhodno/izhodne kartice
-ohišja za računalnike
-IDE kontrolerji
-ARC-NET KARTICE

Podjetje za elektroniko, računalništvo, trgovino in zastopanje

Zagorski pleharji v Calelli – prvi polčas

Že od nekdaj je znano, da se zagorski pleharji oziroma lepše rečeno, godbeniki, radi poveselimo, zlasti kadar je za nami dolgo trajno, trdo delo. Le-tega pa prav zagotovo ne manjka, saj nas številne prireditve, tako koncerti, kot tudi zadeve manjšega obsega, nenehno preganjajo. Letošnje leto ima nasploh posebno obeležje, saj praznuje Delavski pihalni orkester že 130 letnico delovanja. Vendar pa, kot se za pleharje spodobi, 130 letnica ne bi bila prva 130 letnica brez »ta prave« FEŠTE.

Še ne leto dni nazaj je kar tako, skoraj malce v šali, predsednik Lado Kojnik namignil na mediteransko podnebje ter vse kar sodi k morju ... Ker pa že dolgo časa ve, da se s pleharji ni »za zajebavat« s takšnim in podobnim prilivanjem olja na ogenj, je bila zadosti beseda in zgodilo se je. Ne sicer takoj, ker nas je vmes čakalo še zelo naporno delo, saj smo med drugim posneli tudi novo radijsko kaseto ter izvedli jubilejni koncert. Tisto, kar se je zgodilo, je bilo namreč gostovanje orkestra v španskem mestu, bolj rečeno katalonskem mestecu Calelli. To je prijeten turistični kraj, kakšnih 50 kilometrov oddaljeno od Barcelone, krasijo pa ga, tako kot večino teh katalonskih turističnih naselij, številni hoteli in neverjetno veliko število trgovin, trgovin, da o lokalih raje ne izgubljam besed.

Tako smo se pleharji enajstega listopada ob pol osmih zjutraj odpravili iz Zagorja proti Calelli, na pot, dolgo 1600 kilometrov. Ker je splošno znano, da toplejša klima povzroča večjo dehidracijo človeškega telesa, bi bilo za zagorske pleharje porazno, da bi na cilj prišli povsem izsušeni. Preventivni

ukrep je bil storjen, avtobus pa temu primerno zapolnjen v spodnjem predelu s tekočino, seveda različne vsebine, da ne bo pomote. No, dehidrirali na poti res nismo, je pa sama vožnja trajala kar lep čas. Potrebni je bilo namreč kar veliko število postankov, predvsem tistih s poudarkom na minus, tako da smo potovali kar okroglih 27 ur, od tekočih zadev pa so na koncu poti ostali le lepi spomini.

Vendar, da ne bi imeli bralci in vsi pristaši tega orkestra zmotne predstave o našem gostovanju v Kataloniji, je le potrebno povedati, da smo v tem predelu Španije prvenstveno zastopali Republiko Slovenijo, opremljeni z raznolikim propagandnim materialom, ki so ga pred odhodom uspeli zagotoviti številni sponzorji. Dejansko je šlo v Calelli za festival orkestrrov, kar 21 se jih je zbralo iz večih evropskih držav, sam festival pa je imel nekakšno podobo Münchenskega Oktoberfesta. Vsak dan so namreč številni orkestri koncentrirali tako po ulicah Calelle, kot tudi na centralnem prostoru, kjer je glasba začela odmevati v zgodnjih večernih urah. No, pa da ne bi prehitevali dogodkov, je bolje, da jih postavimo po vrsti.

Miami je ime hotela, ki ga krasi prijeten bazen, v njem, ne v bazenu, da ne bo pomote, pa smo pristali ljubitelji glasbe. Že nekaj ur po prihodu, tako da nismo imeli časa za kakšen počitek, smo imeli prvi stik z ostalimi orkestri in katalonsko publiko. V središču Calelle je bila povorka vseh sodelujočih orkestrrov na festivalu, Slovenci smo imeli po mestnih ulicah ves čas razprto slovensko zastavo, poleg tega pa so nas

majice, v katere smo bili vsi oblečeni, vse dni prav pošteno izdajale, da prihajamo s sončne strani Alp. V tej povorki je bil takoj vzpostavljen pristen kontakt z orkestrom iz ČSR, saj so njihovi zvoki ob zaključku povorke z izdatno pomočjo naših instrumentov zazveneli s trojnimi f (forte fortissimo).

V večernih urah je bila pod glavnim šotorom, kjer se je vse dni odvijala glavna festivalska scena, tudi uradna otvoritev festivala, na kateri so bili predstavljeni vsi sodelujoči orkestri. Še posebej odmevna je bila najava zagorskega orkestra, zlasti še, ker smo se predstavili pod slovensko zastavo. Slovenske in druge JUGO zadeve so namreč v Evropi in še zlasti v Kataloniji mnogo bolj poznane, kot pa si morda mi mislimo ...

Ob vsem razpoloženju pleharjev, ki je bilo zares na visokem nivoju, pa so nas v kar malce kisel nasmeh spravili pogledi na cene, zlasti hmeljevega napitka.

Borut Markošek

Kratke iz Španije

● Prvi dan uspešnega gostovanja zagorskih godbenikov v Španiji se je najbolj znojil predsednik Vlado Kojnik. V povorki godb, ki so korakale po turistični Calelli, je udrihal na veliki boben, s tako silo, da so se tresle šipe. Usmiljeni gospod Butja mu je brisal znoj in mu prišepetaval, naj bobna ne uniči že prvi dan.

● Vladu Kojniku so se španske končnice tako zažrle pod kožo, da je zdravnika Rudija in fotografa Tomota preimenoval v Rudis in Tomos.

● Na poti v Barcelono je vodička svarila godbenike pred spretnimi španskimi zmikavti, ki ti mimogrede ukradejo denar, zapestnico in uro z roke, zlato verižico, uhanne in drugo zlatnino. Iz ozadja jo je nekdo vprašal, kako naj se obnaša, ker ima zlat zob v ustih. Nasvet: imej zaprta

● Radijski novinar prof. Leko je imel na vesti obveščanje Zasavcev o poteku turneje. Z iskanjem telefonske zveze s Slovenijo pa je imel take težave, da je prekel vso telefonijo sveta. Vsak normalen osebek bi se v taki vlogi oblečen podal v najbližji bazen, da bi si ohladil jezo. Ker je omenjeni gospod normalen, je oblečen hladil jezo v hotelskem bazenu ... Po tem dogodku zveze niso bile nič boljše.

N.R.

Zagorski godbeniki so 18.10. s svojim nastopom osvojili domačo in turistično publiko v Calelli. Med publiko je šel glas, da so najboljši iz Slovenije. Foto: Tomo Brezovar

Pevci za četverčke

»Danes so četverčki doma in starši tukaj, čez nekaj let pa bo ravno obratno,« je dejal voditelj Bogdan Barovič na dobrodelnem koncertu v Trbovljah, organiziranem za zasavske četverčke. Pripravil ga je Radio Trbovlje v sodelovanju z zanimivi pevci in glasbeniki slovenske popevkarske scene.

Poslušalci so dvakrat skoraj popolnoma napolnili gledališko dvorano delavskega oma. Kako tudi ne, saj so se v dobri luči predstavili Čuki, pa Ringlšpil, domači Veter, Simona Weis, Zagorjan Zoran Cilenšek, Nace Junkar, Božidar Wolfand, pa Irena Vrčkovnik, Damjana in Hot hot hot, seveda pa tudi brez Franca Koširja ni šlo.

Slovenija v malem torej. Vsaj enkrat vesoljni Slovenci niso pozabili na Zasavce

Bogdan Barovič je ta večer vozil kot v formuli ena – najboljša izdaja doslej. Celo srečna, in ta večer prvič brez svojih štirih štruc, Viki ter Mojca Draksler mu skoraj nista mogla do živnega. Četverčki so medtem doma počivali, koncertu pa so prisostvovali na velikih portretih.

Seveda se je marsikaj dogajalo po drugem koncertu, ko so prizadevni radijci pod vodstvom Marjana Frola pripravili še splošno zabavo. Igrali so člani Vetra (še v stari zasedbi), zaplesala sta tudi hrastniška vodilna: župan Leo-

Veter in četverčki. Foto: Branko Klančar

pold Grošel in izvršnik Stane Kirn, ki sta prišla podpret svoje nove štiri občane. V Hrastniku prav onadva mrzlično iščeta novo stanovanje za šestčlansko družino. Upajmo, da jima bo uspelo.

Sicer pa so bili na koncertu najbolj opaženi Simona Weis, ki tudi do »cesarjevih« prostorov ni zmogla brez svojega spremljevalca, Božidar Wolfand-Wolf, čeprav brez angela varuha (nova kaseta), in Irena Vrčkovnik. Nova slovenska zvezda je pri mizi ob petju v klapi uporabila preverjen način za osvojitve rdečih Revirjev (zapela je kar Šivala je deklica zvezdo). Še največje

odobranje je požel bivši roker (ex Jutro) in sedanji direktor Radia Trbovlje Marjan Frol za petje iz najboljših rokarskih časov.

Mali Timotej, Kristjan, Kevin in Patricija so pri nekajmesečni starosti že zvezde, da malo takšnih. Pevci in obiskovalci trboveljske prireditve so jim tokrat pomagali z okrog 50.000 tolarji. Kdo ve, kako bo čez nekaj let? Če ne zaradi drugega, bi lahko ta koncert postal vsakoleten zaradi izjemno dobrega nastopa vseh nastopajočih.

Marko Planinc

Tolar je tokrat dobila Helena

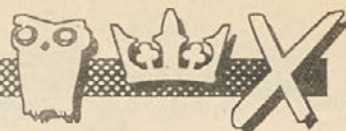
Tolar, ki ga poklanja Ljubljanska banka Trbovlje, je tokrat prišel v roke Heleni Zupančič, ki je doma na Koloniji 1. maja v Trbovljah. Poklical je že kar na začetku oddaje in pravilno odgovorila na 8 zastavljenih vprašanj. Nihče več je ni mogel premagati.

Tokrat je igra tekla kar iz studia Radia Trbovlje. Tam smo tudi podelili zasavski tolar, nagrado akciji, ki jo skupaj prireja časopis Zasavce, Ljubljanska banka Zasavje in Radio Trbovlje. Helena je prišla v studio v spremstvu moža in sina Anžeta. Povedala je, da ima sinček Zasavca kar za igračo, saj so mu izredno všeč pisane naslovnice. Zasavca redno prebira in si ga je že prisvojila kot svoj časopis. Pravi, da ji je všeč, da najde v njem toliko zanimivosti iz Zasavja. Tolar ji je tokrat podelil namestnik direktorja Ljubljanske banke Zasavje Lado Lindič.

M.P.

Lado Lindič predaja tolar Heleni Zupančič v Studiu Radia Trbovlje. Foto: Jože Ranzinger jr.

				LITER	MALIK	TEŽAVA	VZDEVEK EISEN- HOWERJA	AM. PIŠA- TELJICA (ERICA)	STARA RUSKA DOLŽINSKA MERA	ZASAVC	ANGLEŠKO SVETLO PIVO	FILOZOF MARX	SLIKAR DEBENJAK	AJDA KALAN	
											GLAVNO MESTO GANE				
				OKRASJE							SVETNI CLOVEK				
				BELGIJA							DUŠEVNI BOLNIK				RIMSKI ZGO- DOVINAR, CEZARJEV PRIVAŽENEC
ZASAVC	CUNJA	PREBI- VALCI IDRIČJE	VANDA GERLOVIČ OTOČJE V MALIH ANTILIH	V	V	LIDIJA OSTERC	ZVIŠANA NOTA.G*		SEVERNI JELEN						
						TROPSKA PAPIGA	SLIKAR MALES		ZOGLENELO MAHOVJE NA BARJU						
TOBAČNI IZDELEK, SMOTKA						BOGOMIR MAGAJNA		MESTO V SRBIJI		PRITOK PADA	AVSTRIJA				
								ZGODNJE VINO			GRŠKA BOGINJA PREPIRA				
PROZOREN ORTOKLAZ, OKRASNI KAMEN						GOROVJE V SAHARI NASPROTNO DELOVANJE ODPOR			YEČJE GO- STINSKO PODIJETJE S PRENOČIŠČI						
BORC ZA PRAVICO							MEDMET SMEHA		MESTO NA JAPONSKEM						
							LOJZE ROZMAN								
VERDIJEVA OPERA				PEVEC ŠERFEZI		VNEMA, POLET			TROJANSKI JUNAK						
						HELIJ			HITER TEK						
SESTAVIL IN NARIŠAL KARLI DREMEL	KISAR						GORA NA KRETI				KONICA				
							ŠVEDSKO SMUČARSKO SREDIŠČE				ZGODOVINI SKI KRAJ V JUGOVZHOD- NI SVICI				
NAJVIŠJE UMSKO RAZVIT SESALEC							IGRALKA EKBERG				DIADEM	FILMSKA IGRALKA RAS	RAHLA, MEDLA SVETLOBA		
							KOVINSKI TLAKOMER								
PRVOTNI PREBIVAL- CI NOVE ZELANDIJE						DROZG				PEVKA TADDIO					
						MAJHNA DRŽAVA V PIRENEJH				STARORIMSKI BODNIK					
SUMERSKI BUG NEBA			ANGL.FILM. IGRALEC (MICHAEL)					INDIJSKI VERSKI RE- FORMATOR (GURU)	JUS	MESTO V ZAHODNI ROMUNIJI					
			SVETILO												
SADRANJE								NAROČJE							
								KURIVO							
ZASAVC	ETIOPSKI GOSPOD	EDVARD VECKO			MORSKA OZINA HELESPONT							PEVEC PESTNER	DOMISLICA V FILMU		
		RIBIŠKA MREŽA			24 UR										
VISOKA IGRALNA KARTA			ARHITEKT RAVNIKAR												
			VENO TAUFER					PTIČE- SLOVEC							
SLOVENSKI PIŠATELJ (IVAN)								SMUČAR EDALINI			GRŠKA CRKA				
MRZLICA, KI SE PONAV- LJA VSAK OSMI DAN												KOPASTA VIŠAVA			

Nagradna križanka

Rešitev nagradne križanke pošljite do 15. 10. 1991 na naslov: UREDNIŠTVO ZASAVCA, Cesta zmage 33, 61410 Zagorje ob Savi s pripisom »Nagradna križanka«.

Upoštevali bomo le rešitve, ki bodo napisane na križanki Zasavca (fotokopij ne upoštevamo).

Nagrade za križanko v 6. številki Zasavca:

1. Vrednostni bon - Trgovina Tonca Trbovlje (Posetje)
2. Paket TKI - Hrastnik
3. Torta - Hribar Tatjana, Vače
4. Polletna naročnina na časopis Zasavca
5. Majica Zasavca

Izžrebanci nagradne križanke iz 5. številke Zasavca:

1. Vikend Paket za 2 osebi v Hotelu Dobrava - TERME ZREČE:
Olga SALAMON, Pot Jos. Brinarja 14, 61430 Hrastnik
2. Tri pizze Pizzerije Golobček - Vransko:
Štefka LOPAN, Trg revolucije 15, 61420 Trbovlje
3. Pet vstopnic za kino KC Delavski dom Zagorje:
Anica KUŽNIK, Leninov trg 3, 61420 Trbovlje
4. Polletna naročnina na časopis Zasavca:
Marijana MLINAR, Šuštarjeva 26, 61420 Trbovlje
5. Majica Zasavca:
Fani LEKŠE, Prešemova 47, 61410 Zagorje

Pravilna rešitev prejšnje križanke: (vodoravno)

BRAZGOTINA, HRASTNIK, AJ, ČEČE, TOLPA, PIK, TED, KANAAN, BOLZANO, AER, IST, STALLONE, KANASTA, ONE, SEMESTER, ŠCIT, CIZA, NATAN, DENVER, LOME, KITA, SNAHA, FEVD, NAV, JAKA, EKTRAN, DITKA, EMIR, IRIG, VOAL, NADA, NA, UGOVOR, ROVT, ASOLA, ETT, HEMOLIZA, NERETVA, AN, ASIRIJA, OTON, DANSKA, ETAT, SORA

ZIV-ZAV VSI KAR VAS JE

Konec oktobra je skoraj november. Vas je kaj zabele ob tem? Nikar! Mladi se znajo potruditi, da jim je toplo, pa četudi ni v bližini tople peči. Vas ogreje smeh? Seveda! Pa ljubezen? Ah, še kako! Pa misel, da bi jo nekemu zagodili? Tudi! Ogrije dobra beseda, lep spomin, pristrčen nasmeh, velika želja. Mi ne verjamete? Vas prav zdaj zebe? Od jeze, ker ste se toliko učili, pa vas učitelj ni znal vprašati; ker vas je mama poslala v trgovino takrat, ko niste hoteli? Pa to še ni vse.

Vi sami najbolje veste, kaj je za vas dobro in kaj slabo. Gotovo menite, da odrasli delajo največje napake takrat, ko odpirajo vrata v vaš svet in vam tako trmasto kažejo pravo pot, vi pa bi radi skakljali malo sem in malo tja. Mi, ki smo tu, smo z vsemi vami in vašim skakljanjem naprej, pa nazaj in levo ter desno, tudi navzgor, kadar si nadenete krila in navzdol, če nesrečno telebnete na tla. Sedite v tisti kotiček, kjer misli najlepše prihajajo na dan, ošilite svinčnik in povejte papirju svojo zgodbo. Vašo voljo bomo nagradili.

Kako?

Takole se dogovorimo. Vse objavljene prispevke bomo ocenjevali tako, kot ocenjujemo prispevke odraslih novinarjev. Namesto honorarja pa bomo najbolj pridne in prodorne mlade novinarje ob koncu šolskega leta povabili na super fešto. Izlet, da si ga boste zapomnili.

Smo dogovorjeni?

Torej, pero v roke. Prosimo vas, da nam pošljete prispevke. Če se le da, natipkane. In to čimprej. Naslov poznate. Časopis Zasavc, Cesta zmage 33, Zagorje.

Zasavc

Otroci in njihov teden

V začetku oktobra se je pričel teden otroka. Vsi otroci so bili vabljeni na jesenski cican - praznična srečanja, ki so se vrstila v oktobru. Cicanji so se lahko učili angleškega jezika, imeli so

računalniški kotiček, cel mesec so se vrstile tudi gledališke predstave in jesenski ŽIV-ZAV. Vzporedno otroškemu ŽIV-ZAVU je potekala tudi akcija MEDVEDEK IN BARVICE ZA PRIJATELJA, namenjena otrokom, ki so k nam pribežali zaradi vojne na Hrvaškem. Zveza prijateljev mladine je zanje zbirala igrače in rabljene šolske knjige, obenem pa so pripravili tudi boljši trg z istim namenom, ki je potekal na trboveljski tržnici. Zveza kulturnih organizacij Trbovlje je v tednu otroka pripravila tudi prireditev »Pokaži, kaj znaš«, ki je bila v soboto, 19. oktobra ob 17. uri v gledališki dvorani Delavskega doma v Trbovljah. Že na avdicijo, ki je bila teden prej, se je odzvalo precej predšolskih in šolskih otrok, za prireditev pa je bilo izbranih 22 točk. Videli smo lahko različne nastope; tu so bili plesalci, pevci, recitatorji, instrumentalisti, na začetku prireditve pa je zapel otroški zbor. Prireditev je bila dobro organizirana, dvorana polna, čeprav so bili v njej predvsem starši in sorodniki nastopajočih. Videli in slišali pa smo lahko, da imamo pri nas v Zasavju precej talentiranih otrok, žal pa svoje sposobnosti lahko pokažejo le na takšnih prireditvah. Teh je, vsaj v Zasavju, zelo malo.

K.C.

Darilo otrokom

DPM in zagorske šole so pripravili prvo gledališko gostovanje v novem šolskem letu. V zagorskem Delavskem domu so se učencem predstavili mladi gledališniki iz Trbovelj z otroškim kabaretom DARILO. Besedilo B. Verasa je živahno in z velikim občutkom za detajle režirala Nanda Guček.

DPM je pomagal tudi pri izvedbi pisanega programa ob Tednu otroka, ki ga je pripravil zagorski vrtec. Malčki so uživali ob vragolijah čarovnika iz Maribora, navijali so ob lutkovni igrici Kam, Deščica, kam?, se vključevali v glasbeno delavnico, se s starši čudili izdelkom iz jesenskih plodov, prisluhli pa so tudi nekaterim pravilom o prometu. Vse je bilo v DD Zagorje. Mladinska knjiga iz Zagorja je pred dnevi pripravila posebno presenečenje: predstavitev nove kasete vsestranske kulturne ustvarjalke Svetlane Makarovič. Zadovoljstvo je bilo mnogostransko.

N.R.

Praznik jeseni v radeških vrtcih

Bele nalepke s pisanimi podobami otrok in z napisom CICIDAN so privabile številno mladež in starše za prostore vrtca, bolj rečeno male šole, na praznovanje jeseni. Bil je čudovit dan, bilo je tudi kaj videti in doživeti in to za simbolično vstopnino enega sadeža. Košare z grozdom, jabolkami, hruškami so se pridno polnile, zdaj na igrišču pa smeh, veselje, zanimive igrice, pa še

bi lahko naštevati. Prireditev so popestrili jadralni padalci, pa tudi otroci sami, ki so se pomerili v kotalkanju, risanju, hoji na hoduljah, luščenju koruze, v izdelovanju strašil, vožnji na dvočikih, pri vsem tem pa so jim pomagali tudi starši. Ne bi bilo prav, če bi pozabili na pridne vzgojiteljice, ki so se resnično potrudile, da je bilo vsem prijetno in da bo CICIDAN v udeležencih ostal kot lep spomin na čudovito jesensko listje in toplo sonce.

F.K.

Nov šolski kombi

Izvršni svet Skupščine občine Hrastnik, Skupščina občine Hrastnik, Zavarovalna skupnost Triglav - Revirska območna skupnost Trbovlje in vodstvo Osnovne šole narodnega heroja Rajka Hrastnik so poskrbeli, da se vozijo učenci dolske šole z novim kombijem.

In vtisi?

Končno smo dobili nov kombi. Na zunaj mi ni tako všeč kot v notranjosti.

Boža Marcen, 8.b

Ta kombi ne ropota. Je veliko bolj udoben kot prejšnji. Na armaturni plošči je vse polno kontrolnih lučk.

Vesna Gorenc, 8.b

Prejšnji kombi je bil vsak teden pokvarjen. Ker ima spredaj pogon, bo težko priti pozimi na Kal.

Marko Doberšek, 8.b

Zdaj nas ne skrbi več, ali bomo šli nazaj domov peš ali se bomo peljali. Upam, da tudi pozimi ne bo težav.

Marina Vnuk, 8.b

Prvi dan je bil na vseh sedežih polivinil, zato smo v ovinkih kar drseli po sedežih. Težave smo imeli tudi z odpiranjem vrat, ker nismo našli kljuk.

Darja Meterc, 8.a

Čeprav je kombi zelo udoben, se ne vozim rada, ker mi Lojzi in Marko vedno nagajata.

Mateja Mokotar, 6.a

F.M.

Zdravljica v avtobusu

Dolski sedmošolci so se veselili vračali z ekskurzije po Gorenjski, kjer so videli veliko zanimivega. V avtobusu so med drugim tudi peli.

»Kaj pa Zdravljica? Danes je še nisem slišal,« se je pritožil Buči, dijaški šofer avtobusa.

Sedmošolci so se takoj odzvali - zapeli - in vstali.

Ko so o tem drugi dan pripovedovali prijateljem, je Maja pripomnila: »Pa Buči, je tudi on vstal?«

F.M.

SPOŠTOVANI KUPCI!

Odpiramo novo trgovino z gradbenim materialom

Od 11. novembra letos boste poleg izdelkov siporex pri nas lahko kupovali tudi res ostali gradbeni material, npr.: apno, cement, suhe in mokre malte, hidro- in termoizolacije, betonsko železo po meri, drenažne in kanalizacijske cevi, keramične ploščice, strešno kritino, stavbno pohištvo in drugo po zelo ugodnih cenah.

Poleg same prodaje vam bomo po želji nudili tudi strokovno pomoč glede uporabe in vgradnje posameznih materialov.

Trgovina se nahaja v tovarniškem kompleksu podjetja TLGE

siporex

Z A G O R J E

ZAGORJE, LOKE 64

61410 ZAGORJE OB SAVI

telefon: 0601/71-122

telefax: 0601/71-202

Pričakujemo vas vsak delavnik od 7. do 15. ure in vsako soboto od 8. do 12. ure.

VLJUDNO VABLJENI!

Dolga sezona

V hrvaškem primorju je bilo do nedavnega tako, da se je v zaledju dogajalo nasilje, na obali pa je življenje teklo povsem običajno; odmisli ti je treba zgolj dejstvo, da ni bilo turistov. Konec septembra so prišle tudi ladje in letala; vendar ne jahte in čarterji, ampak rušilci in migi. Njihovi potniki so bogati z orožjem in velikokrat tudi s sovraštvom. Vojna je pljusnila na obalo.

Ko smo na Reki vstopili na Liburnijo (morje je še najvarnejša pot v Dalmacijo), smo premlevali, ali bi izstopili v Zadru, Splitu ali na Korčuli. Vsako od teh pristanišč, kjer Liburnija pristaja, je imelo kot izhodišče našega križarjenja po Dalmaciji dobre in slabe strani. Vsa razglabljanja so se kmalu izkazala za nepotrebna, saj je Zadar preživljal enega izmed številnih nočnih zračnih napadov, pristanišče na Korčuli pa je bilo zaradi spopadov tudi zaprto. Po odprtem, nemirnem morju, je Liburnija lahko valovala zgolj v Split.

Jadranska magistrala

Vožnja proti Šibeniku ali proti Dubrovniku je nenavadna. Mir in tišina sta neprijetni, polkne hiš ob cestah so zaprte, v naseljih ni videti ne ljudi ne živali. Na kakšnih petnajst minut vožnje srečamo tovornjak ali skupino njih, vsi so največkrat oblepljeni z znaki rdečega križa, na še redkejše časovne razmike nas ustavljajo cestne barikade, ki jih včasih čuvajo vojaki, drugič policaji, tretjič civilisti. Vsi oboroženi do zob.

Kadar cesta zavije stran od morja, so slike nasilja pogostejše. Porušene hiše, zgoreli avtomobili in neznosna tišina. V obcestni gostilni, ki edina daje videz, da bi lahko bila odprta, bližnji pogled razkrije razbite šipe in na vratih napis »minirano«. Verjetno naj bi kot strašilo odganjal tatove. Podobna slika se nam je par dni kasneje ponujala tudi veliko severneje, v Karlobagu. Ljudje so se, pa čeprav ni bilo preplaha in tudi do začetka policijske ure je bilo še daleč, zabubili v svoja stanovanja. Res pa je, da so nedaleč stran, v Gospiču, divjali spopadi, in da so v bližini, tokrat v drugo smer, letala bombardirala paški most. Med ukrepi tamkajšnjega kriznega štaba je bila tudi prepoved točenja alkoholnih pijač.

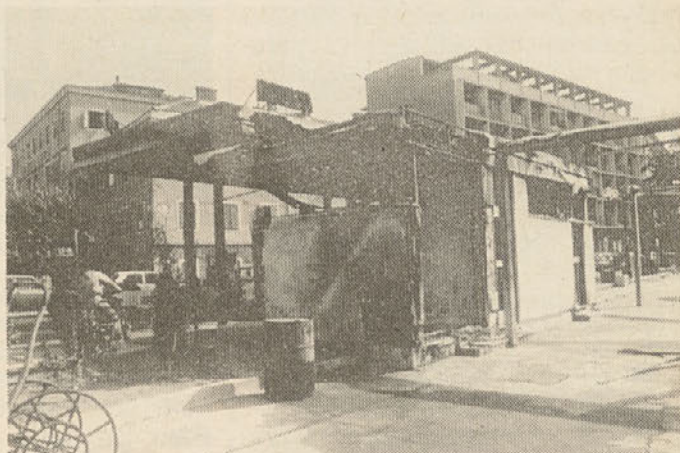
Baretke

Ta prepoved niti ni posebno čudna, saj je alkohol pogost spremljevalec tudi hrvaške vojske. Omenjena trditve ne velja za profesionalce, med katerimi izstopajo črne in zelene baretke ter zebre, zagotovo pa velja za rezerviste in številne samooklicane vojake. Črne baretke so paragina vojska, vojaki najbolj desne stranke na Hrvaškem, profesionalci za posebne naloge, ki niso pod poveljstvom hrvaških obrambnih sil. Tudi

zelene baretke in zebre so poklicni vojščaki, praviloma Hrvati, ki so živeli zunaj, zdaj pa so se čutili poklicane, da branijo domovino, katere jezik številni ne znajo. Ob teh in poklicnih gardistih pa je še cel niz vojakov, ki so znani zgolj po nastopaštvu. Njihovo delo je, da si izberejo mirne lokale v mirnih mestih, kjer razkazujejo svoje močeradaste obleke, svoje smrtonosno orožje in svojo nadutost. Ljudje, ki si s tem znajo izboriti zgolj to, da lastnik lokala na svoj račun prestrašeno postreže prav tako prisilne poslušalce njihovih izmišljenih junaštev.

Brezdomci

Njihovo nasprotje so kmetice v črnem, ostareli vaščani in prestrašeni otroci. Desettisoči njih so se zatekli v njim tuj marmor in bleščavo dalmatinskih hotelov. Oni sami in njihove zgodbe o hišah, ki jih nimajo več, o sorodnikih, ki so se izgubili v neznanu, o živalih, ki da so zdaj bogve kje, delujejo v tem blišču kljub tra-

Razdejanje. Foto: Miran Petek

gičnosti groteskno. In kot da to vejo, sedijo skrčeni v ogromnih naslonjačih hotelskih avl, njihove žene se zlivajo v črne gmote po njenih robovih, otroci potujejo zgolj z očmi ali se skrivajo za svojimi plišastimi igračkami. Brez njih bi v mirnem Splitu, mondeni Opatiji in še kje ob morju sploh ne vedeli, da le nekaj kilometrov stran divja vojna.

Jugo, ki je nekaj dni vztrajno pihal po Dalmaciji, se umirja. Čeprav tega nihče ne omenja, v zraku visi nova zapora vseh pristanišč. Na ladji proti Reki se tare beguncev. In še preden bo ladja pristala, bodo pristanišča zaprta.

Nekje, malce po prestopu slovenske meje, se signal zagrebškega radia počasi izgublja. Slišimo še, da se boji v Dubrovniku nadaljujejo, da so spet bombardirali Zadar, da se tolčejo v šibeniškem zaledju. Že videno. In danes, s te strani meje, so to vse bolj besede in podatki – izgublja se obrazi, eksplozije in vse drugo. Izgubimo signal. Na ljubljanskem radiu govore o skupščinskih zapletih okrog lastninske zakonodaje.

Roman Rozina

Begunci v Zasavju

Pred vojno vihro na Hrvaškem je v Zasavje pobegnilo okrog 300 beguncev. Tu pa so tudi takšni, ki tega statusa ne morejo dobiti, pa so zaradi strahu pribežali k sorodnikom ali znancom. Tu bi radi dobili delo, ali pa odšli naprej. Podatkov o njih ni.

Status begunca so lahko dobili otroci do 14. leta, matere z otroki do 10 let, otroci brez staršev do 18 let, ženske nad 60, moški nad 65 in telesno ali duševno prizadeti. Vsem so ponudili oblačila, paket s hrano iz republiških rezerv, usmeritev je bila tudi 1.000 tolarjev mesečne pomoči na begunca družini, ki je ubežnikom priskočila na pomoč, kar naj bi namenili občinski proračuni. Pomoč so namenili tudi posamezni občani, iz služb socialnega skrbstva pa tačas z obiski pri posameznih družinah ugotovljajo, kdo je pomoči najbolj potreben, da bodo speljali skupaj z Rdečim križem vse potrebne aktivnosti. Ne le finančne, tudi organizacijske. Še težja bo naloga omiliti hudo stisko teh ljudi, ki so se na mah znašli med nami brez nekaterih članov svojih družin, daleč od doma, brez službe, brez povezav s svojimi, tudi brez upanja.

Zasavc je bil na obisku pri trboveljski družini, ki je skrbela za deset beguncev in pri mladi družini v Kisovcu, od katere se je tisti dan poslavljaj očka, ker se je vračal v borbo.

Zgodaj zjutraj sem na Vodenski cesti v Trbovljah pozvonila pri Ga-

Božokijevi doma pred vojno.

natovih. Pred več kot mesecem dni je svoje prostore že petčlanska družina začela deliti še z desetimi begunci – sedmimi otroki in tremi materami. Očetje so odšli v borbo, eden od njih je bil težko ranjen. Življenje je tu drugačno, pa so se le privadili. Domači trije šolarji imajo res manj miru in prostora za učenje, pa so v šoli kljub vsemu pridni. Otroci iz Osijeka, četica od enega do enajstih let, se je v življenju pri nas kar navadila.

V šolo ne hodijo, jezik je prevelika ovira, se pa učijo doma. Hodijo s planinci v hribe, obišejo kakšne predstave, nabirajo kostanj, včasih se za zabavo tudi skregajo – deset otrok je že skoraj razred – pa so hitro spet prijatelji. Mamice so se pred nekaj dnevi že vrnile v Osijek, s seboj so odpeljale dva otroka, pet jih je še v Trbovljah. Že tako premajhen družinski proračun je še hitreje splahnel, čeprav mu je bil dodan denar iz Osijeka, RK jim je namenil 3.000 tolarjev, dobili so tudi nekaj hrane in oblačil. Če imate ocenjeno vašo dnevno porabo, lahko v mislih potehtate

tudi košarico petnajstčlanske družine. Gostitelj Nikola Granat se sedaj sprašuje, ali bo lahko dinarje zamenjal za tolarje v vrednosti 1:1, ali bo elektrodistributer pri oceni povprečnega plačila električne energije upošteval lanski ali zadnji povpreček, ko se je pralni stroj kar naprej vrtel ... To so skrbi gospodarja, ki mora znati jemati z majhnega kupa. Na drugi strani pa sta z ženo sprejela odgovorno nalogo biti do svojih in sorodnikovih otrok enako dobra, enako ljubeča, enako stroga. Otroci niso igralci, še posebej, če v družino vstopiš nenapo-

Begunci na Dolu

Hrvaške begunce so sprejeli sorodniki na Dolu že pred mesecem in otroci so takoj začeli hoditi v šolo.

Suzana Haban: »Jaz sem iz Vinkovcev, pravzaprav iz vasi Jarmina. Večkrat sem šla v Vinkovce. Zdaj je tam porušeno veliko hiš. Tudi katedrala poleg parka. Oče je sporočil, da je porušeno tudi mnogo hiš Jarminčanov. Želela bi biti doma, ker imam tam svoje prijatelje, vendar mi je tudi tukaj lepo.«

Danijel Matešič: »Prišel sem iz Zadra. Tam je bilo pred to krvavo vojno zelo lepo. Slabo sem se počutil, ko sem moral v drugo državo in mesto. Zajokal sem, ko sem moral zapustiti svojega očeta in prijatelje. V Sloveniji sem začel hoditi v šolo. Najprej je bilo težko, ampak sem se začel privajati. Dobil sem mnogo novih prijateljev. Tukaj se trudijo z mano, gostoljubni so in dobri. Eto, tako je meni v novi državi.«

Olivija Matešič: »Največ razmišljam o tem, kako je s tistimi, ki so ostali v Zadru – očetu, mami in prijateljem. V šoli so vsi dobri z menoj, upam, da sem tudi jaz do njih. Slovenski jezik je zelo težak. Precej besed že razumem, a govoriti – to je že teže. Slovenija je zelo lepa in vse, kar je v njej.«

PA NOVI SOŠOLCI?

Barbara Holešek – »Suzana je zelo velika, ima svetle lase in modre oči. Zelo lepo riše, se malo smeji. Vsi vemo, kaj se zdaj tam dogaja in zato niti ne pričakujemo, da se bo veliko smejala.«

Franci Jager – »Jaz ne bi rad, da bi se novi sošolci Danijel, Suzana in Olivija vrnili v svoj kraj, ker smo postali dobri prijatelji. Čeprav vem, da si to želijo.«

F.M.

je dober poslovni partner!

vedano in jim odrasli prej niso uspeli razložiti, kako naj se vedejo. Prav to mi je dalo vedeti, da jima je uspelo. Kot miške so prihajali vsak iz svojega kotička, še v pižamicah, in se sprehodili skozi kuhinjo. V hipu je bila pospravljena posoda, drugi je prijel vedro s smetmi in ga odnesel ven, večja deklica je previla dojenčka, tisti dovolj veliki so pospravili ležišča. Potem so si našli zabavo v igri, klepetu, ukvarjanju drug z drugim. Morda so mislili tudi na svoj Osijek, na sošolce, si zaželeli maminega in očkovega objema, še, še. K sreči znajo pri Granatovih te stiske omiliti.

V Kisovcu sem v svet begunske družine Božoki vstopila pred slovesom. Nekajmesečna Sanja je ob našem glasnem klepetanju zaspala v maminem naročju. V Grubišnem polju pri Daruvarju sta letos tobak in paprika še posebej obrodila. Mlada Snežana in Darko sta se zadovoljna ozirala po širnih poljih. Le plodove je še treba obrati, sta si dejala. Nista jih. Vse je uničeno. Snežana je s Sanjo pobegnila k svojim staršem v Kisovec, Darko pa med gardiste. V boju je bil ranjen. V Bjelovaru so ga za silo zakrpali, nato pa mu pomagali v zdravstvenem domu v Zagorju. Naj zapišem, je dejal, da se jim toplo zahvaljuje, vsem. Zakaj se vrača, ko je tu na varnem, ko ima tu družino, sem vprašala. »Tam je moja zemlja in to bi storil vsak. Skrbi me le za starše. Dva meseca nisem že ničesar slišal o njih. Naj mi uničijo vse, polja, hišo, delavnico, samo da mi starše pustijo pri miru.« Tudi Snežana je svojo bolečino ob slovesu prikrla z besedami: »Hudo mi je, da odhaja, toda razumem ga. Če bi ostal tu, bi se

Stvar je jasna! Hočemo mir!

Tako je svoj govor na mirovnem shodu v Trbovljah začel in končal član Predsedstva RS dr. Matjaž Kmecl. Shod so z nekoliko zamudo, pa vendar, organizirale zasavske stranke. Morda prav zaradi tega tudi odziva med prebivalci ni bilo tolikšnega, kot bi pričakovali. Kratek pa je bil to pot tudi dr. Kmecl – a zato nič manj udaren. Tako je npr. dejal, da nismo pol stoletja zbirali denarja za generale, polkovnike in vse pokvarjene politike, da bi nas zdaj pobijali. S svojim početjem vsi ti namreč ne jemljejo miru in sreče le sedaj živečim. Po bogve kateri pravici, se je vprašal dr. Kmecl, ju jemljejo tudi dolgi vrsti prihodnjih rodov. Ob tem poštene ljudi zmerjajo z izdajalci, barabe s kosmato vestjo in pobijalsko spretnostjo pa slavijo kot heroje. Nekdanjo Jugoslavijo zarašča civilizacijski plevel. Hitreje kot ta pa jo zarašča tudi revščina. Slovence je dr. Kmecl zato pozval, naj se ob pomoči Hrvatski ne zgledujejo po egoistični Evropi, ki ob nesreči na jugoslovanskih tleh kaže le cinizem. Bodimo vsaj ljudje, če se že bratstvo ni posrečilo, je še dejal govornik. S pametjo v rokah in z dobroto v srcih nam bo morda uspelo prepričati svet, da se veliki narodi ne delajo s streljanjem in barbarstvom. Ne – delajo se z ustvarjalnostjo, razumevanjem, kulturo in kar je še podobnega pozitivnega v ljudeh.

A.H.

počutil kot izdajalec. Kako naj bi se potem vrnil domov?»

Mala Sanja pa je sladko spala. Naj nikoli ne izve, kaj je vojna. In naj že kmalu z mamico in očkom veselo teka po mehkih travah Grubišnega polja.

Ivana Laharnar

Za mir od Triglava do Vardarja

»Spoštovani gospodje!

Zasavci, maloštevilni pa vendar toliko bolj kloni ljudje sred Slovenije v en glas vzklikamo: »Ustavite vojno!«

Odločili smo se za svobodno in neodvisno državo in to pravico spoštujemo in priznavamo slehernemu narodu, ki se zanjo odloči.

Vendar pa ne moremo sprejemati tako brutalne cene, katero plačujejo naši sosedje, zavoljo norosti, ki je iz dneva v dan srditejša. Agresivnost, ki smo ji priča, ne pozna ne teritorialnih, ne časovnih meja, zato jo je treba pripravi ustaviti. Vojna je oživela stare demone ljudske panike, demokracija je

Glasujemo za mir. Foto: Jože Ranzinger jr.

dobila grenak priokus za slehernega izmed nas. Resolucije in deklaracije, pisane v še tako dobromarnem tonu, žal niso obrodile sadov!

Spoštovani gospodje, prepričani smo, da je sodoben svet pripravljen prisluhniti in ceniti javno mnenje ne oziraje se na to, iz kako majhne in neznanne sredine je izražen.

V imenu zdravega razuma in novega časa, ki prihaja:

– USTAVITE VOJNO, TAKOJ, jutri bo prepozno!

Udeleženci shoda v Trbovljah,
dne 12. oktobra 1991

Poslano: Perez de Cuellar, George Bush, Mihail Gorbačov, Hans Van der Broek, lord Peter Carington.

Prijazen nasmeh.

Ljudje, še posebej starejši, najraje poskrbijo sami zase. To jim pomeni potrditev čvrstosti in dobrega počutja. Dogodki pa marsikdaj prekrižajo normalen tek poti in takrat je pač treba najti smer, najugodnejšo za duševno in telesno počutje.

Veliko ljudi se izjemno boji odhoda v dom za starejše občane. »Tja pa že ne, rajši umrem«, pravijo nekateri.

Vse več pa je vendar tistih, ki domovom močno zaupajo. Pa se odločajo za stalno ali začasno bivanje v njih. Zaradi družbe, ki jo potrebujejo, morda zaradi boleznih, ki jim onemogoča ali teži samostojno življenje ... Zaradi slednjega se je za izlaški dom odločila tudi gospa Ana Janežič iz Terezije v Trbovljah. Po mesecu in pol je že bila doma, nas pa je povabila v goste, da bi povedala, kako zadovoljna je bila z bivanjem v tem domu. Le pomoč tamkajšnjih prijaznih ljudi ji je pomagala, da spet čvrsto stoji na svojih nogah.

Pri osemdesetih letih je doživela nesrečo, si zlomila medenico in prelomila kost na roki. V bolnišnici so jo zakrpalili in čez tri tedne povedali, da bo morala domov. Ni več prostora v bolnišnici, so dejali. Starost je očitno tudi zdravstvu nadelna, je pomislila.

Od desetih otrok, kolikor jih je rodila, jih šest še živi. Lahko bi celo izbirala, kam bi se namenila. Pozornost in ljubezen otrok je nekaj silno lepega in toplega, potreba po strokovni skrbi pa da pametnemu premisleku prednost pred čustvi. Gospo Ano so v izlaški dom prepeljali kar iz bolnišnice. Tam se je, kot sama pravi, ob izjemno prijaznih ljudeh odločila za trdo delo. Vsak dan je bila štiri ure v telovadnici, zahajala je v fizioterapijo, predvsem pa je bila navdušena nad zaposlenimi v tem domu. Z njo so bili dobri in prijazni, čeprav je prej sploh niso poznali. Navdušila jo je tudi čistoča in svežina v domu: »Zadovoljna sem bila z vsemi, rada sem jih imela. Če kdo pravi, da so plačane, menim, da za svoje delo gotovo niso dovolj in kar naredijo za ljudi, gotovo nimajo povrnjeno v denarju. Humanost je veliko več.«

Sedaj doma že lahko skrbi sama zase. Z zdravjem je zadovoljna, klepet s sosedi ji popestri dan, na obisk pridejo otroci z družinami, ko pa je sama, se njene misli preselijo na Izlake. Pravi, da ji je ob teh spominih prijetno. Seveda je raje v svojem prijetnem stanovanju, če pa ne bi mogla skrbeti sama zase, bi bil dom velika rešitev.

Dolgo sva klepetali. Nato se je zazrla predse, oči so se ji zalesketale in brada se je rahlo zatresla. Vedela sem, da je pomislila na nekaj lepega. Dejala je: »Veste, nasmeha se ne da plačati, je pa čudovit.«

Ivana Laharnar

Kaj jedo naši otroci?

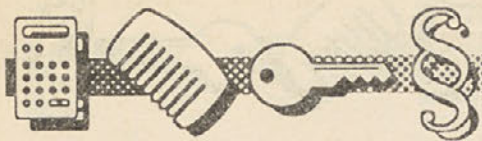
Pred vami so danes le številčni podatki o tem, koliko osnovnošolcev je v šoli. Na videz so morda prazni, ob podrobnem pogledu in primerjanju pa lahko vzbudijo mnogo vprašanj in pomislekov. O tem, kje naši otroci sploh jedo, kakšna je njihova prehrana, zakaj so cene tako različne, kakšno je zdravje naših osnovnošolcev, kako nepravilna prehrana vpliva na voljo do učenja, kakšna je kultura prehranjevanja v šoli in doma, kako se hranijo srednješolci ... Veliko število tem lahko odpremo, ko iz številčk poskušamo izvabiti tudi vsebino.

Koliko osnovnošolcev je v šoli?

ŠOLA	Štev. učen.	Malica	Kosilo	Cena SLT	
				Kosilo malo	Kosilo veliko
HRASTNIK	1134	1013	113	300 (meseč.)	50 55
OŠ Heroja Rajka - podruž. Dol	801	726	85		
OŠ Vidka Pavliča	306	260	15		
	27	27	13		
TRBOVLJE	2043	1886	486	19	35 40
OŠ A. Hohkrauta	279	262	73		
OŠ T. Čuč	405	386	122		
OŠ F. Vrešk	33	33	10		
OŠ I. Cankar	448	439	149		
OŠ Dobovec	16	15	-		
OŠ Revirski borci	862	751	132		
Na osnovni šoli v Trbovljah kosi tudi 14 gimnazijcev, cena kosila 50 SLT					
ZAGORJE	1999	1750	104	15	
OŠ dr. S. Grum	74	74	17	300/mes	40
OŠ I. Kavčič Izlake	378	370	40		40
- podruž. Mlinše	36	36	-		
OŠ I. Skvarča	674	610	30		55 60
- podr. Podkum	31	31	-		
- podr. Čemšenik	44	44	-		
OŠ T. Okrogar	577	400	17		40 (top.obrok)
- podr. Kisovec	168	168	-		
- podr. Senožeti	17	17	-		
RADEČE	628	594	166	10	24 27
OŠ M. Nemeč	590	556	140		
- podr. Zidani most	27	27	26		
- podr. Svibno	11	11	-		
SKUPAJ	5804	5244	869		

Zbrala: Ivana Laharnar

Od Porscheja do Trbovelj

27-letni Andrej Malgaj, uradno vodja prodaje v znamenem Avtoservisu Malgaj, bi rad spremenil Zasavje v regijo, ki ne bo propadala, tako kot zdaj, pač pa se bo na zdravih osnovah razvijala v vseh pogledih. Po osnovni in srednji tehnični šoli v Trbovljah je diplomiral na Strojni fakulteti v Ljubljani, nato pa je šel po znanje še v tujino in uspešno diplomiral tudi tam – v Nemčiji pri firmi uglednega imena Porsche.

Avtoservis Malgaj je stara, v Zasavju znana hiša! Od kdaj?

Od leta 1964. Takrat se je začela dejavnost, ki se je razširila v to podjetje. Začetki tega pa segajo kar štiri generacije nazaj, do mojega pradedu Andreja, ki se je iz Savinjske doline preselil v Trbovlje. Začel je s kovaško obrtjo, najprej kot najemnik, potem pa je tu v Gabrskem kupil zemljo in tu delamo še danes. Ded Franc je obrt nadaljeval, po vojni je kovaštvo razširil na področje vozil, pridobil je servis motociklov Tomos. Takrat se je začelo že obdobje avtomobilov in od vozov je šel še na avtomobile. Po vojni je delal v svojih prostorih, čeprav so bili nacionalizirani. Franci Malgaj, moj oče, pa je v 60-tih letih nacionalizirano odkupil in 1964. leta začel z avtomehanično delavnico. Vmes je bil nekaj časa zaposlen kot strojni tehnik – konstruktor. Začeti z obrtjo takrat, je bilo težko. Prvih deset let so bili prosti le ob nedeljah popoldne, pomočnika pa je lahko zaposlil po nekaj letih. In še vedno je zvest firmi.

Razvoj pa gre naprej!

Ja, 1969. leta se je pokazalo, da se bo treba specializirati. Zato je oče podpisal pogodbo za servis in prodajo vozil Audi, čeprav je bilo to manj komercialno. Pomembno pa je bilo dobiti trg. To je bil začetek poblaščenega servisa, ki ga imamo danes. Leta 1988 smo se selili v novo delavnico, saj stara ni zmožla zahtev po kvaliteti in količini. Vzporedno se je razvila še kleparska in avtoličarska dejavnost, tako da lahko človek uredi vozilo na enem mestu.

To je bila zgodovina do tvojega prihoda, kaj pa danes?

Zaradi širitve dejavnosti smo podpisali pogodbo z Revozom za servisiranje vozil, čeprav smo bili vezani na Audi in VW. Za to smo se odločili, ker TAS ni nudil nobene prihodnosti in razvoj, sami pa tudi nismo našli prave rešitve. Revoz je ponudil ob servisiranju tudi prodajo novih vozil, vendar so bili pogoji hudi. Servisiranje smo morali spraviti na njihove evropske kriterije. To smo vzeli kot izziv in uspelo je.

Kako pa kaj posli v tem obdobju?

Od leta 1988, po podpisu pogodbe se je posel nepričakovano hitro razmahnil in dela ni bilo le dvakrat več, ampak nekajkrat več. Ne govorim le o fizičnem, ampak tudi o komercialnem obsegu. Letos se je razvoj še pospešil, prodaja vozil nam omogoča večja vlaganja v opremo servisa, naložbe v znanje so pogostejše in usluge so tako še boljše in raznolike.

Andrej, očitno je, da se mora v Avtoservisu Malgaj vsakih 10 let nekaj zgoditi. Kaj naprej?

Mislím, da bomo ostali pri znamkah, ki jih zastopamo, poskusili pa bomo povečati prodajo tudi z vozili Audi, VW. Razmišljamo o kreditiranju prodaje in leasingu. To je kar za leto, dve dela. Izboljšati bo treba

FOTO: Branko Klančar

kvaliteto servisa ali ga ohraniti vsaj na dosedanji ravni. Obstaja še ideja, ki pa je zaradi gospodarskih razmer še ne bo mogoče uresničiti. Da bi razširili dejavnost tudi čez zasavske meje. Kaj bi to bilo, naj ostane skrivnost. Materialno je firma očetova last, jaz sem le zaposlen, s tem, da imam veliko pravico odločanja o delu firme, o razvoju. Seveda pa se z očetom dogovarjava.

Jaz sem bolj usmerjen v nove dejavnosti, šolanje kadrov, iskanje novih dejavnosti, oče pa nastopa bolj v operativni vlogi, kot vodja servisa. Ne smemo pozabiti na mamo, saj smo res družinska firma. Naša dejavnost se je toliko razširila, da smo morali razmišljati o finančnem svetovalcu in tako se je v firmi zaposlila tudi mama, ki, tako kot midva prej, v družbenem sektorju ni videla perspektive.

Zakaj, imaš izkušnje?

Ja bil sem na različnih praksah in takrat sem dejal, da ne bom delal v tem sektorju, saj je bil način dela in razmišljanja statičen, okorel, nedinamičen, len. Vsako novo idejo so sprejeli z odporom in namesto da bi jo uresničili, se je energija izgubljala za prepričevanja. Namesto da bi reševali gospodarske probleme, so reševali družbene in obrobne.

Bil si v Porscheju, z diplomom si se vrnil v Zasavje, iz belega sveta v sive doline. Zakaj?

Vrnil sem se, ker enostavno nisem hotel zavreči dela svojih prednikov in ker sem edini naslednik, se mi zdi, da sem nekako obvezen nadaljevati. Težko sem se vrnil, ker so tu slabe možnosti za razvoj. Treba je spremeniti Zasavje, ljudi. Da bodo začeli o svojem življenju razmišljati kreativno, da to ne bo življenje iz dneva v dan. Takrat bo lažje za regijo. Takrat se bo ljudem z znanjem lažje vključiti in vračali se bodo v Zasavje.

Kako po tvojem doseči to, saj bi jim lagali?

Ja, ne lagati ne, treba je spremeniti Zasavje, ljudi. Da bodo začeli o svojem življenju razmišljati kreativno, da to ne bo življenje iz dneva v dan. Takrat bo lažje za regijo, takrat bo lažje tudi ljudem z znanjem vključiti se in s perspektivo se bodo spet vračali v domače kraje.

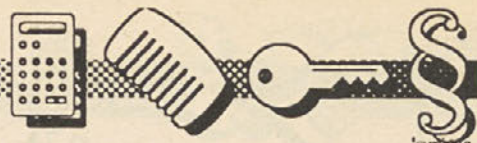
Se je kaj spremenilo?

V zadnjem letu se je morda to že spremenilo. V Zagorju že prej, tudi v Hrastniku, v Trbovljah pa zdaj po sili razmer.

Bo bolje?

Bo bolje?. Saj mora biti! Mora biti. Od najslabšega nismo oddaljeni, tako da je pot na slabše kratka, na bolje pa dolga. Treba bo demokracije, pa ne le na papirju...

Aleš Gulič

Manager leta Stane Gošte

»Sem človek, ki ni nikoli povsem zadovoljen,« pravi Stane Gošte v predstavitvenem intervjuju ob podelitvi priznanja manager leta v reviji za podjetne Manager. Priznanje za zasavskega podjetnika, ki je marsikdaj marsikomu, predvsem politiki, v Zasavju trn v peti, je seveda naletelo v Zasavju na odobravanje in nevoščljivost. Na vse, na kar naleti Gošte vsak dan svojega življenja. Pri Zasavcu smo zadovoljni, da smo managerju leta posvetili precej prostora že pred promocijo za managerja leta, saj smo v drugi številki objavili z njim velik pogovor. Zato se danes pridružujemo z na zdravje vsem, ki so čestitali Goštetu brez nevoščljivosti. Práv zadovoljni bi bili, da bi se njemu in drugim Zasavcem, ki so podobno uspešni, pridružili še drugi. Tudi zaradi tega, da bomo imeli dovolj gradiva za naše članke. Pa četudi za jetrnice ...

M.P.

Obveznice občine Laško

Petnajst milijonov nemških mark obveznic, ki jih bodo v kratkem izdali v Laškem, so sklenili nameniti financiranju gospodarske infrastrukture, sofinanciranju, prestrukturiranju in lastninjenju ter zagotavljanju delovnih mest v gospodarstvu. Obveznice bodo izdali z rokom odplačila desetih let, izplačevale pa se bodo s pripadajočimi obrestmi v desetih letnih obrokih, s triletnim moratorijem na glavnico. V Laškem so se odločili, da bodo imeli lastniki obveznic olajšave, prednosti in

popuste pri odkupu družbenih stanovanj in zemljišč občine ter pri plačevanju najemnin občini Laško. Med drugim naj bi zanje veljale tudi ugodnosti, ki izhajajo iz komercialnih povezav pri plasmaju obveznic in pa ugodnost, pri katerih lahko obveznice uporabiš kot plačilno sredstvo pri poravnavi obveznosti do občine. V emisiji bo 8000 kosov obveznic po 250 DEM, 7000 po tisoč DEM in 600 kosov obveznic po 10000 DEM.

Razmerje vlaganj sredstev, ki se bodo zbrala na ta način, bo 60 proti 40, in sicer v korist razvoja podjetništva. Ostalo bo namenjeno komunalni infrastrukturi. Med vlaganji, ki jih omenjajo, so še modernizacije nekaterih lokalnih cest, telekomunikacijskih naprav, gradnja vodovodov, gradnja sistemov za odvajanje in čiščenje odpadnih vod, komunalna ureditev obrtnih con, urejanje poslovnih prostorov, gradnja plinovodnega omrežja, neposredni razvoj podjetništva, razvoj zdraviliško-turističnih zmogljivosti, izdelava prostorskih načrtov in programi krajevnih skupnosti. Ob vsem tem pa velja poudariti, da bo IS pred pričetkom izvajanja nalog določil stroga merila, kot npr.: strogo ločevanje med financiranjem in sofinanciranjem, med povratnimi oz. nepovratnimi sredstvi, med posojili in sovlaganji ter podobno.

Franči Kadunc

Posvet zasavskih managerjev

Na posvetu res nismo slišali kdo ve koliko spodbudnih napovedi o našem bitju in žitju v prihodnje in v razmerah povsem osamosvojenе Slovenije. Minister Dušan Šešok je odkrito zagrozil vsem podjetjem, ki delajo izgubo in neredno plačujejo davke, da jih bodo dacarji poslej neusmiljeno izterjevali.

Rekel je še, da bodo kar za petkrat poostri nadzor nad izvajanjem davčne politike, zamenjali vse davkarje, ki ne izpolnjujejo svojih nalog, sedmim slovenskim občinam pa so zagrozili, da naj v prihodnje ne računajo na nobena sredstva iz republiškega proračuna, ker so v znatnem zaostanku glede plačila davkov.

Predsednik vlade v senci, Emil Milan Pintar, je razložil sedanje razmere v procesu sprejemanja lastninskih zakonov. Ugotovil je, da prihaja v Skupščino nov predlog, ki pa da je, če odštejemo nekaj malenkosti, v bistvu njegov.

M.V.

Razstava »Okolju prijazen dom«

Gospodarno ravnanje z odpadki je problematika, ki jo bo potrebno v Zasavju reševati pospešeno in usklajeno. Mimo so časi, ko smo bili tako bogati, da smo odvrgli odpadke za sosedov plot, čeprav bi jih bilo mogoče v takšni ali drugačni obliki ponovno uporabiti. Svet je vrednost odpadkov že davno spoznal, zato jim marsikje niso le v napoto in sramoto, pač pa jim prinašajo dobiček, pri nas smo pri uporabi odpadkov še na začetku, čeprav smo nekatere že doslej zbirali, jih predelovali ali ponovno uporabljali: papir, steklenice, kovine ... Kako je mogoče odpadke koristno uporabiti bo nazorno pokazala razstava z naslovom Okolju prijazen dom, ki jo je pripravil Center za ekologijo doma iz Ljubljane. V Zagorje so jo povabili Občinski sekretariat za varstvo okolja, LDS in Zeleni Zagorja.

Razstava bo v avli Delavskega doma v Zagorju v prvi polovici novembra.

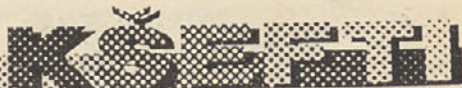
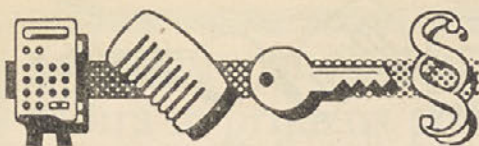
N.R.

POTROŠNIŠKO OGLEDALO

Cene, dne 18.10.1991

	PRODAJALNA	Kava Barkafe 100 g	Olje Zvezda 1 l	Moka Tip 500 1 kg	Sladkor 1 kg	Vinski kis 1 l	Sir Edames 1 kg	Čokolada mlečna 100g	Radenska 1 l	Pivo Laško	Prašek Persil 3 kg	Jabolka za ozim.
ZAGORJE	DISKONT											
	Izlake	33,40	64,00	16,90	43,20	44,90	218,20	24,30	14,50	20,20	325,30	-
	KZ Mlinše	42,80	-	20,50	44,60	58,80	235,60	-	15,40	20,60	325,00	-
	Emona Kisovec	41,20	69,70	18,50	60,30	60,30	244,60	26,20	18,00	22,20	342,20	-
	Potrošnja posl. Toplice	42,80	69,80	18,50	46,80	54,20	244,60	-	15,70	22,30	311,00	27,00
Repovž Ani	42,10	70,00	18,70	43,00	-	241,00	18,00	15,50	20,00	414,00	20,00 30,00	
TRBOVLJE	DISKONT											
	Trbovlje	39,50	70,22	17,23	-	51,50	211,40	30,40	16,54	24,00	390,70	-
	Merx	42,80	69,90	20,50	48,50	60,90	244,20	26,00	16,10	21,60	342,10	25,40
	KZ Trznica	42,10	-	22,00	42,40	50,90	208,10	32,60	17,90	20,60	-	25,00
	Pj - Klečka	42,10	-	18,55	49,60	50,70	224,60	23,03	17,90	26,00	418,50	29,90
TTT (Tonca)	42,30	70,50	18,55	41,30	50,20	251,00	36,80	17,90	26,00	-	26,50	
HRASTNIK	DISKONT											
	SDP Merkator	38,80	-	13,20	41,50	47,40	-	-	13,60	17,50	333,20	-
	Emona	41,20	70,00	18,50	53,90	44,40	238,20	33,50	15,70	27,90	411,70	29,50
	Market posl. 1. maja	41,10	-	18,50	45,30	58,00	-	-	15,00	23,60	376,50	-
Čebelica	43,90	69,90	16,90	39,90	48,90	189,90	24,90	15,90	22,90	329,00	19,90	
RADEČE	Merx - Diskont	39,90	76,90	18,10	45,90	44,50	-	22,70	14,50	18,60	314,00	-
	Merx - blagovnica	42,80	48,50	18,50	48,50	49,40	238,20	23,90	16,10	20,60	355,80	21,90
	Medved	39,50	48,00	18,50	48,00	47,00	236,50	19,50	15,00	20,40	342,10	20,00

Zbrala: A.K.

Davčne utaje

Zakaj v naših črnih kronikah ni poročil iz sodnih dvoran o izrečenih sodbah davčnim utajevalcem? Slovenija je namreč država, ki ravno tako kot Jugoslavija ne zna pobrati davkov. In take države nimajo kaj prida prihodnosti. Problem je seveda tudi v davčni kulturi, vendar je ta v veliki meri odvisna od sistema vrednot, ki ponavadi stopa vstrib z zakonskimi določbami.

V jezi nad nespoštovanjem predpisov se država potem zateka k drastičnim kaznim, ki pa se jim upre celo sam državni aparat. Tako se je zgodilo letos v primeru določbe zakona o prometnem davku, ki za točenje kurilnega olja v diesel avtomobile predvideva celo odvzem vozila. Inšpekcija je nekaj takih primerov odkrila in jih predala tožilstvu, to pa je zavrnilo sprožanje postopka, češ da je kazen prestroga. Komentar je odveč.

Tretji primer so mesečne davčne akontacije obrtnikov. Z enotnim indeksom se jim po zakonu ta akontacija povisa le enkrat letno, ne glede na inflacijo. V začetku leta, ko se je to zares zgodilo, je bil protest obrtnikov tako močan, da je Republiška uprava za družbene prihodke predpisala nerealno majhen indeks povišanja glede na inflacijo v lanskem letu. No, sedaj npr. v Ljubljani najbogatejši obrtniki plačujejo po 4.500 SLT davka mesečno, kar je približno toliko kot snažilka v povprečno slabem družbenem podjetju. Najnižji mesečni znesek akontacije je celo samo 70 SLT in torej stroški obračuna akontacije presegajo znesek pobranega davka.

To so slabi zakoni slabe države, ki davčno breme obeša le nekaterim vrstam nepriviligiranih državljanov. O davčni utaji niti ni moč govoriti. Poleg tega se srečujemo še z obilico utaj. Tako so letos davčni inšpektorji našli nekaj zanimivih cvetk. Našli so frizerja, ki je kupoval gradbeni material brez prometnega davka, češ da to potrebuje za opravljanje svoje dejavnosti. Našli so obrtnika, ki si je brez prometnega davka kupil spalnico in drugega, ki je kupil krznen plašč, oba z obrazložitvijo, da je to oprema za njuno dejavnost. Davka od dobička iz kapitala, letos uvedenega z zakonom o dohodnini, sploh nihče ne plačuje. Tega početja tudi nihče ne preganja, saj je tudi davčna služba tako šlampasta, da v 10 mesecih, odkar zakon velja, še vedno ni objavila količnikov revalorizacije, po katerih naj bi se izračunala davčna osnova.

Kazni za davčno utajo lahko sežejo do pol milijona SLT. A je to le ptiče strašilo. Navsezadnje pa je težko tudi davčnim inšpektorjem, ki morajo biti imenovani s strani občinske oblasti, v kateri včasih sedijo prav njihovi klienti.

Skratka, daleč smo še od države enakopravnih davkoplačevalcev.

Janez Kopač

Trbovlje, vaš gospodarski partner

TRBOVLJE VČERAJ – močan industrijski kraj s premogovništvom kot vlečnim konjem. Trbovlje, Zagorje, Hrastnik so bili kraji, ki so oskrbovali s kurivom domala celo Slovenijo in še druge republike. Električna iz termoelektrarne v Trbovljah je bila že takrat nepogrešljiv vir energije. Skupno z razvojem premogovništva se je razvila druga težka industrija. Za tisti čas so bile Trbovlje pojem naprednega in razvitega v Sloveniji.

TRBOVLJE DANES – hiter razvoj se je ustavil. Premogovništvo je izčrpano in ni denarja za nove naložbe. Poraba premoga pada. Predvsem otroci in starejši vse bolj obolevajo na pljučih, rakavih obolenj je vse več. V preteklih letih hitrega razvoja smo pozabili na človeka. Pozabili smo na škodljivost individualnih kurišč, izpušnih in drugih plinov. Le s težavo spoznavamo, da so Trbovlje danes v očeh drugih ljudi le še simbol umazanega, smrdečega in zastalega kraja. Malokdo se še spomni, da se je še včeraj zanašal na Trbovlje, da mu bodo zagotovile toploto in luč, ko ju bo potreboval.

TRBOVLJE JUTRI – dolina prihodnosti. Vedno bolj postaja področje za navezovanje poslovnih stikov domala vseh vej gospodarstva. Predvsem zasebna iniciativa je že, in bo v prihodnosti še bolj prevetrila dolino. Že danes se v dolini pojavljajo skoraj vse gospodarske panoge. Od starejših premogovništva, strojne industrije, cementarstva do kovinsko predelovalne, papirne industrije in galanterije, predelave plastike, izdelave elementov elektronske industrije, softvera, raznih vrst trgovine, celo plovila se izdelujejo v Trbovljah. Zakaj ne bi poskušali v dolini pognati tudi vodilno gospodarsko panogo v Sloveniji – turizem. Trbovlje ni zdraviliški kraj, nima jezera, nima jame ... Ima pa rudnik (del jame se uredi za turistične ogledne in prikaz vseh rudarskih del), najvišji dimnik v Evropi ... V in okrog Trbovelj je ogromno kulturnih, naravnih in zgodovinskih zanimivosti.

Ob koncu letošnjega leta bo izšla po naročilu Občine Trbovlje publikacija »Trbovlje, vaš gospodarski partner«, ki bo predstavila občino Trbovlje kot zanimivo področje za navezavo poslovnih stikov. Predstavljeni bodo vsi bistveni podatki o Trbovljah, podjetniške perspektive doline, konkretni projekti za sanacijo zraka in industrije ter glavni osnovni podatki podjetij in obrti.

Želimo, da potencialni domači in tuji partnerji dobijo stvarne podatke o vseh možnostih sodelovanja in vlaganja v projekte v Trbovljah.

Matevž Lenarčič

Zavarovane rastlinske vrste

Rastlinske in živalske vrste varujemo predvsem zaradi tega, da bi ohranili pestrost narave – torej preprečili izumiranje. Z vsako iztrebljeno vrsto je za vedno izgubljeno zaporedje dednih zasnov, oblikovano skozi milijone let.

V Sloveniji je ogroženih približno deset odstotkov prisotnih cvetnic in praprotnic. Kar 28 rastlinskih vrst je zavarovanih z zakonom. Te rastline je prepovedano uničevati (trgati, ruvati, izkopavati, obsekovati, sekati), prenašati iz naravnih rastišč, prodajati ter izvažati ali odnašati v tujino. Med Zasavci najbolj poznane zavarovane vrste so dišeči in Blagajev volčin, kranjska lilijska, encijani, tisa in bodika (božji les). Bodika je izredno popularna prav jeseni. S svojimi zimzelenimi bleščečimi listi in rdečimi plodovi je kot nalašč za izdelavo šopkov ob Dnevu mrtvih. O odgovornosti do naravne dediščine na sedanji stopnji naravovarstvene zavesti verjetno nima smisla razpravljati. Toda, ko lomite in obekavate grme, vedite, da vas lahko šopek po Zakonu o prekrških stane do 5000 tolarjev. V primeru, da imate smolo in se lotite naravnega spomenika posebne vrednosti, pa vam po Kazenskem zakonu lahko pripisejo celo (precej visoko) zaporno kazen.

N.V.G.

Yamahina glasbena šola

V drugem polletju tega šolskega leta bo na Glasbeni šoli v Zagorju organiziran oddelek YAMAHA, kjer bo potekal skupinski pouk synthesizerja. Učenci bodo »potovali« od osnov igranja na ta instrument do bolj zapletenih skladb in hkrati oblikovali orkester.

Družba Yamaha je razvila metodo poučevanja teh instrumentov, ki vključuje najnovejša glasbeno-pedagoška spoznanja na tem področju. Le-ta so zbrana v učbeniku, ki bo seveda preveden v slovenščino.

Organizacijo pouka bo prevzela Glasbena šola Zagorje, ki bo poslala glasbene pedagoge na šolanje v Yamahine šolske tečaje. Družba Elektroprom z Izlake bo opremila šolo z instrumenti in vso potrebno opremo, družba B in S iz Zagorja pa bo skrbelo za nemoten potek dogajanja in za povezavo med udeleženci projekta.

Če bi se osnovnošolski otroci želeli vpisati v to šolo in se seznanjati s skrivnostmi elektronske glasbe, lahko dobijo dodatne informacije na Glasbeni šoli Zagorje.

D.B.

MALI OGLASI še naprej zastoj.

Mali oglasi v Zasavcu bodo še naprej zastoj. Izpolniti morate le priloženo naročilnico in jo poslati do 10.11.1991 na naslov Uredništva Zasavca, Delavski dom, C. 9. avgusta 1. 61410 Zagorje ob Savi. Opozorimo naj, da bomo objavili le male oglase, kjer bo dopisan točen naslov pošiljatelja, saj lahko sicer pride do nepotrebnih zlorab in morebitnih nevednosti. Prosimo, da ne pišete več kot 20 besed. Pa še to: reklame in nekatera povabila, ki so obvestila, med malimi oglasi ne bomo objavljali. Omrežne skupine 0601 ne pišemo posebej, skupino omenjamo posebej le takrat, ko je ponudnik iz druge omrežne skupine.

POHIŠTVO

OMARE za dnevno sobo ugodno prodam. Tel.: 73-884.

GARAŽE, HIŠA

ZIDANO garažo na Ribniku ugodno prodam. Tel.: 24-802. GARAŽO, zidano, pri Okrogarjevi koloniji, Zagorje. Garaža stoji kot samostojni objekt ob asfaltni cesti (5 min. peš poti iz centra. Tel.: 62-038.

MENJAM samostojno pritličje dvostanovniške hiše 65 m², klet, garaža, 600 m² zemlje, možnost obrti v Litiji za bivalni vikend ali manjšo hišo v Zasavju. Tel.: (061) 882-312.

AVTOMOBILIZEM

PRODAM vozen neregistriran Z 750, letnik 1978. Tel.: 75-288.

NOVO avtoprikolico, nosilnost 400 kg ugodno prodam. Tel.: 42-223 (zvečer).

PRODAM kombinirani prtljažnik za Nissan-Micra. Tel.: 22-768.

POCENI prodam nove gume s feltnami za Z 101. Tel.: 71-853 (popoldan).

PRODAM tovomo prikolico, kovinsko, s podaljšanimi stranicami, nosilnost 400 kg in štedilnik KIPERBUSH, nov šamot, 43 x 57. Ali MENJAM za videorekorder. Jože Crnkovič, Cesta padlih borcev 11/d, Hrastnik.

MOTORJI

PRODAM APN 6, letnik 1987, zelo dobro ohranjen. Tel.: 41-340.

ZAPOSLITEV

IŠČEM zaposlitev - redno, lahko tudi začasno. Imam trgov-

sko šolo in 5 let delovnih izkušenj. Tel.: 42-000.

RUŠČINA! PREVAJAM vse vrste besedil ter inštruiram skupine in posameznike! Ugodno in zanesljivo! Ines Vozelj, Polje 18, Zagorje. INSTRUIRAM matematiko, fiziko za osnovne in srednje šole. Tel.: 21-793.

ŽIVALI

PRODAM breje ovce. Alojz Grahek, Gore 15, Dol pri Hrastniku.

PRODAM Himalajske Perzijske muce z rodovnikom. Tel.: 42-251.

PRODAM leglo lovskih terierjev, odličnih staršev, starih 2 mes. Stane Herle, Potoška vas 33/a, Zagorje.

PRODAM mladičke srebrnega prtilikavega kodra. Tel.: 61-519.

KOZE bele - dobre mlekarike ter 7 mesečne mladičke prodam. Tel.: 39-102 ali 39-103.

APARATI

AVTORADIO s kasetami in klavirsko harmoniko Weltmeister - 48 basov. - 3 registre - novo prodam. Tel.: 42-011.

KNJIGE

ZELO poceni prodam osnovnošolske in srednješolske knjige, več po telefonu. Tel.: 61-538.

RAZNO

PRODAM kletko za 120 kokoši - nesnic. Tel.: 42-332.

DROBNO PECIVO, potice, torte za ohceti, različna praznovanja lahko naročite. Tel.: 75-288.

V MALKOVČU prodam vinograd z zidanico, elektrika in voda v zidnici, vodovod napeljan do sredine vinograda. Tel.: 42-789 ali 23-867.

NAD TRBOVLJAMI - OSTENK prodam zazidljivo parcelo 1500 m² z gradbenim dovoljenjem in odkupom. Tel.: 25-536. ČEBELARSKO DRUŠTVO Zagorje ponuja v najem kletni prostor v izmeri 53 m² v Čebelarskem domu na Izlakah, kateri je ob glavni cesti Izlake -

Moravče. Podrobne informacije lahko dobite po telefonu. Tel.: 73-890.

PRODAM lepo ohranjen krzneni plašč rjave barve, št. 38-40 za 300 DEM. Tel.: (061) 714-391, int. 8.

PRODAM sušilno havbo reventa in žensko lasuljo iz naravnih indijskih las. Tel.: 21-390.

CITY BIKE, moški, 18 prestav, malo rabljen, ugodno prodam. Tel.: 22-300.

OBVESTILA

Novo v zagorski knjižnici

ZA ODRASLE:

Strokovna literatura:

Atlas človeštva; Angerer, T.: Biokruh in biopecivo; Kavčič, B.: Sodobna teorija organizacije; Musek, J.: Simboli, kultura, ljudje; Pokorn, D.: Hujšajmo; Toporišič, J.: Družbenost slovenskega jezika; Singer, I.: Elektrotehniški praktičar; Žnidaršič, A.: Kako kupiti podjetje; Voja v Sloveniji; Ban, M.: Elektronika za začetnike; Debelak, M.: Čebelarjeva opravila; Trstenjak, A.: Za človeka gre; Dobnik, J.: Vodnik po plinskih postojankah v Sloveniji; Vzgoja v javni šoli; Abortus pravica do izbire?; Tuđman, M.: Teorija informacijske znanosti; Dmitrovič, N.: Priročnik o ustanavljanju podjetij in družb; Kako postati podjetnik; Gaia modri planet; Lidell, L.: Joga.

Leposlovje:

Zajc, D.: Zbrana dela; Konsalik, H.G.: Dekle in vrač; Peternelj, J.: Mateja; Felc, J.: V znamenju lipicanca; Mauser, K.: Srce nikoli ne laže; Vian, B.: Pena dni; Zagorski, C.: Lisičji čas; Fuentes, C.: Terra nostra; Bright, F.: Samske ženske; Parker, U.: Bogataši; Švajncer, J.: Ministrova sprejemnica; Frost, S.: Dale Cooper.

ZA MLADINO:

Strokovna literatura:

Brčan, T.: Moj ekološki koledar; 50 preprostih stvari, ki jih otroci lahko naredijo za rešitev Zemlje; Miquel, P.: V času mušketirjev; Mayle, P.: Bajne me je prinesla štokljka; Šubic, P.: Samoobramba; Ančnik, T.: Karate brez težav.

Leposlovje:

Finžgar, F.S.: Makalonca; Zajc, D.: Pesmi, pravljice in igre za otroke; Goscinny, R.: Umpah Pah. Gusarji; Na bojni stezi; Povasnica, M.: Zimska pravljica; Muster, M.: Gozdni prijatelji; Sömen, B.: Hoja po vodi; Bambič, M.: Kralj Honolulu; Časovni stroj 6, 7; Pravljice: Modri pastir; Lakota in veverica; Nevarni tovor; Kraljica Vida; Rdeča kokoš; Stržinar, J.: Povodnjak in Makov škrat; Kapljica.

V angleščini:

Lawrence, D.H.: Sons and Lovers; Alcott, L.M.: Little Women; Hardy, T.: The Mayor of Casterbridge; Holt, V.: The House of Thousand Lanterns; Conrad, J.: Victory; Doyle, A. C.: The Lost World.

OBČINA ZAGORJE OB SAVI

Sekretariat za splošne zadeve

Oddelek za občno upravo

Na podlagi 8. in 9. člena Zakona o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list RS, št. 31/73), objavljamo naslednji

RAZGLAS o najdenih predmetih

Na območju občine Zagorje ob Savi je bil, dne 21.10.1991 najden nakit (1 komad).

Lastnik naj se, z dokazilom o lastništvu, zglašuje na oddelku za občno upravo občine Zagorje, najkasneje do 21.1.1992.

NAROČILNICA za brezplačni mali oglas. ZASAVC N° 6

Tekst:

Moj naslov:

Število objav: 1, 2, 3 (obkroži)

Naročilnico oddajte najkasneje do 10.11.1991.

Konkurenčne cene, bogata
izbira in prijazna postrežba v
samopostrežni

trgovini z mešanim blagom

NAŠ MARKET

Peter Kolander

61420 Trbovlje, Šuštarjeva 42

tel.: (0601) 24-350

ODPRTO: NON-STOP od
7.00 – 19.00

ob nedeljah in praznikih
od 8.00 – 12.00

ATELJE KLASIČNE IN MODERNE GLASBE
VABI K VPISU OTROKE IN ODRASLE, KI
ŽELIJO ZAČETI ALI PA OBNOVITI
IGRANJE NA INSTRUMENTE:

- klasične orgle
- synthesizer
- klavir
- klasična kitara

UGLAŠUJEMO TUDI KLA VIRJE IN PIANINE

Vse informacije ob ponedeljkih in četrtnih od
8. – 9. ure ter od 16. – 17. ure, v rumeni
garderobi Kulturnega doma v Zagorju (III.
nadstropje), ali po telefonu 0601/61-010 v
dopoldanskem času.

mladinska knjiga
trgovina d.d.

knjigarna in papirnica
61410 zagorje ob savi
cesta zmage 27
tel. (0601) 61-061, 62-381
fax. (0601) 61-832

NOVE TEHNOLOGIJE ZA NOVE ČASE!

knjige za otroke in mladino, leposlovje, priročniki,
učbeniki, strokovne knjige, hišni in poslovni
računalniki, komunikacijska tehnologija,
birotehnična oprema in pribor, zabavna elektronika,
pisarniški material, šolske potrebščine darila, ...
NAKUP PRI NAS JE DOBRA ODLOČITEV!

NOVO ekspres **NOVO**
šampiljke

Roki izdelave: 2-7 dni
Naročilo: po tel.: (0601) 73-730
fax. (0601) 73-836
Prevzem: po pošti ali osebno

Ekspres šampiljke
računalniški napisi
Ofsetni tisk
SESLAR A. & M.
61411 IZLAKE, Podlipovica 31

TRGOVINA Z MEŠANIM BLAGOM

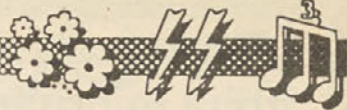
TONCA KOLIČ

Neža 31, Posetje, Trbovlje
telefon, fax: 0601/22-309

ODPIRALNI ČAS: od 7.30 do 18.30 ure
Nedelja in prazniki od 8.00 do 12.00 ure.

Občasne ugodne prodaje tekstilnih
izdelkov. Članom kluba PETICE
nudimo do 10 % popusta pri nakupu
nad 1.000,00 tolarjev. Tekstil nudimo
na obročno odplačevanje.

MIT MESO IZDELKI TRBOVLJE
ZASAVJE ŠIROMI PO
SLOVENIJI

Pisalo se je leto 1983. Dogajanje: Skopje. Prireditev: YU izbor pesmi Evrovizije.

Po nastopu slovenske skupine Randes vous je bilo vsem jasno – Oh ne, Chery nas bo dostojno zastopala na evrovizijski popevki.

Potem pa se je vse odvil hitro in presenetljivo – zmagovalec je bil poraženec: Da pa bi bil volk sit in koza cela, je pevec skupine Randes vous potoval z Kalemberjem kot častni gost in moralen maček takratne žirije. In potem – potem je mlad glasbenik zatopil v svoj, notranji svet, nam pa dolgo časa ni ostalo nič.

Sedaj sediva skupaj. Večer je in ravnokar je svoji hčeri obljubil, da bo čez dve uri doma. »Pa pridna bodi,« je rekel, sedel in prižgal cigareto.

»Vzhičeni od uspeha smo se podali sicer na turnejo. Zelo naporna je bila, število nastopov: trije do štiri dnevno, bolezen, nesreče in drugo. Delo ni trpelo. Stisnili smo zobe. Nenadoma smo si zastavili vprašanje: Pa kje je vse, kar smo prigarali? Zakaj ni denarja? Kot pravi Simmel: Odgovor pozna samo veter – denar je izginil neznano kam, v nevednost in začudenje vseh. Dovolj mi je bilo. Lačen, ustrahovan za preživetje. Pojdem sam, sem si rekel, pa kar bo, pa bo. Odločil sem se za samostojen projekt. Ubral sem takrat najboljše avtorje. Plošča je nastajala, odseval sem preveč energije. Sodelavci so se ustrašili moči in odvečnega sevanja. Šele zdaj se zavedam svoje moči takrat, kakšno samozavest sem imel. Spoznal sem, da ta smer ni prava in dokazovanje odvečne moči ima nasproten učinek. Posledica: poraz na bojišču. Padel sem v brezno, zgoraj so bili volkovi, sam sem 5 let upal na njihov odhod.

Ustvarjal sem, a ne zase, za druge?! Z ženo Heleno sva v tem času napisala glasbe in teksta za 30 kaset in plošč, za različne izvajalce. A učil sem se. Ves čas. Zaključek: Samo s pravim držanjem in človeško besedo, delom in izkušnjami je pot nazaj lepša, širša in bolj prijazna.

Led sem prebil: Kasetna Sida Twist, pesem: Moja mala princeza. A če je to moja Tina toya?

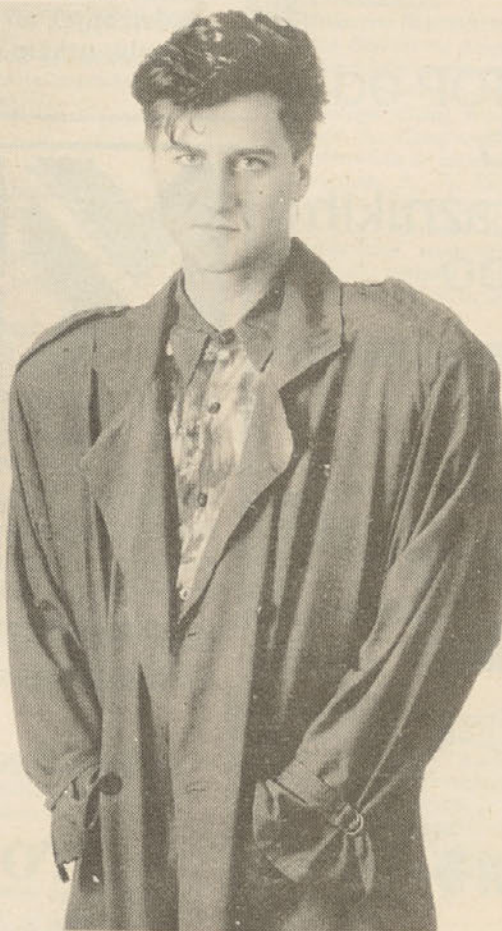
Ne, ni je še bilo takrat. Po tej kaseti, ki ni imela marketinškega zaledja – v tem času pa se je zamenjal velik del mojega občinstva prejšnjih let, kasetna prodajna ni bila tako uspešna. Po njej sem si zastrl glasbeno okno, nadaljeval z delom in razmišljanjem.

Koliko solz je bila pesem in kasetna, ki je bila v tem letu, letu 1991 tudi najbolj prodana. Koliko? 30.000.

A glavno je, da mi je vrnila samozavest in še večjo odgovornost – do občinstva, ki je nastalo, novo, se vrnilo, staro in še več. Bilo je dobro, še več, odlično – a kako nadaljevati, ali celo izboljšati? Najtežje dejanje je to.

Bila je melodija, nova, ki jo že poslušajo poslušalci, a tekstovne enakovrednosti ni bilo. S Heleno, ženo, sva se znašla v tednu polnem čarnega in krutega. Nekega večera mi pravi Helena: »Le kje je moj angel varuh?«

Angel varuh

Tako je nastala osnovna notica teksta. Razvil se je tekst? Približen končnemu in samo oplojeval se je, bogatil.

Kot avtor mnogih pesmi nisem nikdar sanjal, da bom ponovno na poti maksimalnega vlaganja energije, da je oblika postala dokončna. Edina pesem v mojem življenju je to, ki je nastajala dobrih osem mesecev – počasi, s spremembami, ljubeznijo, vojno, življenjem. Besedilo nima političnih in verskih obeležij – je metafora temu, v čemer smo.

Vase verjamem. Dajem vse, kar zmorem in prepričan sem, da boljše biti ne morem. Na naslovnici sva skupaj s hčerjo – asociiramo na ljubezen, občutek varnosti, topline, sproščenosti in naivnost, nedolžnost.

Pesmi na novi kaseti Angel varuh so z menoj močno povezane. Ženi Heleni sem namesto prstana, vile ali česar drugega dal note. Pesem, tudi tekst je moj: Edino ti! Čisto in iskreno, kot je lahko.

Kaj sedaj, naprej?

Naprej ne razmišljam. Srečen sem z lepim danes – vse je stvar trenutka. Le polletni zamik je med dvema kasetama letos – to je verjet-

no rezultat nekega trenutka, počutja in spleta okoliščin. Programirano delo ni za glasbenike – še vedno je notranjost izbor novega in dobrega – včasih pa tudi slabega. Ali je glasba moja prihodnost? Ne vem. To znam in hočem. Sprašujem se ne. Poti so nepredvidljive in zahrbtni.

Kaj bom delal naprej? »Nihče me ne ustavi« bo ob novem letu moto in naslov compact disca, kjer bodo zbrane vse uspešnice iz moje glasbene zgodovine.«

Nato sva se odpravila na pivo. 5, 10 minut, sedel je v svoj R5 in se odpeljal proti Litiji in Ljubljani. Bil je moj prijatelj in gost – za vas sem ga predstavil. Božidar Wolfand Wolf.

Bogdan Barović

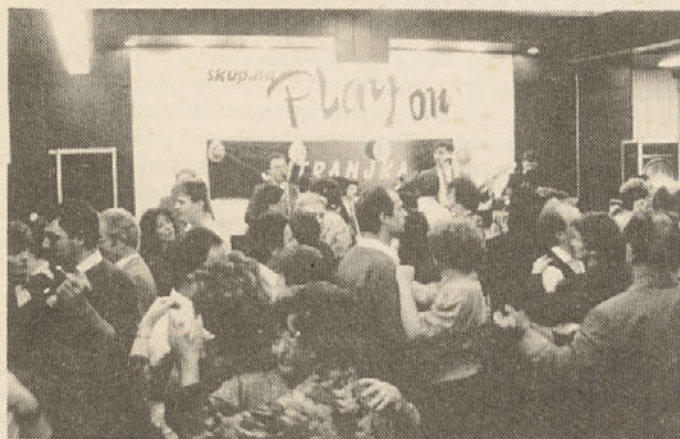

»Play on – ime, ki potrjuje svoj prevod«

Če ste brali prvo številko Zasavca, ste zasledili na straneh, kjer žuriramo, sliko simpatičnih mladih Hrastničanov, polnih načrtov, želja in afirmacije. Bili so ena mnogih skupin, za katere bi človek dejal, da so njihove želje že ogenj, ki bo izginil v dimu in pepelu. Danes po šestih mesecih, sediva ponovno skupaj z Janezom Hamerškom, pevcem in basistom te skupine. Ravno včeraj so imeli promocijski koncert v polni poslovni stavbi v Hrastniku. Do štirih je bilo lušno. Zjutraj, mislim.

»Janez, kaj se je zgodilo v teh šestih mesecih?«

»Kljub narejenim posnetkom je bilo najteže najti založbo. Našli smo jo junija, Helidon je bil to. Kasete »Cigo« je bila prvič v trgovini v začetku septembra.«

Play on – igramo se – na žuru v Hrastniku. Foto: Branko Klančar

»Kakšen je bil odziv kupcev, pa tudi radijskih postaj, ki so predpogoj za promocijo novitet?«

»Bili smo na 10 radijskih postajah. Na vseh, razen v Ljubljani, je bil odziv celo odličen. To dokazujejo klici poslušalcev z željo po kasetah in nekaterih pesmih. Predvsem sta bili sprejeti Cigo, in Cilka, s katero smo tudi zmagali na trboveljskem nedeljskem programu Popevka tedna. Pričakujemo še reklamo na osrednji slovenski radijski postaji, pa večje število prodanih kaset. Prodanih je že 1.500, a še brez reklame. Naklada je 3.000 kaset in upamo, da bodo v trgovinah ostale le redke.«

»Kaj pa živo igranje po Sloveniji. Resda je bila vmes vojna, kar vam je zavrlo tempo prodiranja, a življenje teče dalje?«

»V avgustu in septembru smo veliko igrali, predvsem v Velenju, Sevnici, pa doma. Želimo si dober aranžma za novo leto. Se pogovarjamo, vendar konkretne pogodbe še nismo podpisali. Radi igramo, upam da tudi dobro, seveda pa bodo tudi poslušalci in znanci povedali svoje. Upam, da smo potrdili to, v kar verjamemo.«

Pa srečno fantje, in naj bo tako, kot se vam reče: Play on, ali Kar igrajte še.

Pa še naslov za najbolj radovedne: Play On – Hrastnik, 61430, Janez Hameršak, Cesta 1. maja 50. Telefon 41-706.

Bogdan Barovič

Nohšiht v Trbovljah

Turistično društvo Trbovlje in Gostinsko podjetje Rudar Trbovlje, sta letos že petič organizirala in izpeljala turistično gostinsko prireditev pod naslovom NOHŠIHT. Odvijala se je v soboto, 21. septembra pred pivnico, in trajala do 5. ure naslednjega dne.

Naraščajnice – mažoretke in trboveljski godbeniki v akciji. Foto: Rudi Špan

V njem pa so sodelovali Delavska godba Trbovlje, moški pevski zbor Zarja pod vodstvom Alberta Ivančiča, mažoretke vseh stopenj, ki jih vodi Ema Zalezina, zabavna glasbena skupina So wath iz Ljubljane, folklorna skupina Svobode Center in glasbena skupina LTD iz Trbovelj. Vmes so potekale razne tekmovalne točke – iskanje in prenašanje kamenja, znani Zasavci so kuhali golaž, nekateri so tekmovali v držanju vrčkov in pitju piva, tekmovali pa so tudi natakariji. Pozabiti ne smemo tudi nastopa rolkarjev.

T.L.

Lestvica Zasavca

1. Everything I do Ido it for you	Brian Adams
2. Svobodno sonce	Slovenski Band Aid
3. Unforgettable	Natalie and Nat King Cole
4. Angel Varuh	Božidar Wolfand Wolf
5. Stop the war in cr.	Tomislav Ivčič
6. Love to hate you	Erasure
7. Zemljo moja Hrvatska	Hrvatski band aid
8. Calling Elvis	Dire straits
9. Svetilnik Ljubezni	Čuki
10. The promise of a neiw day	Paula Abdul

Lestvico boste slišali na Radiu Trbovlje, 2. novembra.

Nagrajenka: Alja Pišek, Španskih borcev 28, Trbovlje (majico Zasavca prejme po pošti).

Glasujem za:

.....

Moj naslov:

.....

Predlog:

Kupončke nalepite na dopisnico in pošljite na Radio Trbovlje, Trg Svobode 11a, Trbovlje.

Foto: Tomo Brezovar

Valvasor se bo poročil

Natanko 350 let mineva odkar je nebo tukajšnji zemlji poklonilo čudež božji, človeka namreč. Za tisti čas morda čudaka in radovedneža, za nas pa potohodca, ki je postavil spomenik slovenskemu narodu, ko se je ta šele začel oblikovati v zavestno narodno skupnost.

Janez Vajkard Valvasor, ki je v življenju počel še marsikaj drugega ali tisti, za katerega pišejo: »Evropejec po duhu in izobrazbi, Kranjec po domovinstvu.« Markantna osebnost pač, ki je težil k izvornim kulturnim ciljem in se že osemnajstleten odpravil na prvo popotovanje.

S takratnim časom nimamo skupnega nič drugega kot, da so barantali z goldinarji in tolarje darovali za likof. In seveda to, da Valvasorja še kdaj omenimo: morebiti takrat, ko se peš odpravimo do Medijskega gradu na Izlakah. In tisti, ki redno spremljate kulturna dogajanja v naši dolini ste bili sončno septembrsko nedeljo priča prijetni igri mladih entuziastov, ki so (letos devetih po vrsti) po predlogi iz življenja J.V. Valvasorja, ki jo je tudi letos po različnih virih spisal prof. Nande Razboršek, vse pa režiral Tone Rosina, tokrat prikazali Valvasorja v času, ko mu je bilo 31 let ter se je bil vrnil in namenil poročiti s štirinajstletno Ano Rosino Grafenweger. V igri oba obiščeta Medijski grad. Vzdušje med obiskovalci, ki jih ni bilo malo (lahko bi jih bilo več, če bi bila igra ob poznejši uri) so ustvarili predvsem igralci, ki so na duhovit način spisano igro prenesli v dobršni meri časa, o katerem govori. Tako je beseda na jezik pisana nergavemu Mihu (Ivo Klančičar), ki mu hoče biti kos dekla Barbara (Jana Strehar). Baron Wüzenstein (Andrej Dolšina) je pripeljal zanimivi godalni kvartet svojih otrok, ki so tudi glasbeno zaznamovali prikazujoči čas in katerih imena bomo verjetno (upajmo!) še zasledili na kakšnem internem zagorskem koncertu (Maja in Tanja Babnik ter Monika in Matej Zupan). Pevski zbor Elektroelementa ni bil ob tem prav nič zasenčen. Udeleženi so bili še številni otroci iz Izlak, ki so z veseljem tekmovali na hoduljah in se podili po dvorišču, katerega je scenografsko zarisal akademski slikar Nikolaj Beer. Ne pozabimo omeniti še imena ostalih nastopajočih; Tine Kralj se je na videz dobro počutil v koži Jerneja, kronista, par Herberta in Marija sta okušala Mišo Lipovšek in Alenka Maček, Janez Razpotnik pa je kot Karel razložil obseg njihove tedanje graščine. In na koncu mladoporočenca (se vé kdo) Andreja Jenko in Drago Butja. Pevci sicer med igro zapojejo: »So baron naš take viže, de so sprobil širni svet, zdej imeli bojo križe, ker je hdo duma sedet ...« ampak upajmo, da je to samo napoved za drugo leto.

Nasvidenje torej prihodnje leto in držimo pesti »da bodo zvonovi uglaseni z oblaki...«

Petra Radović

Franci Steban

Kadar moraš človeka, ki živi življenje z izjemno lastno polnostjo, predstaviti v nekaj kratkih vrsticah, mu lahko storiš veliko krivico. Ne zapišeš morda drobnega delčka, pa ti pobegne pomembna vez s celoto. Naj mi zato oprostí predvsem Franci Steban.

Pot tega glasbenega pedagoga je bila gotovo začrtana že zgodaj. Družina Stebanovih je spoštovala glasbo. Je bilo to tisto, ali pa je Franci Steban prinesel s seboj na svet svoj dar in željo? Morda. In morda je tudi zato vztrajal na začrtani poti, na katero mu je življenje metalo toliko ovir.

Pešpot iz Čolnih nad Zagorjem je nekdanj vodila samo do šole in nazaj. Tista do glasbene je bila za okoliške otroke že predolga. Temu se je močno pridružila še odločnost očeta, ki je imel rad glasbo, preživljanje pa si je kot rudniški kovač predstavljal le s fizičnim delom. Sinu je namenil poklic kovinostrugarja. V šolski klopi pritisk tega poklica ni bil tako težak. Ko pa se je, že takrat do vrha napolnjen z željo po glasbenem izobraževanju, sprijel z orodjem kovinostrugarja, se je v njem oboje le še bolj lomilo in tista pot h glasbi, ki se je oddaljevala, je le še bolj vlekla.

Do končne odločitve si je glasbeno znanje pridobival najprej v cerkvi, kjer je slišal pesmice, pa jih skušal igrati doma na harmoniju. Štiri leta se je učil veččin na orglah. Petnajstletnik je že igral pri maši. Tudi v Maribor je šel na orgelsko šolo, tečaju podobno. Ob vsem pridobljenem glasbenem znanju in ob želji, da bi študiral na akademiji, pa je imel v žepu le spričevalo kovinostrugarja.

Odšel je v Ljubljano. Tam je bila akademija. Že odrasel je obiskoval nižjo glasbeno šolo v Trbovljah, nato v Ljubljani orgelsko. Da pa je preživel, je našel najprej službo telefonista, vmes opravljen strojepisni tečaj mu je odprl pot v pisarno ... Vse to pa je bilo namenjeno glasbi, akademiji, klavirju, ki ga do takrat še ni igral, pa tako želel.

Leta 1975 je, brez srednje glasbene šole, napravil sprejemni izpit. Akademija mu je na široko odprla vrata in vanjo je vstopil srečen.

Po diplomu se je vrnil domov in začel poučevati v zagorski glasbeni šoli, kjer še vedno uči. Tu pa je ustanovil tudi mlajši mladinski pevski zbor, ki ga vodi že deseto leto. Z njim redno sodeluje na republiški reviji pevskih zborov, snemali so za radio Trbovlje, radio Slovenija, z navdušenjem poudarja skupne uspehe s pevci in njihovimi starši. Šest let je vodil moški zbor Elektroelement. Tudi sam je nekdanj prepeval. Nekaj let v stanovskem učiteljskem zboru Emil Adamič, kratek čas v akademskem zboru Tone Tomšič. Danes ne več, ves čas pa intenzivno dela v zasavski pevski skupnosti, kjer je zadolžen za izobraževanje zborovodij. Močno želi, da bi v Zasavju začrtano zborovsko in glasbeno pot nadaljevali in da ne bi bil denar tisti, ki bi rušil kulturno družene, tako pomembno za življenje.

Ivana Laharnar

ZABELeženo

Trbovlje

Likovna sekcija RELIK iz Trbovelj je letos v času od 14. do 15. septembra že devetih organizirala in izpeljala slikarski Ex tempore. Tematika tega dvodnevne srečanja slovenskih slikarjev je bila trboveljska krajina z vsemi njenimi značilnostmi. Udeležilo se ga je skupno 27 slikarjev, od tega je bilo 13 udeležencev iz drugih krajev (Jesenice, Škofja Loka, Ljubljana, Maribor, Velenje, Ptuj). Kljub slabemu vremenu so udeleženci upodobili 65 motivov v različnih slikarskih tehnikah. Strokovna komisija, ki sta jo tvorila akademski slikar Janez Knez in prof. Aleš Gulič, sta za skupno razstavo odbrala 55 del. Po presoji te komisije so bile podeljene tri odkupne nagrade. Odbrana dela so bila predstavljena na skupinski razstavi v galeriji Delavskega doma Trbovlje od 30. septembra do 10. oktobra. Organizirala jo je občinska Zveza kulturnih organizacij. Uvodno obrazložitev je imel Stašo Butkovič, krajši koncert pa je pripravil mešani pevski zbor Slavček pod vodstvom Jožeta Skrinarja. Predstavniki ZKO in Relika so nato objavili in podelili odkupne nagrade in priznanja udeležencem slikarskega srečanja. Prvo odkupno nagrado je prejel Lojze Tarfila iz Železnikov – Škofja Loka, drugo Veronika Rakuš s Ptujja, tretjo nagrado pa sta si delila Franjo Smole iz Ljubljane ter Janez Ambrožič z Jesenic. Posebne pišne pohvale pa so prejeli: Mito Škrbec, Zdravko Dolinšek, Karel Kozole, Ivanka Uršič, Vinko Hrovatič, Ivan Žgalin (vsi iz Relika) ter Viktorija Meh, Betka Cimperc in Ana Ojsteršek (vse iz Šoštanjana).

Koncem septembra so v galeriji Glavnega trga v avstrijski Lipnici odprli umetniško razstavo del treh slovenskih umetnikov, akademskih slikarjev Janeza Kneza, Janeza – Miša Kneza in Antona Wolfa. Vsi trije izvirajo iz Zasavja. Razstavljenih je 30 del v raznih slikarskih tehnikah, pretežno v olju, motivično se dela nanašajo na zasavsko krajino, v manjši meri pa tudi na tihožitja in Pariz. Razstava bo odprta do konca oktobra.

Znani hrastniški slikar Vinko Hrovatič, član trboveljskega Relika, je v oktobru pripravil kar tri razstave svojih del. Prvo je postavil v Knjižnici v Hrastniku, druga je v mali galeriji knjižnice Toneta Seliškarja v Trbovljah, tretja pa je bila odprta 8. oktobra zvečer v prodajni galeriji Čvek na Dolu pri Hrastniku.

Tine Lenarčič

Hrastnik

Galerija Čvek na Dolu nam je v začetku oktobra predstavila znanega likovnega ustvarjalca Vinka Hrovatiča iz Hrastnika. Na otvoritveni slovesnosti smo slišali nekaj narodnih v izvedbi kvarteta Ajda, o slikarju pa je spregovoril Janez Zavolovšek. Slike, med katerimi je zanimiv vojni ciklus, si bodo lahko obiskovalci ogledovali do 6. novembra.

Gledališki abonma za sezono 91/92 je s svojim privlačnim programom spet pritegnil hrastniško in dolsko publiko. V tem času vpisovanje še teče, zato lahko zamudniki še pokličejo na ZKO 41 – 731. Nikakor pa ne smemo pozabiti na prvo predstavo, ki bo že v torek, 5. novembra ob 19.30. To bo letošnja uspešnica LETICIJA IN LUŠTREK Petra Shafferja z izkušenimi zvezdniki – Mileno Zupančič, Polono Vetrin in Iztokom Valičem. Dober začetek sezone.

Gorenjski slavček, opero Antona Foersterja v dveh dejanjih, so si sredi oktobra ogledali v Ljubljani dolski in hrastniški osmošolci. Prijetni vložki slovenskih narodnih pesmi so omehčali še tako trdovratne nasprotnike te glasbene zvrsti. V opernem zboru so začudeno opazili tudi Naceta Junkarja, znanca iz zabavne glasbe.

Fanči Moljk

Zagorje

Republiški zavod za varstvo naravnih in kulturne dediščine se zavzema, da bi se čimprej zaščitile razvaline gamrškega gradu, ki strokovnjakom še vedno pričajo, kako so pred stoletji gradili in kakšna je bila bivanjska kultura. Kako pomembni so ostanki gradu, vedo le poznavalci fevdalne arhitekture. Zavod tudi želi, da bi se našel dober gospodar in rešil pred nadalj-

Zasave objavlja

NATEČAJ

za literarne prispevke (pesmi, črtice, novele in druge oblike), ki še niso bili javno objavljeni.

Pravico do sodelovanja v natečaju imajo vsi Slovenci, še posebej Zasavci.

Uredništvo bo prispevke ovrednotilo in najboljše objavilo v posebni prilogi Zasavca.

Natipkane prispevke pošljite do 20.11.1991 na uredništvo Zasavca, Cesta zmage 33, Zagorje, s pripisom Za natečaj.

Uredništvo

njim propadanjem graščino v Kandrišah, saj bi bila zaradi izjemne lokacije uporabna za marsikaj. Nadaljevala naj bi se tudi dela na kompleksu gradu Medija, vendar ne z ihto, pač pa z ljubeznijo in raziskovalno vnemo ...

Krajani Šentlamberta in okolice so od avgusta bogatejši za večnamensko dvorano, ki čaka na prireditve, po katerih je bil ta kraj včasih znan. Upamo, da domačim kulturnim delavcem ni zmanjkalo vseh nekdanjih načrtov, in da bodo z gasilci, ki so jim dali streho nad glavo, uspešno sodelovali. Ljudje si različnih prireditev želijo, ugotavlja hitra vaška anketa, in kjer so želje, je običajno tudi publika, in kjer je publika, je vredno zanjo kaj narediti, pa čeprav je za tovrstno delo hvaležnost krajanov edino plačilo.

V popularnem razstavišču Medijske Toplice bo štirinajst dni razstava zagorske ljubiteljske likovne skupine DOM. Otvoritev je bila 25. t.m. Čisti dobiček od prodanih slik bo namenjen beguncem s Hrvaške. To humanitarno akcijo je podprla VARNOST Zagorje, na otvoritvi pa je zapel Zagorski okt.

Nova razstava, ki jo v Zagorju načrtujeta slikarska kolonija in Delavski dom, bo predstavila akad. slikarja Črtomira Freliha, ki živi v Radomljah pri Domžalah. Ker je bil slikar že drugič v izlaški koloniji, njegovo ime in delo zagorski publiki nista povsem neznanca. Slikar sodi med tiste srečneže, ki se jim vse bolj odpirajo vrata v znane galerije doma in po svetu.

Zagorska razstava o Slavku Grumu je imela odmev tudi v strokovnih literarnih krogih. Ogledal si jo je prof. Milan Pritekelj iz Ljubljane, ki je pred desetletji pisatelja Gruma odkril slovenski javnosti, in se o razstavi zelo pohvalno izrazil. Decembra bo del razstave odprtoval v Litijo.

Prve gledališke abonmajske predstave v novi sezoni so mimo. V Zagorju in Trbovljah so abonenti lahko videli duhovito komedijo Bil je škrjanec iz raelškega satirika in humorista E. Kishona. Nastopile so humoristične zvezde Mestnega gledališča ljubljanskega.

Nande Razboršek

Želja Zagorja je SKL

Pred tremi tedni se je začela letošnja košarkarska sezona. V slovenski ligi Zasavei nimamo svojega predstavnika, v drugi ligi pa nas zastopata Zagorje in Rudar.

Zagorjani so se na sezono dobro pripravili. V glavnem so vadili v domači dvorani, poleg tega pa so tri dni preživeli na fizičnih pripravah na Pevinah ter štiri na tehnično-taktičnih na Rogli. Do prvenstva so odigrali pet prijateljskih tekem, na katerih je trener Ranko Mandić, ki je na tem položaju zamenjal Pavla Kotarja, preveril sposobnosti igralcev. Trener Mandić (te dni zaključuje zelo priznano višjo trenersko šolo v Sarajevu) in njegov pomočnik Toni Mlakar imata na voljo 15 igralcev. To so: Omahne, Mervar, Kranjc, Gostiša, Kosmač, Žavbi, Borštnar, Pavlič, Kusić, Murn, Drečnik, Koren, Razpet, Vozelj in Kovač. Trener računa tudi na Kofola, ki trenutno zaradi službenih obveznosti ne trenira. Povprečna starost ekipe je vsega 22,5 let. Glavno breme bosta nosila izkušena Omahne in Mervar ter Gostiša in Kranjc, ki sta na čelu mlajše generacije. »Naša igra temelji na agresivni obrambi ter hitri in atraktivni igri v napadu. Imamo nizko ekipo. Med tekmo moramo večkrat menjati sistem igre, tako da nasprotniku vsilimo visok ritem. Prav zato prihaja do pogostih menjav, tako da prilagodnost dobijo vsi igralci,« pravi Ranko Mandić.

Upravni odbor vodi predsednik Edi Jere. Prva ekipa vadi štirikrat tedensko, v klubu pa imajo tudi 16 kadetov in 20 pionirjev. V bližnji prihodnosti naj bi ustanovili še oddelek mini košarke za najmlajše.

Želja košarkarskega kluba Zagorje je, da bi se v dveh letih uvrstil v slovensko ligo, kjer so Omahne, Krofl, Mlakar, Javoršek, Rojko ... pred desetiimi leti že igrali vidno vlogo. Cilj bodo poskušali doseči že letos, zato bodo še kako potrebovali pomoč gledalcev.

Sašo Fabjan

Spomin živi

Prav gotovo sodi objekt SD STEKLAR v Hrastniku med ene najlepših tovrstnih objektov pri nas. V njegovo izgradnjo in posodabljanje je vpletenih mnogo imen prizadanih športnih zanesenjakov. Žal nekaterih, ki so vpletli svoje ime v delo in razvoj strelskega športa v tem delu Hrastnika, ni več med živimi.

Večina (od Janeza Groharja, Franca Bajdeta, Alojza Kneza do Ivana Haf-

nerja) je končala življenjsko pot na višku ustvarjalnih moči. Njim v spomin prirejajo vsakoletno spominsko tekmovanje, ki je dobilo svoje mesto tudi v koledarju strelske zveze Slovenije.

»Mislim, da je »Memorial« v sedanji obliki najmanj, kar smo lahko storili za naše člane, ki niso izstopali samo z delovno zagnanostjo, ampak so bili vsak po svoje in v določenem obdobju nenadomestljivi član »družine« v njenem pravem pomenu besede. Še bolj kot zagnanost, delavnost in organizacijske sposobnosti, so jih krasile človeške vrline. Zaradi slednjih so tudi zapustili globoke brazde spoštovanja in z zlatimi črkam zapisali svoja imena v razvoj naše družine. SD STEKLAR je danes, zdrava in organizacijsko ter strokovno dobro vpeljana sredina, ki prispeva, če sem neskromen, pomemben delež v kraju in v slovenski strelski organizaciji,« pravi sedanji predsednik SD STEKLAR Franc Vidovič.

Naj dodamo, da se je desetega jubilejnega »Memoriala« udeležilo 17 ekip in prek 50 posameznikov, v glavnem vsi najboljši slovenski strelci, ki nekaj pomenijo v streljanju s serijsko zračno puško. Temu primerni so bili tudi dosežki. Zmagi tako v ekipni kot posamični konkurenci sta odšli v Kamnik. Vsem skupaj je ostal prijeten občutek – izpolnjevanje poslanstva v spomin na preteklost ... In tudi za jutri.

Jože Premec

Maraton Franja

Letos se je že desetič zapovrstjo uspešno iztekel veliki kolesarski maraton Franja, ki pomeni zahtevno preizkuš-

njo pripravljenosti, vzdržljivosti in velik športni izziv vsem tekmovalcem rekreativcem po Sloveniji. Maraton Franja je prireditev, ki pri nas in tudi v tujini nima pravega tekmeca. Doslej so na maratonu nastopili tisoči vseh starosti, več kot 1400 privržencev kolesarjenja pa je tokrat desetič prevozilo že znano pot. Štart maratona je v Tacnu, ki po 150 km dolgi vožnji pomeni veliko odrešitev za vse tiste, ki premagajo ne le teh 150 km, ampak tudi sebe. Za to ni potrebna samo moč, pač pa tudi volja. Volja je stvar močnih, želja stvar šibkih.

Med rekreativnimi udeleženci je bilo tokrat tudi lepo število zasavskih kolesarjev, ki jih sicer videvamo na naših cestah. V konkurenci **moških od 15 do 30 let** (nastopilo je 374 tekmovalcev) so bili naši zvršeni takole:

- 21. Igor ZUPANC, Hrastnik v času 3 ure 27 minut in 30 sekund,
- 45. Aleš SMODIČ, Hrastnik 3:40:42,
- 55. Alen ŠTIMEC, 3:43:23.
- 59. Tomaž JAZBEC, 3:43:43
- 158. Andrej BELEC, 4:20:59,
- 186. Matej KURENT, 4:30:51 (vsi Trbovlje).

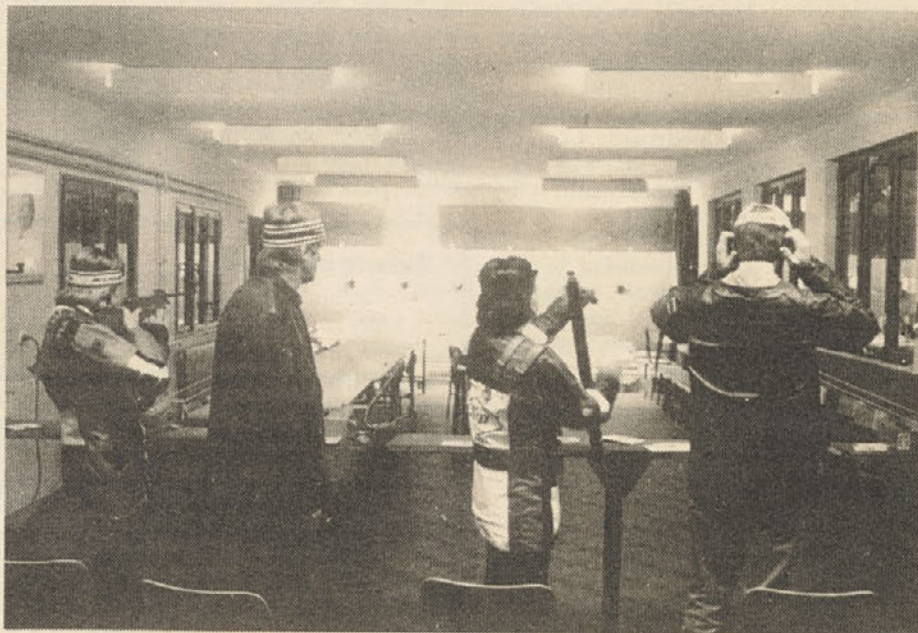
Moški 31 – 45 let (415)

- 39. Milan KIRN, Hrastnik 3:41:08,
- 175. Jani KRAVOGEL, Trbovlje 4:28:17,
- 183. Vinko LESKOVŠEK, Hrastnik 4:28:56,
- 195. Tomaž KRŽIŠNIK, Zagorje 4:32:34,
- 200. Silvo OBERČKAL, 4:32:34,
- 223. Milan KMET, 4:38:28,
- 300. Igor LAPORNIK, 5:06:27 (vsi Trbovlje).

Moški 46 – 55 let (144)

- 48. Anton SUŠNIK, 4:24:35,
- 60. Tone CESAR, 4:35:04 (oba Trbovlje).

Barbara Kus

Tekmovanje na štrelišču Steklarja.

Foto: Branko Klančar

Plavalci pomagajo

V bazenu plavalnega kluba Rudis Rudar sta se na lepem vzela dva plavalca, ki ju ni nihče poznal. Pojasnilo: plavalec sta bila 18-letna Martina Kožulj in njen tri leta mlajši brat. V Trbovlje sta se k sodnikom zatekla iz Zagreba, kjer zaradi nenehne nevarnosti zračnega napada ni bilo varno niti živeti, kaj šele pripravljati se na prihajajočo olimpijsko sezono. Plavalni klub jima je seveda z veseljem omogočal prostor in trenerja, da sta lahko vsakodnevno trenirala. Naj povemo, da je Martina na lanskem državnem prvenstvu osvojila 1. mesto na 100 m delfin.

B.K.

NK Zagorje Elektroelement

Nogometu so vsi mediji posvetili veliko pozornosti, tako da se vse več podjetij in zasebnikov odloča za pokroviteljstvo nad klubi. 8. oktobra sta v Medijskih Toplicah pogodbo podpisala direktor Elektroelementa iz Izlake Stane Gošče in predsednik NK Zagorje Gabrijel Brezovar. Zagorski klub se sedaj uradno imenuje Zagorje - Elektroelement.

S.F.

Kolesarski vzpon na Kum

Kolesarska sekcija trboveljskega TVD Partizana je po petih vzponih na Čebine, v nedeljo, 20. oktobra pripravila prvi vzpon z gorskimi kolesi na 1220 m visoki Kum. Deset km dolgo progo z višinsko razliko 1000 m je premagalo 17 moških in ena ženska. Imeli so neugodne vremenske razmere, saj je na večini proge deževalo, od Lontovža naprej pa tudi snežilo. Absolutni zmagovalc je postal Jože Rogelj (Ljubljana), najhitrejši Zasavčan pa je bil Trboveljčan Tomaž Jazbec.

S.F.

Žagar v Emens Dolu

Težave zastran dosedanjega trenerja Igorja Gošlerja, ki zaradi spremenjenih delovnih obveznosti v Steklarni, kjer je zaposlen, ni bil v stanju več opravljati svojih klubskih obveznosti, so v republi-

škem prvoliigašu EMENS z Dola pri Hrastniku rešili v najkrajšem možnem času.

Novi trener (pred leti je že vodil dolske rokometiške) je postal dosedanji trener trboveljskega super ligaša OMNIKOM Rudarja Dušan Žagar. Z njegovo namestitvijo so soglašali tudi igralci, katerih cilj je uvrstitev v sredino prvenstvene razpredelnice. Dušan Žagar je že prevzel vodenje. Iz previdnosti, razen trde in resne vadbe, ne obljublja konkretne uvrstitve.

J.P.

Guček in Lukančičeva na SP

Trboveljska športna plezalca Vili Guček in Metka Lukančič sta se v začetku oktobra udeležila svetovnega prvenstva v hitrostnem in težavnostnem plezanju, ki je bil v Frankfurtu. Oba sta bila najboljša v slovenski reprezentanci. Metka je osvojila 21., Vili pa 31. mesto, kar je lep dosežek.

S.F.

Zagorski rokometiški še neporaženi

Po sledih nogometištev gredo v Zagorju tudi rokometiški. V prvih štirih nastopih v drugi slovenski ligi so osvojili vse možne točke, tako da so v najožjem krogu kandidatov za napredovanje v prvo slovensko ligo. Odločilno srečanje za naslov jesenskega prvaka bodo Zagorjani igrali 9. novembra, ko bodo gostili ekipo Trebnjega.

S.F.

Ocvirk zamenjal Lavrenčiča

Po 10. kolu tekmovanja v slovenski nogometni ligi je pri Rudarju prišlo do menjave trenerja. Martina Lavrenčiča, je zamenjal Milan Ocvirk. Trboveljčani so pod njegovim vodstvom uspeli premagati neposredna konkurenta v boju za obstanek Medvođe in Jadran Lamo, toda Rudar je še vedno v zelo

neugodnem položaju. »Krizni štab«, kot se do skupščine imenuje nov upravni odbor, že ureja odnose v klubu, tako da naj bi Rudar ob nekaterih okrepitev spomladi vendarle zaigral imenu primerno vlogo.

S.F.

Prijave za šahovsko ligo

Šahovski klub Zagorje namerava organizirati OBCINSKO ŠHAHOVSKO LIGO. Ekipe bodo tričlanske + rezervni igralec. Pismene prijave, v katerih navedite naziv ekipe ter ime in naslov kapetana, pošljite na naslov Šahovski klub Zagorje, p.p. 7, 61410 Zagorje ob Savi. Prijavite se lahko tudi po telefonu ob delavnikih med 7.30 in 8. uro na številko 61-260, od 8. - 15. ure pa na št. 61 121.

Čas in kraj igranja ter ostale propozicije bodo dogovorjene na sestanku kapetanov, ki bo po zaključku prijav, ki jih sprejemajo do 8.11.1991.

Slovensko-hrvaška liga

V sredo se je pričela slovensko-hrvaška rokometna liga. V njej nastopa osem ekip - štiri iz Slovenije in štiri iz Hrvaške.

Slovenijo zastopajo Pivovarna Laško Celje, Kolinska Slovan, Slovenj Gradec in Omnikom Rudar, kar je veliko priznanje za trboveljski in zasavski rokomet ter šport nasplah. Njihovi nasprotniki bodo Zagreb, Medveščak (s Trboveljčanom Janijem Čopom), Zamet (Rijeka) in Bjelovar.

Ljubitelji športa bodo ob sredah tako znova prišli na svoj račun!

Sašo Fabjan

Levstik trener Omnikom Rudarja

Slab štart v slovenski superligi je pri rokometiških Omnikom Rudarja prinesel prvo spremembo. Trener Dušan Žagar je odstopil, vodstvo kluba je njegov odstop sprejelo in za novega trenerja izbralo 43-letnega Celjana Bojana Levstika. Priznan strokovnjak je imel v trenerski karieri veliko uspeha, med drugim pa je vodil tudi italijansko reprezentanco. Levstik je bil prvič na klopi Omnikom Rudarja v 5. kolu, ko je v Trbovljah gostovala Ajdovščina.

Sašo Fabjan

Kondorjeva gnezda ③

Prav uživala sva na odprtem džipu, ki naju je po slabi makadamski cesti peljal proti dolini Parón. Tam je visoko v njenem zatrepu čakal najin glavni cilj - 6025 metrov visok Artesonraja. Ko pa je to yota po daljšem kašljanju dokončno crknila, naju je vsa zanesenost nad divjo vožnjo v hipu minila. Sofer nama je sicer zagotavljal, da imava do jezera samo še deset minut, vendar sva po eni uri kolovratenja med grmovjem in kamenjem čedalje bolj ugotavljala, da imajo Peruanci hudičev slab občutek za čas. Po dveh urah sva že pošteno preklinjala, tretjo uro pa sva le zagledala jezero Parón, do koder naj bi se pripeljala s terencem. Morala sva pohiteti, da sva še z dnem prišla do baznega tabora na drugi strani jezera. Po deževni noči pod šotorskim platnom sva se naslednjega jutra odpravila naprej in v krasnem sončnem vremenu dosegla ledenik pod Artesonrajem, kjer sva na višini 5000 metrov postavila višinski tabor. Po dnevu počitka in razgledovanja po okoličnici sva si zvečer skrbno pripravila opremo in za nekaj uric pokukala pod kožo.

Ob polnoči je zopet šumel kuhaličnik, v posodi pa je brbotal čaj. Po skromnem prigrizku sva se napravila in smelo zakorakala v jasno mesečno noč. Pri luknji, ki sem jo pre-

jšnji dan napravil v ledeniško razpoko - skora bi zgrmel vanjo - sva se navezala in potem vse do stene iskala redke in včasih zelo dvomljive prehode preko ogromnih ledeniških razpok. Ob svitu sva stala pod 800 metrov visoko južno steno Artesonraja. Preko zadnje razpoke sva končno zaplezala v led. Prvi raztežaj je minil hitro in brez težav, v drugem pa nama je že postajalo jasno, da ne bo šlo tako zlahka. Led se je vse bolj spreminjal v sneg in še ta je postajal bolj in bolj sipek. V četrtem raztežaju sva se odločila, da se zaradi varnosti razveževa, saj sem snežni profil, na katerem sem varoval Frenka, z enim prstom izruval iz snega. Frenk je nato iskal prehode nekje proti levi in izginil za skalami. Meni pa se je zdelo, da bo lažje in krajše kar naravnost navzgor, zato sem nadaljeval po svoje. Kazaleci na uri so se neverjetno hitro pomikali naprej, meni pa se je v tisti neskončni belini dozdevalo, da ne bom prišel nikamor. Strmina z naklonino okoli 60 stopinj je bila v tem pršiču pravi preizkus za živce. Nekaj korakov navzgor, ko komaj ujameš kaj zraka, zopet zdrsnesh za kakšen meter nižje. Potem se je treba iz globokega snega izkopati, pa zopet naprej...

Na vrhu skalne stopnje, ki sva jo obšla

vsak po svoji strani, sem po petih urah plezanja v led izpod snega izkopal drobnopoličko ter sklenil počakati Frenka. Minute so tekle, prijatelja pa od nikoder. Nekje v čisto skritem kotičku duše začne zato po malem vrtati. In vrta in vrta, čeprav si naglas dopovedujem, da je z njim vse v redu in da bo vsak trenutek pomolil glavo izza ledenega roba.

Jože Razpotnik

Promet

20. septembra ob 14.32 uri je v prometni nesreči na Trgu svobode v Trbovljah prišlo do nesreče, v kateri je umrla 71-letna K.F. Do nesreče je prišlo zaradi prevelike hitrosti in neupoštevanja prednosti pešakinje, ki je prečkala cesto na zaznamovanem prehodu za pešce. Povožil jo je voznik tovrstnega avtomobila iz Hrastnika.

22. septembra ob 16.30 uri sta na lokalni cesti Čemšenik - Prvine trčila osebnata avtomobila. 21-letni voznik M.M. je vozil proti Prvinam. V levem nepreglednem ovinku je vozil prehitro, zapeljal na sredino vozišča in trčil v nasproti vozeči avto tridesetletnega J.R. Škoda: 110 tisoč tolarjev.

24. septembra ob 13.45 uri je 22-letni M.K. iz Zagorja vozil motorno kolo iz Zagorja proti Izlakam. V Kisovcu je prehiteval več vozil v koloni in trčil v osebni avto, ki ga je zavijal levo, pred tem pravilno nakazal smer in zavzel položaj na vozišču. Ob trčenju je motorista vrglo preko krmila in strehe osebnega avtomobila. Potem je obležal na zelenici ob cesti. Težko poškodovanega so odpeljali v trboveljsko bolnišnico. Motorist je vozil brez zaščitne čelade.

29. septembra je deklica J.N. ob 14.30 uri vozila kolo v naselju Globušak v Trbovljah. Pri zavijanju na Ulico 1. junija je izsilila prednost vozniku osebnega vozila I.Z. Deklico so huje poškodovano odpeljali v bolnišnico.

13. septembra ob 19.20 uri je 28-letni Ž.D. iz Trbovelj vozil pod vplivom alkohola po cesti 9. avgusta proti Bevškem. Nenadoma je zapeljal na nasprotni pas in trčil v nasproti vozeče vozilo. Sopotnica A.P. je bila v trčenju huje poškodovana.

16. oktobra ob 5.40 uri je 27-letna P.S. iz Trbovelj izsilila prednost na zaznamovanem prehodu za pešce na Cesti oktoberske revolucije v Trbovljah. Pešakinja U.R. je bila ob trčenju hudo telesno poškodovana.

18. oktobra ob 20.05 uri je voznik Jagna D.P. iz Hrastnika vozil po regionalni cesti iz Marnega proti Šmarjeti. V Brdcah je zaradi manjšega nanosa peska na vozišču ostro zavil na levo stran ceste ter zaradi neprimerne hitrosti (vozišče je bilo mokro) izgubil oblast nad vozilom. Vozilo je pričelo zanašati, tako da je prišlo do silovitega trčenja z nasproti vozečo Lado rivo, ki jo je pravilno vozil 36-letni D.D. iz Trbovelj. Voznik D.D. je bil hudo telesno poškodovan, v obeh vozilih pa so bile še tri osebe hudo poškodovane. Silvo Povše iz Dola pri Hrastniku je kasneje v bolnišnici za posledicami nesreče umrl.

M.P.

Pretepen ali ne, to je zdaj vprašanje

Jože Vidregar zatrjuje, da so ga vkljenenega do krvi pretepli v bunkerju trboveljske policije. V Mesečini pravi, da je razgrajal, kot že dolgo ne nihče, policaji pa pravi, da jim je naredil kar nekaj škode, predvsem na marici. Kaj je res?

Vse skupaj se je dogajalo 10. oktobra zvečer. V Mesečini pravi, da je Jože razgrajal, se spravil nad natakario, jo lovil po diskoteki in grizel kozarce. Zato so poklicali policaje. Patulja za znanega Jožeta ni bila dovolj, da bi ga mirno spravila iz lokala. Grozil je z umori, očitno je bil močno vinjen. Ko so ga hoteli spraviti iz lokala, se je začel pretepati. Zvil je celo stoječo svetilko in odgriznil del stekla.

Jože Vidregar je za Slovenske novice, kjer so objavili njegovo zgodbo, dejal, da se je v trboveljskem bunkerju potem, ko mu niso hoteli dati odeje, spravilo nadenj več policajev ter ga vkljenenega preteplo. Zjutraj se je prebudil ves krvav, z ranami na zapestju, iz katerih je tekla kri, poškodbami na komolecu in hrbtu. Po dveurnem zaslišanju so ga izpustili. Za nameček pa Jože ni mogel dobiti potrdila o poškodbah, saj so zdravniki tisti dan stavkali.

Na UNZ Trbovlje so po objavi članka v Slovenskih novicah določili komisijo, ki se je pogovorila z vsemi udeleženci dogajanja. Le Jože ni hotel govoriti brez advokata, čeprav je prišel na razgovor s komisijo.

Policaji pravi, da Jožeta niso mogli po mirni poti spraviti iz lokala, saj je grozil in hotel obračunavati. Ko so bili

Kradli so nagrobne svetilke

Policisti so prijeli štiri mladoletnike, ki so na dolskem pokopališču kradli nagrobne svetilke. Zaenkrat so odkrili 15 kraj, verjetno pa so jih zagrešili še več. Oškodovanci lahko tatvine prijavijo na PM Hrastnik.

Iz pošte odnesli blagajno

Neznanci so iz pošte na Podkumu v noči na 1. oktober odnesli 200 kilogramov težko avstrijsko blagajno. Na pošto so vlomili skozi vhodna vrata. Odnesli so jo na približno 200 metrov oddaljen travnik, kjer so jo odprli kot konzervo. Na zadnjem delu blagajne so odtrgali pločevino. Iz blagajne so odnesli za 143.000 dinarjev denarja, pustili pa so vrednostne papirje.

Ukradla sta orožje TO

Avgusta letos sta pripadnika TO Zasavja S.P. in S.K. ukradla iz skladišča v Laškem 2 pištole M-57 in 517 nabojev, iz skladišča v Trbovljah pa pištolo M-70 in 8 nabojev, ter nekaj opreme (nož, vžigalno vrvico, vžigalnik, ter druge naboje). Ukradeno orožje sta nameravala prepredati. Pištole so našli pri S.J., ki jih je kupil od S.K.

na dvorišču lokala, je brenil v vrata marice, grozil z umori itn. Zato so ga zgrabili, vrgli na hrbet na pesek in uklenili. V Trbovljah ga je pet miličnikov neslo v prostore za pridržanje. Niso ga takoj odklenili, čez čas pa so sneli lisice, saj je predolgo nošenje nevarno (lisice se same zategujejo). Naslednji dan so z njim opravili razgovor kriminalisti, potem pa so ga spustili. Jože je še zjutraj grozil, da bo obračunal z N.F. iz Mesečine.

Kaj je napisala v poročilo komisija? Dovoljena sredstva niso bila prekoračena, čeprav so policaji uporabili fizično silo (strokovni prijem, ne udarcev, pravi). Jožeta so ovadili s kazensko ovadbo (poizkus preprečitve uradnega dejanja uradni osebi, poškodovanje opreme v diskoteki in poškodba intervencijskega vozila).

Kaj je torej prinesla pijanska noč. Nekaj odgrizenih kozarcev, poškodovane opreme v Mesečini, lepo »obdelana« marica trboveljskih policajev, pa seveda buške in podpludbe na Jožetovem telesu. Ter članke v časopisih in zadovoljne bralce, ki so željni pikantnih zgodbic. Da o blagajnikih, ki preštevajo denar od prodaje, ne govorimo.

M.P.

Aufbiks

Pozna se, da so dnevi bolj hladni. Pa se še vseeno najdejo vroče glave, ki jih niti nižje temperature ne ohladijo.

Policisti so 30. septembra zvečer morali v Prapreče. Tam je 46-letni možak M.B. udaril soseda A.K., ga odvelkel iz dvorišča, potem pa so se nanj spravili še 61-letni M.G., 23-letni F.K., s svojimi krepkimi pestmi pa tudi nežna A.G. Policisti so tepež seveda prijavili.

V Trbovljah niso imeli mira 11. oktobra. 47-letni A.K. se je spravil na svojo ženo, vpitje in kričanje pa je seveda motilo sosede pri spanju pravičnega. Ženo so rešili možje v plavem.

Kar zastoj bi pila 22-letni J.P. in dve leti mlajši R.B. V gostišču Stadion Rudar sta poleg zastojkarstva še razgrajala. Ohladili so ju.

Dvaindvajset letni J.P. je očitno zgrešil poklic. Proti večeru 14. oktobra se je v Kava baru v Trbovljah spravil za točilni pult, si jemal pijačo, ob tem pa je še žalil gostince. Seveda je bila to kaplja čez rob in sodniki bodo imeli delo.

PUBLIKACIJA

TRBOVLJE, VAŠ

GOSPODARSKI PARTNER

Gospodarstvo občine Trbovlje se predstavlja v najboljši luči.

Podjetniške perspektive, konkretni projekti, naravnogeografski in zgodovinski podatki, podjetniška baza podatkov, vse to bo predstavljeno širšemu svetu v luksuzni publikaciji A4 formata v slovenskem, angleškem, nemškem in italijanskem jeziku.

Ponuja se vam enkratna priložnost za kvalitetno predstavitev vašega podjetja ali obrti.

POKLIČITE NAS ŠE DANES

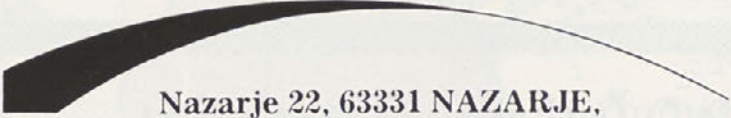
Tel., fax: (063) 832-363

Naročnik publikacije Trbovlje, vaš gospodarski partner je Skupščina občine Trbovlje.

Izšla bo pri podjetju EPSI d.o.o.

EPSI

PODJETJE ZA TURIZEM, PROPAGANDO IN FOTOGRAFIJO d. o. o.

Nazarje 22, 63331 NAZARJE,
tel.: (063) 832-363, (063) 831-957,
fax: (063) 832-363

Pri EPSI-ju lahko naročite storitve s področja:

- založništva
- izdelave propagandnega materiala (prospekti, razglednice, koledarji, katalogi ...)
- izdelave analiz in programov turistične ponudbe (zeleni turizem)
- fotografije: (studijsko, industrijsko snemanje)
- organizacije trekkingov v 11 eksotičnih deželah sveta.

Ljubljanska banka

Banka Zasavje d.d.,
Trbovlje

Veliko občanov se je že prepričalo o donosni naložbi v obveznice občine Trbovlje. Odločite se še danes!

Zakaj je nakup obveznic občine Trbovlje dobra naložba?

- Obveznice se izplačujejo v tolarjih po srednjem deviznem tečaju DEM na dan dospelosti. Glede na predvideno tekoče uklajevanje tečajev tujih valut se s tem ohranja realna vrednost naložbe.
- Obveznica se obrestuje po 10 % letni obrestni meri, kar predstavlja v razmerah ohranjanja realne vrednosti naložbe visok donos.
- Naložba v obveznico občine Trbovlje je varna naložba. Za izplačilo jamči občina Trbovlje s sredstvi občinskega proračuna, pa tudi banka, ki obveznice ob zapadlosti vnovčuje.
- Obveznica občine Trbovlje se lahko porabi za nakup blaga v večini Zasavskih trgovin, s tem da se seznam vsak dan povečuje. Do sedaj je banka sklenila pogodbo že z naslednjimi: Potrošnja Zagorje, ABC Pomurka TP 1. junij Trbovlje, Mercator, STP Hrastnik, Stanovanjska zadruga Rudar Trbovlje, Stanovanjska zadruga Bajta Zagorje, Stanovanjska zadruga Zasavje Zagorje, ABC Agrohit, EVJ Elektronika, elektroinštalacije, trgovina Izlake - Vidmar, Ona-On Ljubljana.
- Obveznice občine Trbovlje služijo tudi kot osnova za pridobitev potrošniškega ali stanovanjskega kredita pri banki. Zlasti slednje lahko pomembno vpliva na vašo odločitev glede odkupa najemnega stanovanja.
- Z obveznicami občine Trbovlje lahko poravnate svoje davčne obveznosti na občini Trbovlje.
- Z nakupom obveznic občine Trbovlje se zmanjša osnova za dohodnino.

Odločite se še danes za nakup obveznic občine Trbovlje. Zahtevajte podrobnejše informacije v vseh enotah LB Banke Zasavje d.d., Trbovlje.

NAROČILNICA ✂

UREDNIŠTVO ZASAVCA, Cesta zmaga 33, Zagorje ob Savi
Nepreklicno naročam časopis ZASAVC.

Ime in priimek

mesto poštna št.

ulica telefon

poklic št. os. izk.

datum lastnoročni podpis

